നിരാകരണപത്രം

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം ഭാരതസർക്കാർ സ്ഥാപനമായ എ.ഐ.സി.ടി.ഇ-യുടെ അനുവാദിനി എന്ന നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണനടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2024] 8 S.C.R. 1086 : 2024 INSC 625

ഷാജൻ സ്കറിയ

vs

കേരള സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും

(2024 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2622)

2024 ഓഗസ്റ്റ് 23

[ജസ്റ്റിസ് ജെ.ബി.പർദ്ദിവാല, ജസ്റ്റിസ് മനോജ് മിശ്ര]

പരിഗണനാവിഷയം

1989 ലെ പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18, ഈ നിയമപ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കേസുകളിൽ മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിന് സമ്പൂർണ്ണ നിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ; ഒരു എഫ്ഐആർ/പരാതിയിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് ഉണ്ടെന്ന് എപ്പോഴാണ് പറയാൻ കഴിയുക; 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ) പ്രകാരമോ വകുപ്പ് 3 (1) (യു) പ്രകാരമോ ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം നടന്നതായി എഫ്ഐആർ/പരാതിയിലെ പ്രസ്താവനകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ; 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1) (ആർ) പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യം ആകർഷിക്കാൻ പരാതികക്ഷിയുടെ ജാതി സ്വത്വത്തെ പറ്റിയുള്ള അറിവ് മാത്രം മതിയാകുമോ.

തലവാചകക്കുറിപ്പുകൾ

1989 ലെ പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം – വകുപ്പ് 18 – മുൻകൂർ ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതിലെ തടസ്സം, സമ്പൂർണ്ണമാണോ:

തീരുമാനം: അല്ല – 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ആകർഷിക്കുന്ന ഒരു പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് പരിശോധിക്കുന്നതിൽ കോടതികളുടെ അധികാരത്തിൽ വകുപ്പ് 18 ഒരു സമ്പൂർണ്ണ തടസ്സം ചുമത്തുന്നില്ല – 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാവുന്നതിനുള്ള പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് പരാതിയിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വകുപ്പുകൾ 18 ഉം 18-എ(i) സൃഷ്ടിച്ച തടസ്സം ബാധകമാവില്ല, ഇപ്രകാരം കുറ്റാരോപിതരായ വ്യക്തികൾക്ക് അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനു മുൻപ് ജാമ്യം നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് കോടതിയെ തടയില്ല – സിആർപിസി വകുപ്പ് 60 എ-യോട് ചേർത്ത് വായിക്കുന്ന വകുപ്പ് 41 പ്രകാരം കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിയുടെ സാധുതയുള്ള ഒരു അറസ്റ്റ് നടത്താൻ കഴിയുന്ന അത്തരം കേസുകളിൽ മാത്രമേ മുൻകൂർ ജാമ്യത്തെ വകുപ്പ് 18 തടയുന്നുള്ളൂ. [ഖണ്ഡികകൾ 35, 41]

പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗ [അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ] നിയമം, 1989 – "പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ" – ഒരു എഫ്.ഐ.ആർ/പരാതിയിൽ എപ്പോഴാണ് ഒരു പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് ഉണ്ടെന്ന് പറയാൻ കഴിയുക – വകുപ്പ് 18 ന്റെ തടസ്സം എപ്പോഴാണ് ബാധകമല്ലാത്തത്:

തീരുമാനം: ഒരു ലാറ്റിൻ പദമായ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ, "ആദ്യത്തെ കാഴ്ചയിൽ" അല്ലെങ്കിൽ "ആദ്യത്തെ തോന്നലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ" എന്ന് അർത്ഥം കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നു – "ഒരു പരാതിയിലോ അല്ലെങ്കിൽ എഫ്.ഐ.ആറിലോ അറസ്റ്റ് ആവശ്യമായ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വസ്തുതകൾ ഒന്നും നിലനിൽക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ" എന്ന പ്രയോഗം അർത്ഥമാക്കുന്നത്, "ആദ്യത്തെ തോന്നലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, എഫ്ഐആറിലോ അല്ലെങ്കിൽ പരാതിയിലോ കാണിച്ച പ്രകാരം യാതൊരു കുറ്റവും ഉത്ഭവിക്കുന്നില്ല" എന്നാണ് – 1989 ലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം ആയിത്തീരാനുള്ള ആവശ്യമായ ഘടകങ്ങൾ പരാതിയുടെയോ എഫ് ഐ ആറി ന്റെയോ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വായനയിൽ ലഭ്യമല്ല എങ്കിൽ ഒരു കേസ് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ നിലവിലുണ്ടെന്ന് പറയാനാവില്ല. വകുപ്പ് 18 ൻറെ തടസ്സം ബാധകമാകില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല പ്രതികൾക്ക് അർഹതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതിനു ഒരു സമ്പൂർണമായ തടസ്സവും കോടതികൾക്ക് നേരിടേണ്ടി വരില്ല. – എന്നിരുന്നാലും, ഒരു കുറ്റം രൂപപ്പെടാൻ ആവശ്യമായ എല്ലാ ഘടകങ്ങളും പരാതിയിലുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രതിക്ക് മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിന്റെ പരിഹാരം ലഭ്യമാവില്ല – പ്രതിക്ക് അനാവശ്യമായ മാനഹാനി ഉണ്ടാവില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കാനായി പരാതി/ എഫ്.ഐ.ആറിലെ വസ്തുതകളുടെ വിവരണം 1989 നിയമത്തിനു കീഴിൽ ഉള്ള ഒരു കുറ്റം രൂപപ്പെടാൻ ആവശ്യമായ അനിവാര്യഘടകങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കാനായി കോടതികൾ ഒരു പ്രാഥമിക ഇൻക്വയറി നടത്തണം – പരാതിയിലെ കുറ്റാരോപണം 1989 ലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റം ചെയ്തു എന്ന് വ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമ്പോൾ മാത്രം വകുപ്പ് 18 പ്രകാരമുള്ള തടസ്സം ബാധകമാവും എന്ന് "നിയമപ്രകാരം ഒരു കുറ്റം ചെയ്തതിൽ" എന്ന വാക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കും. [ഖണ്ഡികകൾ 48–52]

പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989 – വകുപ്പ് 3(1)(ആർ), 3(1)(യു) – ഒരു ഓൺലൈൻ വാർത്താ ചാനലിന്റെ പത്രാധിപരായ അപ്പീൽവാദി, പരാതികക്ഷിക്കെതിരെ അപകീർത്തികരമായ പ്രസ്താവനകൾ നടത്തിയും പലവിധ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചും യൂട്യൂബിൽ ഒരു വീഡിയോ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുവെന്ന് ആരോപിക്കുന്നു – വകുപ്പുകൾ 3(1)(ആർ), 3(1)(യു) പ്രകാരം കുറ്റങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെടാൻ അത്യാവശ്യമായ ഘടകങ്ങൾ, എഫ്ഐആറിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടോ – വകുപ്പുകൾ 3(1)(ആർ)ഉം 3(1)(യു) പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ:

വിധി: ഇല്ല – പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗത്തിലെ ഒരു അംഗത്തെ അപമാനിക്കുകയോ ഭയപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നത്, അത്തരം അപമാനമോ ഭയപ്പെടുത്തലോ ഇര പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗത്തിൽ പെട്ടയാളാണെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലെങ്കിൽ, 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം കുറ്റകൃത്യമാവില്ല – ഒരു പ്രത്യേക സമുദായങ്ങമാണ് എന്ന കാരണത്താൽ അപമാനിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ഇല്ലെങ്കിൽ പരാതിക്കാരൻ പട്ടികജാതിയിലോ പട്ടികവർഗത്തിലോ പെട്ട ആളാണെന്ന വസ്തുതയെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി സെക്ഷൻ 3(1)(r) പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം വെളിവാക്കപ്പെടുന്നില്ല.– ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ, പരാതികക്ഷി പട്ടികജാതിക്കാരനാണെന്ന വസ്തുത കാരണം മാത്രമാണ് അപ്പീൽവാദി ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചതെന്ന് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പോലും സൂചിപ്പിക്കാൻ പ്രശ്നവിഷയമായ വീഡിയോയുടെ അനുലിഖിതത്തിൽ

ഒന്നുമില്ല – അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങൾ പരാതികക്ഷിയുമായി അദ്ദേഹത്തിനു ശത്രുതയുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനോ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അപവാദം പറയാനോ ആയിരിക്കാം ഉദ്ദേശ്യമെന്നും എന്നാൽ പരാതികക്ഷി പട്ടികജാതിയിൽ പെട്ടവയാളാണെന്ന കാരണത്താലോ അടിസ്ഥാനത്താലോ അല്ലെന്നും കാണിക്കുന്നു – കൂടിപ്പോയാൽ, പരാതികക്ഷിക്ക് അപ്പീൽ വാദിയെ പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഐപിസി വകുപ്പ് 500 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്ന അപകീർത്തി കുറ്റം അപ്പീൽവാദി പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ചെയ്തതായി പറയാം – വീഡിയോയുടെ അനുലിഖിതത്തിന്റെയും പരാതിയുടെയും പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ സംയോജിത വായന, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന വിധം പരാതികക്ഷിയുടെ ജാതി സ്വത്വമാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല – കൂടാതെ, വകുപ്പ് 3 (1) (യു) പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം പോലും ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കെതിരെ ഒരു സംഘമായി മോശം വികാരമോ ശത്രുതയോ വളർത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ പ്രാബല്യത്തിൽ വരൂ, അല്ലാതെ വ്യക്തികളായിട്ടല്ല – വീഡിയോ യൂട്യൂബിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിലൂടെ അപ്പീൽവാദി പട്ടികജാതി, പട്ടികഗോത്രവർഗ അംഗങ്ങൾക്കെതിരെ ശത്രുത, വെറുപ്പ്, വൈരാഗ്യം എന്നിവ പ്രചരിപ്പിക്കുകയോ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തുവെന്ന് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ സൂചിപ്പിക്കാൻ പോലും ഒന്നുമില്ല. വീഡിയോയ്ക്ക് പൊതുവായി പട്ടികജാതിക്കാരുമായോ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗക്കാരുമായോ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല – അപ്പീൽ വാദിയുടെ ലക്ഷ്യം പരാതികക്ഷി മാത്രമായിരുന്നു – അപ്പീൽവാദിക്ക് മുൻകൂർ ജാമ്യം നൽകാൻ വിസമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കി–അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ചുമത്താൻ യോഗ്യമെന്ന് തോന്നുന്ന നിബന്ധനകളിലും വ്യവസ്ഥകളിലും അപ്പീൽവാദിയെ ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടയക്കണം. [ഖണ്ഡിക 58,74,77,89]

പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗം (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989 വകുപ്പ് 3(1)(ആർ) – പരാതികക്ഷിയുടെ ജാതി സ്വത്വത്തെ കുറിച്ചുള്ള കേവലം അറിവ്, ഇതിൽപറയുന്ന കുറ്റം ആകർഷിക്കാൻ മതിയാവുമോ:

തീരുമാനം: ഇല്ല– ഇര പട്ടികജാതിയിലെയോ അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെയോ ഒരു അംഗം ആണെന്ന വസ്തുതയുടെ കേവലം അറിവ് 1989 നിയമം പ്രകാരം ഒരു കുറ്റം ഉണ്ടാവുന്നതിന് മതിയാകും എന്ന് നിയമനിർമ്മാണസഭ ഉദ്ദേശിച്ചിടത്തെല്ലാം, അത് അങ്ങനെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്, ഉദാഹരണത്തിന് 1989 നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ)–ന്റെ വാക്കുകൾ മൊത്തത്തിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വകുപ്പ് 3(1)(ഡബ്ല്യു)(i), (ii), 2(v), (va) എന്നിവയിൽ. [ഖണ്ഡിക 79]

പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989 – വകുപ്പ് 3(1)(ആർ) – "അവഹേളിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ" – അർത്ഥം:

തീരുമാനം: "തൊട്ടുകൂടായ്മ"യുടെ കാരണത്താൽ പട്ടികജായിതിലെയോ അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർ ഗ്ഗത്തിലെയോ ഒരു അംഗത്തിനെതിരെയുള്ള എന്തെങ്കിലും അപമാനിക്കൽ പരമാവധി ആറ് മാസം തടവ് ശിക്ഷയ്ക്ക് അർഹമായ പൊരാവകാശസംരക്ഷണം നിയമം, 1955 ന്റെ വകുപ്പ് 7(1)(ഡി)യുടെ

പശ്ചാത്തലത്തിൽ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ)നെ കാണേണ്ടതുണ്ട് – എന്നിരുന്നാലും, പൌരാവകാശ നിയമത്തിന് ജാതി അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളെയും "തൊട്ടുകൂടായ്മ" എന്ന ആചാരത്തെയും വേണ്ടത്ര കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, ഇത് അത്തരം സമ്പ്രദായങ്ങളെ ചെറുക്കുന്നതിന് കൂടുതൽ കർശനമായ വ്യവസ്ഥകൾ അവതരിപ്പിച്ചു.കൊണ്ട് 1989 ലെ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചു – "ഒരു പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെ അംഗത്തെ അവഹേളിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ" എന്ന വാക്കുകൾ മനപ്പൂർവ്വം അപമാനിക്കപ്പെടുകയോ ഭയപ്പെടുത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയുടെ ജാതി സ്വത്വവുമായി വേർതിരിക്കാനാവാത്തവിധം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം പരിഹരിക്കാനും ശിക്ഷിക്കാനും ശ്രമിക്കുന്ന "തൊട്ടുകൂടായ്മ" എന്ന ആശയത്തിൽ നിന്ന് അതിനെ വേർപെടുത്താനാവുകയില്ല – ഒരു എസ്.സി. /എസ്.ടി സമുദായത്തിലെ അംഗത്തെ മനഃപൂർവ്വം അപമാനിക്കുകയോ ഭയപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ സംഭവവും ജാതി അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള അപമാനത്തിന് കാരണമാകില്ല – തൊട്ടുകൂടായ്മയുടെ നിലവിലുള്ള സമ്പ്രദായം മൂലമോ അല്ലെങ്കിൽ "താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർ/തൊട്ടുകൂടാത്തവർ" എന്നതിനേക്കാൾ "ഉയർന്ന ജാതിക്കാരുടെ" മേൽക്കോയ്മ, "വിശ്രുദ്ധി", "മലിനീകരണം" തുടങ്ങിയ സങ്കൽപ്പങ്ങൾ പോലുള്ള ചരിത്രപരമായി വേരുന്നിയ ആശയങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെയോ മാത്രമാണ് മനഃപൂർവമായ അപമാനമോ ഭയപ്പെടുത്തലോ നടക്കുന്നത്. 1989 ലെ നിയമം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഇത് അപമാനമോ ഭയപ്പെടുത്തലോ ആണെന്ന് പറയാം – വകുപ്പ് 3(1)(ആർ)–ലെ "അവഹേളിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം" എന്ന പ്രയോഗം പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളെ അവഹേളിക്കുക എന്ന ആശയം വിവിധ പണ്ഡിതന്മാർ മനസ്സിലാക്കിയ വലിയ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കണം – 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടത് 'അവഹേളനത്തിന്' തുല്യമായ സാധാരണ അപമാനമോ ഭയപ്പെടുത്തലോ അല്ല – ഗാർഹിക പീഡനത്തിൽ നിന്ന് സ്ത്രീകളെ സംരക്ഷിക്കൽ നിയമം, 2005, ജോലിസ്ഥലത്തെ സ്ത്രീകളെ ലൈംഗികമായി ഉപദ്രവിക്കൽ (തടയൽ, നിരോധനം, പരിഹാരം) നിയമം, 2013 തുടങ്ങിയ വിവിധ നിയമനിർമ്മാണങ്ങളിൽ സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത അടിസ്ഥാനങ്ങളെയും വ്യക്തിത്വങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള അവഹേളനങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തു. [ഖണ്ഡിക 61,72]

പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989 – പരാതികൾ/എഫ്.ഐ.ആറുകൾ യൂടൂബ് വീഡിയോകൾ, സമൂഹമാധ്യമ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിലെ ഡിജിറ്റൽ വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാകുമ്പോഴുള്ള കേസുകൾ – കോടതികൾ പ്രസ്തുത വസ്തുതകളെ പരാതിയോടൊപ്പം പരിശോധിക്കണം:

തീരുമാനം: പരാതിയിൽ നൽകിയ വാദങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനു പുറമേ, പരാതി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത വസ്തുതകൾ പരിശോധിക്കാനുള്ള വിവേചനാധികാരം കോടതികൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കണം– പരാതിയിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന അത്തരം രേഖകളും പരാതി തന്നെയും പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വായിച്ചാൽ, കുറ്റകൃത്യം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് ആവശ്യമായ ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 18 ലെ തടസ്സം ബാധകമല്ല. [ഖണ്ഡിക 52]

പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989 – ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിത, 1973 – വകുപ്പുകൾ 438, 482 – ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടന – അനുച്ഛേദങ്ങൾ 226 – രാഷ്ട്രീയ/സ്വകാര്യ തർക്കത്തെ തുടർന്നുള്ള പകപോക്കാനുള്ള പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസുകൾ:

തീരുമാനം: നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അന്തർലീനമായ അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചോ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള അസാധാരണ അധികാരിത ഉപയോഗിച്ചോ ഹൈക്കോടതിക്ക് മാത്രമേ അത്തരം കേസുകൾ പരിഗണിക്കാനാകൂ - പരാതിയുടെ/എഫ്ഐആറിന്റെ ഉള്ളടക്കം ഒരു പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് വെളിപ്പെടുത്തിയാൽ സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 438 പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 49]

പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989 - വകുപ്പ് 18 - "ഏതെങ്കിലും വ്യക്തികളുടെ അറസ്റ്റ്" - പ്രാധാന്യം - ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിത, 1973 - വകുപ്പുകൾ 41, 60 എ:

തീരുമാനം: സി. ആർ. പി. സിയുടെ വകുപ്പ് 60 എ ചേർത്ത് വായിക്കുന്ന വകുപ്പ് 41 പ്രകാരം പ്രതിയുടെ സാധുതയുള്ള അറസ്റ്റ് നടത്താൻ കഴിയുന്ന കേസുകളിൽ മാത്രമേ മുൻകൂർ ജാമ്യാപേക്ഷയെ വകുപ്പ് 18 തടയുകയുള്ളൂ. -നിയമാനുസൃതമാണെന്നു കരുതി അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. - ന്യായമായ പരാതിയോ വിശ്വസനീയമായ വിവരങ്ങളോ ന്യായമായ സംശയമോ ഉണ്ടെങ്കിലും, അത്തരം കുറ്റകൃത്യം പ്രതി ചെയ്തതാണെന്ന് അറസ്റ്റ് ആവശ്യമാണെന്നും വിശ്വസിക്കാൻ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഒരു കാരണമുണ്ടെങ്കിലും അറസ്റ്റ് ചെയ്യാം -വകുപ്പ് 18 ന്റെ വാചകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന 'അറസ്റ്റ്(ബന്ധനം)' എന്ന പദം അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പോലീസിന്റെ അധികാരങ്ങളുടെയും അത്തരം അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് നിയമവും കോടതികളും ഏർപ്പെടുത്തിയ നിയന്ത്രണങ്ങളുടെയും വിശാലമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും വേണം. അതിനാൽ, 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്ന പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ തെളിവുകൾ നിലനിൽക്കുന്ന കേസുകൾക്ക് മാത്രമേ വകുപ്പ് 18 ന് കീഴിലുള്ള നിരോധനം ബാധകമാകൂ, കാരണം ഒരു പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 41 പ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള മുൻകൂർ അറസ്റ്റ് ആവശ്യകതകൾ നിറവേറ്റി എന്ന് പറയാൻ കഴിയൂ. [ഖണ്ഡികകൾ 41,43,44,46]

നിയമങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം - ശിക്ഷാ നിയമങ്ങൾ - കർശനവ്യാഖ്യാനം - നിയമപരമായ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ:

തീരുമാനം: -ഒരു ശിക്ഷാ നിയമത്തെ കർശനമായി വ്യാഖ്യാനിക്കണം - നിയമപരമായ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ഒരു തത്വം പൊതു നയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള നിയമത്തിന്റെ നയത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു- വിരുദ്ധമായ ഉദ്ദേശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിയമസഭാംഗം ഈ നിയമപരമായ നയവുമായി പൊരുത്തപ്പെടാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി കോടതി അനുമാനിക്കുന്നു - നിയമനിർമ്മാണ ഉദ്ദേശ്യത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമായി രൂപപ്പെടുത്തിയ നിയമ നയത്തിന്റെ തത്വമാണ് നിയമപരമായ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ തത്വം. [ഖണ്ഡിക 82]

ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിത, 1973 - വകുപ്പ് 438 - ആവശ്യത്തിന്റെ പരിണാമം - ചർച്ച ചെയ്തു.

പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989 – വാക്കുകളും ശൈലികളും – "അവഹേളനം" – സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലം – വ്യത്യസ്ത സാമൂഹിക ഘടനകളിലെ അവഹേളനങ്ങൾ – വിവിധ പണ്ഡിതന്മാരുടെ സൃഷ്ടികൾ – ചർച്ച ചെയ്തു.

ഉദ്ധരിച്ച കേസുകൾ

ഹിതേശ് വർമ്മ v. ഉത്തരാഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം [2020] 9 SCR 593 : (2020) 10 SCC 710; *രമേശ് ചന്ദ്ര വൈശ്യ v. ഉത്തർ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും* [2023] 6 SCR 643 : (2023) SCC ഓൺലൈൻ SC 668; *പ്രഥ്വി രാജ് ചൌഹാൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ* [2020] 2 SCR 727 : (2020) 4 SCC 727; *സിദ്ധാറാം സത്ലിംഗപ്പ മേത്രേ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും* [2010] 15 SCR 201 : (2011) 1 SCC 694; *മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം v. രാം കൃഷ്ണ ബലോത്തിയ* [1995] 1 SCR 897 : (1995) 3 SCC 221; *സതേന്ദർ കുമാർ അന്തിൽ v. സി.ബി.ഐ* [2022] 10 SCR 351 : (2022) 10 SCC 51; *അർനേഷ് കുമാർ v. ബിഹാർ സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും* [2014] 8 SCR 128 : (2014) 8 SCC 273 – **ആശ്രയിച്ചു.**

ഡോ.സുഭാഷ് കാശിനാഥ മഹാജൻ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും [2018] 4 SCR 877 : (2018) 6 SCC 454; *വിലാസ് പാണ്ഡുരംഗ് പവാറും മറ്റൊരാളും v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും* [2012] 8 SCR 270 : (2012) 8 SCC 795; *രഹന ജലാൽ v. കേരള സംസ്ഥാനം* [2020] 13 SCR 621 : (2021) 1 SCC 733; *ഹിതേന്ദ്ര വിഷ്ണു ഠാക്കൂറും മറ്റുള്ളവരും v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും* [1994] Supp. 1 SCR 360 : (1994) 4 SCC 602 – **പരാമർശിച്ചു.**

ആമിർ ചന്ദ് v. ദി ക്രൌൺ (1949) SCC OnLine Punj 20; *എക്സ്.എക്സ്.എക്സ് v. കേരള സംസ്ഥാനം* ILR 2022 4 **കേരളം 620;** *കേരള സംസ്ഥാനം v. ഹസ്സൻ* 2002 (2) KLT 505 – **പരാമർശിച്ചു.**

യു.എസ്. v. വിൽറ്റ്ബെർഗർ [5 L Ed 37 : 18 US (5 Wheat.) 76 (1820)]; *ടക് & സൺസ് v. പ്രീസ്റ്റർ* (1887) 19 QBD 629 (CA); *ലണ്ടൻ ആൻഡ് കൺട്രി കമേഴ്സ്യൽ പ്രോപ്പർട്ടീസ് ഇൻവസ്റ്റ്മെൻറ്സ് ക്ലിപ്തം v. അറ്റോർണി ജനറൽ* (1953) 1 WLR 312 : (1953) 1 All ER 436; *വില്ലിസ് v. തോർപ്പ്* (1875) LR 10 QB 383 – **പരാമർശിച്ചു.**

ഉദ്ധരിച്ച പുസ്തകങ്ങളും ആനുകാലികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും

1969 സെപ്തംബർ 24 ലെ 41 ആമത് ഭാരത നിയമ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട്; നിയമ കമ്മീഷൻ 48 ആമത് റിപ്പോർട്ട് (1972); സ്വത്വം ഇല്ലായ്മ : തൊട്ടുകൂടായ്മയുടെ അവഹേളനങ്ങൾ, അവഹേളനം: അവകാശവാദങ്ങളും പശ്ചാത്തലവും, ഓക്സ്ഫോർഡ് സർവകലാശാല പ്രസ്സ്, ഒന്നാം പതിപ്പ് (2009) താളുകൾ 95–107 എഴുതിയത് വി.ഗീത; അവഹേളനം: അവകാശവാദങ്ങളും പശ്ചാത്തലവും, താളുകൾ 1–22, എഴുതിയത് ഗോപാൽ ഗുരു; അവഹേളനത്തിന്റെ യുക്തി, അവഹേളനം: അവകാശവാദങ്ങളും പശ്ചാത്തലവും, താളുകൾ 23–40

എഴുതിയത് ഭിക്കു പരേഖ്; നിയമങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം (12 ആം പതിപ്പ്) എഴുതിയത് മാക്സ്വെൽ; നിയമചട്ടം (7 ആം പതിപ്പ്, താൾ 530 ൽ) എഴുതിയത് വില്യം എഫ്.ക്രേയിസ് – **പരാമർശിച്ചു.**

നിയമങ്ങളുടെ പട്ടിക

പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989; ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിത, 1973; കേരള പോലീസ് നിയമം; ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടന; പൌരാവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷണ നിയമം, 1955.

പ്രസക്തവാക്കുകളുടെ പട്ടിക

പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989 ന്റെ വകുപ്പ് 18; മുൻകൂർ ജാമ്യം; അറസ്റ്റിനു മുൻപുള്ള ജാമ്യം; മുൻകൂർ ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതിലെ തടസ്സം; സമ്പൂർണ്ണ തടസ്സം; "പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ"; ജാതി; ജാതി സ്വത്വം; പട്ടിക ജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗം; പട്ടികജാതിയിലെയോ അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെയോ അംഗം; ജാതി–അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള അവഹേളനം; അപമാനിക്കലോ അല്ലെങ്കിൽ ഭയപ്പെടുത്തലോ; പകപോക്കാനുള്ള പ്രോസിക്യൂഷൻ; രാഷ്ട്രീയ/സ്വകാര്യ വൈരാഗ്യം; അറസ്റ്റ്; അധിക്ഷേപം; യൂട്യൂബിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വീഡിയോ; വീഡിയോയുടെ അനുലിഖിതം; "അവഹേളിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ"; അവഹേളിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം; തൊട്ടുകൂടായ്മ; ഡിജിറ്റൽ വസ്തുതകൾ; ഇൻറർനെറ്റ്; സമൂഹ മാധ്യമം; സമൂഹ മാധ്യമ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകൾ.

കേസിന്റെ ഉത്ഭവം

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2024 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2622

2023 ലെ സി.ആർ.എൽ.എ. 906 ൽ എറണാകുളത്തെ കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ 30.06.2023 ലെ വിധിന്യായം, ഉത്തരവ് എന്നിവയിൽ നിന്ന്.

കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായവർ

സിദ്ധാർത്ഥ് ലുഥ്ര, ഗൌരവ് അഗർവാൾ, സീനിയർ അഭിഭാഷകർ, അഭയ് അനിൽ അഞ്ജർകർ, ധ്രുവ് താങ്ക്, അനിരുദ്ധ അവാൽഗാവൊങ്കർ, സാർഥക് മെഹ്റോത്ര, ആയുഷ് കൌശിക്, ഭഗവന്ത് ദേശ്പാണ്ഡേ, മിസ് സുരഭി കപൂർ – അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള അഭിഭാഷകർ.

പി.വി.ദിനേശ്, സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ, നിഷി രാജൻ ശങ്കർ, മിസിസ് അന്ന കെ.റോയ്, അലിം അൻവർ, മിസ് അന്ന ഉമ്മൻ, മിസ് ഉർവശി ചൌഹാൻ, ഹാരിസ് ബീരാൻ, അസർ അസീസ്, ആനന്ദ് ബി.മേനോൻ, രാധ ശ്യാം ജെന – അപ്പീൽ എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള അഭിഭാഷകർ.

സുപ്രീം കോടതിയുടെ വിധിന്യായം/ ഉത്തരവ്

വിധിന്യായം

ജസ്റ്റിസ് ജെ.ബി.പർദ്ദിവാല

വിശദീകരണത്തിന്റെ സൌകര്യത്തിനു വേണ്ടി, ഈ വിധിന്യായത്തെ താഴെപ്പറയുന്ന ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു: –

എ.	വസ്തുതാപരമായ ഉത്ഭവം.....	2*
ബി.	അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ.....	10*
സി.	പരാതികക്ഷിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ.....	13*
ഡി.	സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ.....	15*
ഇ.	പ്രസക്തമായ നിയമവ്യവസ്ഥകൾ.....	16*
എഫ്.	നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള വിഷയങ്ങൾ.....	20*
ജി.	വിശകലനം.....	21*
i.	മുൻകൂർജാമ്യം എന്ന ആശയത്തിന്റെ പരിണാമം.....	21*
ii.	1989 നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18, പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കേസുകളിൽ മുൻകൂർ ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതിൽ സമ്പൂർണ്ണ തടസ്സം ചുമത്തുന്നുണ്ടോ?.....	27*
എ	1989 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 18 ൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന "ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ അറസ്റ്റ്" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം.....	41*
iii.	ഒരു എഫ്.ഐ.ആറിൽ/ പരാതിയിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് ഉണ്ടായി എന്ന് എപ്പോഴാണ് പറയാനാവുക?.....	47*
iv.	പ്രശ്നവിഷയമായ എഫ്.ഐ.ആർ/ പരാതിയിലെ വാദങ്ങൾ 1989 നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ) പ്രകാരം ഏതെങ്കിലും കുറ്റം ചെയ്തത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ?.....	51*
എ.	1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന "അവഹേളിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം.....	55*
v.	പ്രശ്നവിഷയമായ എഫ്.ഐ.ആർ/പരാതിയിൽ 1989 നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1)(യു)	

പ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും കുറ്റം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ഉത്ഭവിക്കുന്നുണ്ടോ?..... 63*

vi. 1989 നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ) പ്രകാരം കുറ്റം ആകർഷിക്കാൻ പരാതികക്ഷിയുടെ ജാതി സ്വത്വത്തിന്റെ കേവലം അറിവ് പര്യാപ്തമാണോ?..... 64*

എച്ച്. ഉപസംഹാരം..... 69*

അപ്പീൽവാദി ഫയൽ ചെയ്ത 2023 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 906 ൽ 30.06.2023 ൽ എറണാകുളത്തെ കേരള ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ തള്ളുകയും 1989 ലെ പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമത്തിലെ **(1989 ലെ നിയമം)** യഥാക്രമം 3 (1) (ആർ), 3 (1) (യു) വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്ന കുറ്റത്തിന് എറണാകുളം ജില്ലയിലെ ഇളമക്കര പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പരാതികക്ഷി (2 ആം അപ്പീൽഎതിർകക്ഷി) നൽകിയ 2023 ലെ പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ട് നമ്പർ 899 മായി ബന്ധപ്പെട്ട ഇവിടെയുള്ള അപ്പീൽവാദിക്ക് മുൻകൂർ ജാമ്യം നൽകുന്നത് നിരസിച്ച് കൊണ്ടുള്ള എറണാകുളം ഡിവിഷനിലെ 1989 ലെ പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989 നു വേണ്ടിയുള്ള പ്രത്യേക ജഡ്ജി 16.06.2023 ൽ പാസാക്കിയ ഉത്തരവിന്റെ സ്ഥിരീകരിച്ചും പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നുമാണ് ഈ അപ്പീൽ ഉത്ഭവിക്കുന്നത്.

എ. <u>വസ്തുതാപരമായ ഉത്ഭവം</u>

"മറുനാടൻ മലയാളി" എന്ന ഓൺലൈൻ വാർത്താ ചാനലിന്റെ പത്രാധിപർ എന്ന നിലയിൽ 24.05.2023 ന് അപ്പീൽവാദി പരാതികക്ഷിക്കെതിരെ ചില ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ച് ഓൺലൈൻ വീഡിയോ പങ്കിടൽ പ്ലാറ്റ്ഫോമായ യൂട്യൂബിൽ ഒരു വീഡിയോ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. വീഡിയോ അനുലിഖിതം ചുവടെ എടുത്തെഴുന്നു: –

"ചിത്രത്തിന്റെ ചെറുരൂപം
ഒരു മാഫിയാ ഡോൺ ആയി വളർന്നു വന്ന പി.വി. ശ്രീനിജനെ എല്ലാവർക്കും ഭയമാണ്!
തലക്കെട്ട്
ആരാണ് പി.വി. ശ്രീനിജനെ ഒരു മാഫിയ ഡോൺ ആക്കിയത്?
ഉള്ളടക്കം

കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്ക് മുൻപാണ്; പുറം ലോകം ഈ വാർത്ത അറിഞ്ഞത്. കേരളത്തിന്റെ അഭിമാനമായ, കേരള ബ്ലാസ്റ്റേഴ്സ് 17 വയസ്സിനു താഴെയുള്ള കുട്ടികൾക്കായി ഒരു സെലക്ഷൻ ട്രയൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്നു. സ്പോർട്സ് കൌൺസിലിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള എറണാകുളം പനമ്പിള്ളി നഗറിലെ സ്റ്റേഡിയത്തിനു മുന്നിൽ കുട്ടികൾക്കും രക്ഷിതാക്കൾക്കും മണിക്കൂറുകളോളം കാത്ത് നിൽക്കേണ്ടി വന്നു.

കേരള സ്പോർട്സ് കൌൺസിലിനു കേരള ബ്ലാസ്റ്റേഴ്സ് ഒരു കടം വീട്ടാനുണ്ടെന്ന് ജില്ലാ സ്പോർട്സ് കൌൺസിൽ പ്രസിഡൻറും കുന്നത്തുനാട് എം.എൽ.എയുമായ പി.വി.ശ്രീനിജൻ ആരോപിച്ചതിനാൽ സ്റ്റേഡിയം അടച്ചിട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. മാധ്യമങ്ങൾ വാർത്ത ഏറ്റെടുക്കുകയും ജനങ്ങൾ രോഷാകുലരാവുകയും ചെയ്തു. മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ അവസാനം ഗെയിറ്റുകൾ തുറന്നു. ഇന്നലെ വൈകിട്ട് ശ്രീനിജൻ മാപ്പ് പറഞ്ഞു, അദ്ദേഹത്തിനു സംഭവത്തെ കുറിച്ച് യാതൊന്നും അറിയില്ലെന്നും തന്നെ ലക്ഷ്യം വെക്കുകയാണെന്നും പറഞ്ഞു. മുൻ ദേശീയ സ്പോർട്സ് സ്റ്റാർ പ്രസിഡൻറും നിലവിലെ സ്പോർട്സ് കൌൺസിൽ പ്രസിഡൻറുമായ ഷറഫ് അലി ശക്തമായ നിലപാടുമായി രംഗത്ത് വന്നു; ഒന്നാമതായി, കേരള ബ്ലാസ്റ്റേഴ്സ് പണമൊന്നും തരാനില്ല. രണ്ടാമതായി, അവർ പണം തരാനുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അത് സ്പോർട്സ് കൌൺസിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട കാര്യമാണ്. എല്ലാ മൈതാനങ്ങളും സംസ്ഥാന സ്പോർട്സ് കൌൺസിലിൻറേതാണ്, ജില്ലാ സ്പോർട്സ് കൌൺസിലിന് ഇതുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല എന്നതിനാൽ കടമൊന്നുമില്ല എന്നതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വസ്തുത. പി.വി. ശ്രീനിജന് ഇതിൽ യാതൊരു കാര്യവുമില്ലെന്നും ഷറഫ് അലി പറഞ്ഞു.

കേരള ബ്ലാസ്റ്റേഴ്സും കേരള സ്പോർട്സ് കൌൺസിലും തമ്മിലുള്ള ഉടമ്പടിയിൽ യാതൊരു കൂടിശ്ശികയുമില്ല. കേരള സംസ്ഥാന സ്പോർട്സ് കൌൺസിൽ കൌൺസിലിനെ എഴുതി അറിയിച്ചു. ജില്ലാ സ്പോർട്സ് കൌൺസിലിന് തടയാൻ യാതൊരു അധികാരവുമില്ല.

പിന്നെ എന്തിന് ശ്രീനിജൻ ഈ വൃത്തികെട്ട പ്രവൃത്തി ചെയ്തു, ആര് അദ്ദേഹത്തിന് ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ അധികാരം കൊടുത്തു? ഇന്ന് വൈകുന്നേരം മറ്റൊരു വാർത്ത പുറത്തു വന്നു. എറണാകുളം പനമ്പിള്ളി നഗറിലെ സ്പോർട്സ് ഹോസ്റ്റൽ ഉൾപ്പെടെ ജില്ലാ സ്പോർട്സ് ഡെവലപ്മെൻറും ശ്രീനിജൻ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന് മുൻ സ്പോർട്സ് കൌൺസിൽ പ്രസിഡൻറും ദേശീയ സ്പോർട്സ് സ്റ്റാർ ഒളിമ്പ്യനുമായ മേഴ്സിക്കുട്ടി പറഞ്ഞു.

പനമ്പിള്ളി നഗർ സ്പോർട്സ് അക്കാദമി ഹോസ്റ്റൽ കേരളത്തിലെ വലിയ സ്പോർട്സ് ഹോസ്റ്റലുകളിൽ ഒന്നാണ്. ശ്രീനിജൻറെയും നിലവിലെ പ്രസിഡൻറിൻറേയും വരവോടെ കാര്യനിർവഹണം സമ്പൂർണ്ണമായെ മാറി. അതിനു ശേഷം ഹോസ്റ്റലിൽ ഭക്ഷണം നൽകിയിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ വിജിലൻസ് അന്വേഷണം നടക്കുകയാണ്. എല്ലാ ബില്ലുകളും വ്യാജമാണ്. സ്പോർട്സ് കൌൺസിൽ അന്വേഷണം ഊർജ്ജിതമാക്കി.

കേരളം ആരെ വിശ്വസിക്കണം, ഷറഫ് അലിയെയോ, മേഴ്സി കുട്ടനെയോ അതോ ശ്രീനിജനെയോ? ഷറഫ് അലിയും മേഴ്സി കുട്ടനും അവരുടെ കഴിവ് പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ ദേശീയ കായിക താരങ്ങളും നിലവിലെ സാഹചര്യം അനുസരിച്ച് എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കണം എന്ന് അറിയാവുന്നവരുമാണ്. അവർക്ക് രാഷ്ട്രീയമില്ല, അതിനാൽ കേരളം ഈ കായിക താരങ്ങളെ വിശ്വസിക്കാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത.

ശ്രീനിജൻ കള്ളം പറയുന്നു, അതിനെ തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ള നാടകീയ നടപടിയുടെ ഏറ്റവും പുതിയ ഉദാഹരണമാണിത്. എന്റെ ചോദ്യം ഇതല്ല, എപ്പോഴൊക്കെ ഒരു അപവാദം, അഴിമതി അല്ലെങ്കിൽ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവൃത്തികൾ ഉണ്ടാവുമ്പോഴും ശ്രീനിജന്റെ പേര് നമുക്ക് അതിൽ കാണാം. ശ്രീനിജൻ കുപ്രസിദ്ധനാണ്, എന്നിട്ടും ശ്രീനിജനെ സ്ഥാനാർത്ഥിയാക്കിയ സി.പി.എം അദ്ദേഹം ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരൻ പോലുമല്ലെന്ന് ഓർക്കണം. അദ്ദേഹം യൂത്ത് കോൺഗ്രസിന്റെ ഒരു നേതാവായിരുന്നു. അഴിമതിയും കള്ളപ്പണ ഇടപാടുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ശ്രീനിജനെതിരെ ഡിവൈഎഫ്ഐയുടെ പ്രതിഷേധപ്രകടനത്തിന്റെ ദൃശ്യവത്കരണം ഇപ്പോഴും ലഭ്യമാണ്.

ആദ്യം സി.പി.എം അദ്ദേഹത്തിന് സീറ്റ് നൽകുന്നു. രണ്ടാമത്, പ്രദേശവാസികൾ അദ്ദേഹത്തെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഏത് അഴിമതിക്കാരനേയും കള്ളപ്പണ ഇടപാടുകാരനെയും ഒരു നേതാവാകാൻ കേരള ജനത അനുവദിക്കും എന്നതിന് മികച്ച ഉദാഹരണമാണ് ഈ എം.എൽ.എ സ്ഥാനം. ഈ എം.എൽ.എ. സ്ഥാനത്തിരുന്ന് കൊണ്ട്, ശ്രീനിജൻ സംസ്ഥാനത്തിന് ദോഷം മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ.

വ്യവസായങ്ങളെ ഇവിടേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നത് കേരളത്തിന് പ്രയാസകരമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം, കാരണം ഇവിടെ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ, അതിനെതിരെ ചെങ്കൊടി ഉയർത്തും. അതിനാൽ, കേരളത്തിൽ ഉള്ള വ്യവസായങ്ങൾ പോലും ഇവിടം വിട്ട പോവുകയാണ്. ഇവിടെ ഉണ്ടായതും കൃത്യമായി സംസ്ഥാനത്തിനു നികുതി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില വ്യവസായങ്ങൾ മാത്രമുണ്ട്. കിറ്റക്സ് സാബു നടത്തുന്ന കിറ്റക്സ് ആണ് അത്തരത്തിൽ ഒരു വ്യവസായം. കിറ്റക്സ് സാബുവിനെ കേരളത്തിൽ നിന്നും തെലങ്കാനയിലേക്ക് പോകാൻ ഇടയാക്കിയ ഒരാൾ ശ്രീനിജൻ ആയിരുന്നു.

ശ്രീനിജന്റെ സമ്മതത്തോടെയാണ് അധികൃതർ കിറ്റെക്സിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചിരുന്നത്. മുഖ്യമന്ത്രി പിണറായി വിജയന്റെ അടുത്ത സുഹൃത്തായതിനാൽ സാബുവിന് ഈ പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ മുന്നോട്ട് വരേണ്ടിവന്നു, ഇത് സാബുവിനെ സംസ്ഥാനം വിട്ട് തന്റെ മുഴുവൻ വ്യവസായവും തെലങ്കാനയിലേക്ക് മാറ്റാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾക്ക് ജോലി നൽകിയ ഒരു സംരംഭകന്റെ അവസ്ഥയാണിത്, അതിന് ശ്രീനിജൻ മാത്രമാണ് ഉത്തരവാദി. സംരംഭത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ജീവനക്കാരെ വ്യാജ കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തി അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും ഒരാളെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. അധികൃതർ സംരംഭത്തെ വേട്ടയാടുകയായിരുന്നു. കടമ്പ്രയാർ മലിനജലം എന്നാണ് ഇതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിലും അന്വേഷണം ഫലവത്തായില്ല. എന്നാൽ പിന്നീട് കത്തിച്ച കളഞ്ഞ ബ്രഹ്മപുരം പ്ലാന്റിൽ നിന്നും ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന മാലിന്യമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. ഇപ്പോൾ പൊടിയും ചാരവും കടമ്പ്രയാർ തടാകത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. അതിൽ ആർക്കും പരാതിയില്ല. ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾക്ക് ജോലി നൽകുന്ന ഒരു ബിസിനസുകാരൻ സംസ്ഥാനത്തിനു പുറത്തേക്ക് പോകാൻ അദ്ദേഹം കാരണക്കാരനായി. ശ്രീനിജനെതിരെ മറ്റ് നിരവധി ആരോപണങ്ങളുമുണ്ട്.

ശ്രീനിജന്റെ ഭാര്യാപിതാവ് സുപ്രീം കോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ആയിരുന്നു. ആ കാലത്തും അദ്ദേഹം നിയമവിരുദ്ധമായി കോടികൾ ഉണ്ടാക്കി എന്ന് സി.പി.എം പോലും ഉയർത്തിയ ആരോപണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ശ്രീനിജന്റെ സാമ്പത്തികമായി പെട്ടെന്നുള്ള വളർച്ചയ്ക്ക് കാരണം അഴിമതിയാണെന്ന വിവരം പുറത്ത് വന്നു കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യാനോ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ അന്വേഷണം ആരംഭിക്കാനോ ആർക്കും ധൈര്യമില്ല. എന്തെന്നാൽ ജുഡീഷ്യറിയിൽ പോലും ഉന്നതബന്ധങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. കിറ്റക്സ് വ്യവസായം പൊളിക്കാൻ ജുഡീഷ്യറിയിലെ തന്റെ ബന്ധങ്ങൾ താൻ ഉപയോഗിച്ചു എന്ന ഒരു ഓഡിയോ ക്ലിപ്പ് പോലും പുറത്ത് വന്നു. സ്പോർട്സ് മേഖലയെ തന്റെ അധികാരിതയ്ക്ക് കീഴിൽ കൊണ്ട് വരാനായി അതിനെ നശിപ്പിച്ചതിനെ പറ്റിയുള്ള വിവരണമായിരുന്നു ആദ്യം. ഒരു വ്യവസായിയെ സംസ്ഥാനത്ത് നിന്നും പുറത്താക്കാനുള്ള ഗൂഢാലോചനയായിരുന്നു രണ്ടാമത്തേത്.

പൃഥ്വിരാജിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നൽകിയ വാർത്തയിൽ അദ്ദേഹം എനിക്ക് അയച്ച വക്കീൽ നോട്ടീസിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചതായി കാഴ്ചക്കാർ ഓർക്കുന്നുണ്ടാകും. വക്കീൽ നോട്ടീസ് ലഭിച്ചതിന് ശേഷം ഞാൻ ചലച്ചിത്ര വ്യവസായത്തെക്കുറിച്ച് ആഴത്തിൽ പഠിച്ചു. ഞാൻ പഠിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന്, ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഞെട്ടിക്കുന്ന ചില വസ്തുതകളുണ്ട്. കൂടുതൽ തെളിവുകൾക്കായി ഞാൻ കാത്തിരിക്കുകയാണ്. അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ശ്രീനിജന് ചലച്ചിത്രമേഖലയിൽ സാന്നിധ്യമുണ്ട്.

നമ്മൾ വിചാരിച്ചതുപോലെയല്ല ഇത്, മിക്ക സിനിമാ സൈറ്റുകളിലും നമുക്ക് ശ്രീനിജനെ കാണാൻ കഴിയും. പലർക്കും ചലച്ചിത്രമേഖലയിലെ ഇടനിലക്കാരനാണ് ശ്രീനിജൻ. അതിനർത്ഥം ചലച്ചിത്ര വ്യവസായത്തിൽ പലർക്കും പണം നൽകുന്നത് അദ്ദേഹമാണ്.

എന്നാൽ നിയമപരമായ സുരക്ഷിതത്വത്തോടെയാണ് അദ്ദേഹം ഇത് ചെയ്യുന്നത്. ഞങ്ങൾ തെളിവുകൾ ശേഖരിക്കുകയാണ്, അത് ശരിയാണെന്ന് കണ്ടെത്തുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കും.

ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക. മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുത്തതിന് ശ്രീനിജൻ സത്യവാങ്മൂലം നൽകിയപ്പോൾ ധാരാളം കള്ളപ്പണം ഉള്ളതിനാൽ പണം സ്വരൂപിക്കാൻ പാടുപെടേണ്ടി വന്നു. അത് ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ പിടിക്കപ്പെടും. അതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന് അക്കൌണ്ടിൽ പണം ആവശ്യമായിരുന്നു, അതിനാൽ രേഖയിൽ കാണിക്കാൻ അദ്ദേഹം ചില സിനിമാ നിർമ്മാതാക്കളിൽ നിന്ന് പണം കടം വാങ്ങിയെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. രേഖകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ചില ചലച്ചിത്ര നിർമ്മാതാക്കളോട് ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. ഈ നിർമ്മാതാക്കൾ സിനിമകൾ നിർമ്മിക്കാൻ ശ്രീനിജൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവരിൽ നിന്ന് കടം വാങ്ങുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ, ശ്രീനിജൻ ഒരു യുവ മാഫിയ ഡോണായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സിനിമാ വ്യവസായം, കായികം, രാഷ്ട്രീയം എന്നീ മേഖലകളിൽ ശ്രീനിജന് സാന്നിധ്യമുണ്ട്. തനിക്കെതിരെ നിൽക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നവരെ ഇല്ലാതാക്കാൻ ശ്രീനിജൻ ഏത് തീവ്രതയിലേക്കും പോകും. ജുഡീഷ്യറിയിൽ ശ്രീനിജന് ഉന്നത ബന്ധമുണ്ട്. നമ്മൾ ജുഡീഷ്യറിയെ ചോദ്യം ചെയ്യരുത്. എന്നാൽ അഴിമതിക്കാരായ ചില ജുഡീഷ്യൽ ഓഫീസർമാരുണ്ട്, ശ്രീനിജൻ അവരെ സഹായിക്കുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ആർക്കും ധൈര്യമില്ല.

സി. പി. എം ശ്രീനിജന് കൂടുതൽ അധികാരം നൽകി. അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ നിലകൊള്ളാൻ പ്രതിപക്ഷം പോലും ഭയപ്പെടുന്നു. ജുഡീഷ്യറി പോലും കണ്ണടയ്ക്കുകയാണ്. ഇതിനെതിരെ പോരാടിയ കിറ്റെക്സ് സാബു പോലും ഒരു ഘട്ടത്തിൽ വിട്ടുപോവുന്നു.

എന്തുകൊണ്ടാണ് എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ ഭയപ്പെടുന്നത്? എന്തുകൊണ്ടാണ് ഒരു യുവ മാഫിയ ഡോണായി വളരാൻ കേരളം ശ്രീനിജനെ അനുവദിക്കുന്നത്?"

3. പട്ടികജാതി അംഗങ്ങൾക്കായി സംവരണം ചെയ്ത സീറ്റായ കുന്നത്തുനാട് നിയോജകമണ്ഡലത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കേരള നിയമസഭാംഗമായ പരാതികക്ഷി, മേൽപ്പറഞ്ഞ വീഡിയോ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിൽ അസ്വസ്ഥനായി ഒരു പട്ടിക ജാതി അംഗമായ പരാതികക്ഷിയെ പരസ്യമായി അധിക്ഷേപിക്കുന്നതിനും അപമാനിക്കുന്നതിനുമായാണ് അപ്പീൽവാദി വീഡിയോ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതെന്ന് ആരോപിച്ച് എറണാകുളം സെൻട്രൽ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ എ.സി.പിക്ക് രേഖാമൂലം പരാതി നൽകി. പരാതിയുടെ ഉള്ളടക്കം ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ എടുത്തെഴുതുന്നു:

"കുന്നത്തുനാട് നിയമസഭാ മണ്ഡലത്തിലെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനാർത്ഥിയാണ് ഞാൻ. ശ്രീ സാജൻ സ്കറിയ (പത്രാധിപർ, വാർത്താവതാരകൻ, പ്രസാധകൻ) ശ്രീമതി. ആൻ മേരി ജോർജ് (മാനേജിങ് എഡിറ്റർ & സി. ഇ. ഒ) ശ്രീ റിജു (മുഖ്യ പത്രാധിപൻ) മറുനാടൻ മലയാളി എന്ന ഓൺലൈൻ ടിവി ചാനൽ ഉപയോഗിക്കുകയും (TC 17/3164 (11) പട്ടം പാലസ് പി.ഒ., പട്ടം, തിരുവനന്തപുരം, പിൻ 695004) തുടർച്ചയായി ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ലാത്ത വ്യാജ വാർത്തകൾ എനിക്കെതിരെ ചമച്ച് വ്യത്യസ്ത സമൂഹ മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. പട്ടികജാതി പുലയ സമുദായത്തിലെ അംഗമെന്ന നിലയിൽ എന്നെ പരിഹസിക്കാനും അവഹേളിക്കാനും വേണ്ടിയാണ്
ഇത്തരം തെറ്റായ വാർത്തകൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

'മാഫിയ ഡോണായി പെട്ടെന്ന് ഉയർന്നുവന്ന പി. വി. ശ്രീനിജൻ' എന്ന തലക്കെട്ടോടെ 24.03.2023 ന് മറുനാടൻ മലയാളി എന്ന യൂട്യൂബ് ചാനലിലൂടെ ഷാജൻ സ്കറിയയും മേൽപ്പറഞ്ഞവരും ചേർന്ന്

എന്റെ ഫോട്ടോ ഉപയോഗിക്കുകയും എനിക്കെതിരെ അപകീർത്തികരമായ ഒരു വീഡിയോ അപ്ലോഡ് ചെയ്യുകയും അത് മറ്റ് സമൂഹമാധ്യമങ്ങളിലൂടെ പങ്കിടുകയും ചെയ്തു.

സ്പോർട്സ് ഹോസ്റ്റൽ നടത്തുന്നതിൽ തനിക്കെതിരെ വിജിലൻസ് അന്വേഷണം നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ജില്ലാ സ്പോർട്സ് കൌൺസിൽ പ്രസിഡന്റായ എനിക്കെതിരെ അദ്ദേഹം തെറ്റായ ആരോപണം ഉന്നയിച്ചു. കൂടാതെ, ഞാൻ ബിസിനസ്സ് സംരംഭങ്ങളെ നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെന്നും കിറ്റെക്സിലെ ജീവനക്കാരെ തെറ്റായി പ്രതിചേർക്കുകയും ജയിലിലടയ്ക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും അദ്ദേഹം ആരോപിച്ചു. ഞാൻ ഒരാളെ കൊലപ്പെടുത്തിയതായും അദ്ദേഹം എനിക്കെതിരെ വളരെ ഗുരുതരമായ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു.

ഷാജൻ സ്കറിയയും മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യക്തികളും അവരുടെ ചാനലിലൂടെയും മറ്റ് സമൂഹ മാധ്യമങ്ങളിലൂടെയും ഒരു അടിസ്ഥാനവുമില്ലാതെ ഒരു കൊലപാതകിയെന്ന നിലയിൽ വരുത്തിത്തീർക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വീഡിയോ അപ്ലോഡ് ചെയ്തതിന് ശേഷം നിരവധി ആളുകൾ ഇത് വിവിധ സമൂഹമാധ്യമ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിൽ പങ്കിട്ടു. ഈ വീഡിയോ കണ്ടപ്പോൾ, കേരള സംസ്ഥാനത്തിനകത്ത് നിന്ന് പുറത്തുള്ള നിരവധി ആളുകൾ എന്നെ ഫോണിൽ വിളിച്ച് ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയും ഞാൻ അത്തരമൊരു വ്യക്തിയാണോ അല്ലയോ എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഷാജൻ സ്കറിയയുടെയും ശ്രീമതി ആൻ മേരി ജോർജ്ജിൻറേയും ശ്രീ.റിജുവിന്റെയും മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രവൃത്തികൾ സമൂഹത്തിൽ ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്ന പൊതുവിശ്വാസത്തെ മനപ്പൂർവ്വം നശിപ്പിക്കാനുള്ള അവരുടെ ശ്രമങ്ങളുടെ ഭാഗമാണ് എന്ന് എനിക്ക് സംശയമുണ്ട്.

മറുനാടൻ മലയാളി എന്ന ഓൺലൈൻ ന്യൂസ് ചാനൽ വഴി 24.05.2023 ന് തെറ്റായ വാർത്തകളും തെറ്റായ പ്രസ്താവനകളും മാത്രം അടങ്ങിയ വീഡിയോ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ഞാൻ പട്ടികജാതി പുലയ സമുദായത്തിൽ പെട്ടയാളാണെന്ന് അറിഞ്ഞ് കൊണ്ടും അതിനാൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കിടയിൽ എന്നെ മനഃപൂർവ്വം അവഹേളിക്കാനും പരിഹസിക്കാനും വേണ്ടിയുമാണ്. ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ഷാജൻ സ്കറിയ, ശ്രീമതി. ആൻ മേരി ജോർജ്ജ്, ശ്രീ.റിജു ആൻ മേരി ജോർജ്, ശ്രീ റിജു, ഞാൻ പട്ടികജാതി പുലയ സമുദായത്തിൽ പെട്ടയാളാണെന്ന് നന്നായി അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, എന്നെ അവഹേളിക്കാനും പൊതുജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പരിഹസിക്കാനുമുള്ള ബോധപൂർവമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ വീഡിയോ അപ്ലോഡ് ചെയ്യുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് ഒരു കുറ്റകൃത്യമാണ്, 1989 ലെ പട്ടികജാതി, പട്ടികഗോത്രവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (ആർ), 3 (യു) എന്നിവ പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്നതുമാണ്.

ഷാജൻ സ്കറിയയുടെയും, ശ്രീമതി ആൻ മേരി ജോർജ്ജിന്റെയും, ശ്രീ.റിജുവിന്റെയും മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രവൃത്തികൾ കാരണം എനിക്ക് കടുത്ത അവഹേളനവും നാശനഷ്ടങ്ങളും നേരിട്ടു, അതിനാൽ ഷാജൻ സ്കാരിയ, ശ്രീമതി ആൻ മേരി ജോർജ്ജ്, ശ്രീ.റിജു എന്നിവർക്കെതിരെ 1989 ലെ

പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ, ഐടി നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ, ഐപിസിയിലെ വകുപ്പുകൾ എന്നിവ പ്രകാരം ഓൺലൈൻ ചാനലുകളിലൂടെയും മറ്റ് സമൂഹമാധ്യമങ്ങളിലൂടെയും തെറ്റായ വാർത്തകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ നിയമനടപടി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഒപ്പ്/- xx പി.വി. ശ്രീനിജൻ
സിഡി ഇതോടൊപ്പം ചേർക്കുന്നു"

4. മേൽപ്പറഞ്ഞ പരാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേരള പോലീസ് നിയമം **("കെ.പി.നിയമം")** വകുപ്പ് 120(ഒ), 1989 ലെ നിയമം വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ), 3 (1) (യു) എന്നിവ പ്രകാരം യഥാക്രമം ശിക്ഷിക്കാവുന്ന കുറ്റങ്ങൾക്ക് അപ്പീലിൽ കക്ഷികളല്ലാത്ത മറ്റ് രണ്ട് വ്യക്തികൾക്കുമെതിരെ 09.06.2023 തീയതി 2023 ലെ എഫ്.ഐ.ആർ നമ്പർ. 899 രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു.

5. എഫ്ഐആർ ന്റെ സാമാന്യ വായനയിൽനിന്നും അപ്പീൽവാദി പട്ടികജാതിക്കാരനല്ലെന്നും പരാതികക്ഷിയെ പരസ്യമായി അധിക്ഷേപിക്കുന്നതിനും അപമാനിക്കുന്നതിനുമായി പരാതികക്ഷിയെക്കുറിച്ച് അപകീർത്തികരമായ ഉള്ളടക്കം അടങ്ങിയ ഒരു വീഡിയോ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും മനസിലാക്കാം. വീഡിയോ തനിക്ക് വളരെയധികം അവഹേളനവും മാനസിക വേദനയും ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പരാതികക്ഷി ആരോപിച്ചു. പരാതികക്ഷി പട്ടികജാതിയായ പുലയ സമുദായത്തിലെ അംഗമാണെന്ന അറിവോടെ പൊതുജനങ്ങൾക്കിടയിൽ തന്നെ അവഹേളിക്കാനും പരിഹസിക്കാനും ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അപ്പീൽവാദി വീഡിയോ അപ്ലോഡ് ചെയ്തതെന്നും പരാതികക്ഷി ആരോപിച്ചു.

6. അറസ്റ്റ് ഭയന്ന അപ്പീൽവാദി 1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിതയുടെ (**സിആർപിസി**) വകുപ്പ് 438 പ്രകാരം മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിനായി എറണാകുളം ഡിവിഷനിലെ പട്ടികജാതി-പട്ടികഗോത്രവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമം),1989 പ്രത്യേക ജഡ്ജിക്ക് മുമ്പാകെ ചെന്നു. എഫ്ഐആറിലെ ആരോപണങ്ങൾ 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം കുറ്റകൃത്യം ആകർഷിക്കാൻ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ പര്യാപ്തമാണെന്നും ഈ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 ലെ തടസ്സം സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 438 പ്രകാരം അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് കോടതിയെ വിലക്കുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞു കൊണ്ട് പ്രത്യേക ജഡ്ജി, 16.06.2023 ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം, അപ്പീൽവാദിയുടെ മുൻകൂർ ജാമ്യാപേക്ഷ നിരസിച്ചു, .

7. പ്രത്യേക ജഡ്ജി പാസാക്കിയ ഉത്തരവിനെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽവാദി ചോദ്യം ചെയ്തു. അതിൽ ഹൈക്കോടതി 30.06.2023 ലെ ഉത്തരവ് (**"അപവദിത ഉത്തരവ്"**) പ്രകാരം പ്രത്യേക ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിന് വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അപവദിത ഉത്തരവിൽ ഹൈക്കോടതി നടത്തിയ പ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു: -

*"8. വാർത്തയിൽ രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ എതിർകക്ഷിയുടെ ജാതി നിലയെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം ആകർഷിക്കപ്പെടുമോ എന്ന ചോദ്യം ഇപ്പോൾ ഉയർന്നുവരുന്നു. ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, നിയമനിർമ്മാണത്തിന് പിന്നിലെ ലക്ഷ്യവും 2019 ൽ നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കാരണവും അവഗണിച്ച് ആ ചോദ്യം തീരുമാനിക്കാൻ കഴിയില്ല. പട്ടികജാതി, പട്ടികഗോത്രവർഗക്കാർക്കെതിരായ അതിക്രമങ്ങൾ തടയുന്നതിനും അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ വിചാരണയ്ക്കായി പ്രത്യേക കോടതികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഇരയായവർക്ക് ആശ്വാസവും പുനരധിവാസവും നൽകുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് ഈ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നത്. പട്ടികജാതിക്കാരുടെയും പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗക്കാരുടെയും സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള വിവിധ നടപടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവർ ഇപ്പോഴും ദുർബലരാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനെ തുടർന്നാണ് നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്തത്. തീർച്ചയായും, ഹിതേഷ് വർമ്മ, രമേശ് ചന്ദ്ര വൈശ്യ (മേൽപരാമർശം) എന്നിവയിൽ പരമോന്നത കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ, പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗത്തിൽപ്പെട്ട ഇരയുടെ പേരിൽ അത്തരം അപമാനമോ ഭയപ്പെടുത്തലോ ഇല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ അപമാനങ്ങളും ഭീഷണിപ്പെടുത്തലും നിയമപ്രകാരം കുറ്റകൃത്യമാകില്ല. നേരത്തെ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, രേഖയിലുള്ള വിവരങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ എതിർകക്ഷിയെ അപമാനിക്കാനും അവഹേളിക്കാനും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ് വീഡിയോ എന്നാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, പരാതിയിലെയും അനുബന്ധ സാഹചര്യങ്ങളിലെയും ആരോപണങ്ങൾക്കനുസൃതമായി മാത്രമേ കോടതിക്ക് പോകാൻ കഴിയൂ. **താൻ പട്ടികജാതിക്കാരനാണെന്ന കാരണത്താൽ മാത്രമാണ്** അപ്പീൽവാദി രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ എതിർകക്ഷിയെ അപമാനിക്കുകയും അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്തതെന്നതിൽ ഈ ആരോപണം വ്യക്തമാണ്. ആരോപണങ്ങളുടെ അനാവശ്യ സ്വഭാവവും രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ എതിർകക്ഷിക്കെതിരെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആവർത്തിച്ചുള്ള വാർത്തകളുമാണ് അനുബന്ധ സാഹചര്യങ്ങൾ. വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) ലെ വാക്കുകൾ അനുസരിച്ച് ഇരയുടെ ജാതി നാമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം കുറ്റകൃത്യം ആകർഷിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമില്ല. വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ), 3 (1) (എസ്) എന്നിവയുടെ വാക്കുകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിൽ നിന്ന് ഇത് വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യത്തെ ആകർഷിക്കാൻ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ തെളിവുകളൊന്നുമില്ലെന്ന് വിധിക്കാൻ കഴിയില്ല.*

വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) ലെ കണ്ടെത്തൽ കണക്കിലെടുത്ത് വകുപ്പ് 3 (1) (യു) പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ ഈ കോടതി ശ്രമിക്കുന്നില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ, പ്രത്യേക കോടതിയുടെ അപവദിത ഉത്തരവ് ശരിവയ്ക്കുന്നു.

തത്ഫലമായി, ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ തള്ളി."

(ഊന്നൽ നൽകി)

8. മേൽപ്പറഞ്ഞവ കണക്കിലെടുത്ത്, നിലവിലെ അപ്പീലുമായി അപ്പീൽവാദി ഈ കോടതി മുൻപാകെ ഉണ്ട്.

ബി. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ

9. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ സിദ്ധാർത്ഥ് ലുത്രയും ശ്രീ ഗൗരവ് അഗർവാളും ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രസ്താവനകൾ നടത്തി:

എ. പരാതികക്ഷിയെ അപമാനിക്കാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല, പരാതികക്ഷിയുടെ ജാതിയുടെയോ സമുദായത്തിന്റെയോ പേര് പരാമർശിക്കാതെ വസ്തുതകൾ പ്രസ്താവിച്ചു. ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനായതിനാൽ അപ്പീൽവാദി ഗവേഷണത്തിലൂടെയും സ്രോതസ്സുകളിലൂടെയും ശേഖരിച്ച വസ്തുതകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

ബി. പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ സമുദായത്തിലെ അംഗമെന്ന നിലയിൽ തന്നെ അവഹേളിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അപ്പീൽവാദി തന്നെ മനപ്പൂർവ്വം അപമാനിക്കുകയോ ഭയപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തുവെന്ന് പരാതികക്ഷി ആരോപിച്ചിട്ടില്ലെന്ന വസ്തുത പരിഗണിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടു. അപ്പീൽവാദി പരാതികക്ഷിയുടെ ജാതിയെക്കുറിച്ചോ സമുദായത്തെക്കുറിച്ചോ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് സംപ്രേക്ഷണത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മപരിശോധന വ്യക്തമാക്കുന്നു. വീഡിയോയിൽ നൽകിയ പ്രസ്താവനകൾ അപകീർത്തികരമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തെ ആകർഷിക്കാൻ അത് മാത്രം പര്യാപ്തമല്ല.

സി. അപ്പീൽവാദി എഴുതിയതോ സംസാരിച്ചതോ ആയ വാക്കുകളിലൂടെ പട്ടികജാതി, പട്ടികഗോത്രവർഗക്കാർക്കെതിരെ ശത്രുത, വെറുപ്പ്, വിദ്വേഷം എന്നിവ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തുവെന്ന് പരാതികക്ഷി ആരോപിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (യു) പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ ഒരു കുറ്റവും ഉത്ഭവിക്കുന്നില്ല.

ഡി. **ഐഎൽആർ 2022.4 കേരളം 620** ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ***എക്സ്.എക്സ്.എക്സ് v കേരള സംസ്ഥാനം*, 2002 (2) കെ. എൽ. ടി 505**-ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ***കേരള സംസ്ഥാനം v ഹസ്സൻ*** എന്ന കേസിലെയും കോ-ഓർഡിനേറ്റ് ബെഞ്ചുകളുടെ വിധിന്യായങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടു. അതിൽ 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (യു) പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം ഒരു വ്യക്തിഗത അംഗത്തെ വിമർശിക്കുന്നതിനല്ല, ഒരു വർഗ്ഗമായി പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കെതിരെ ശത്രുത, വെറുപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ വിദ്വേഷം എന്നിവ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ മാത്രമേ ആകർഷിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്ന് വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചിരുന്നു.

ഇ. ഇര അത്തരം ജാതിയിൽ പെട്ടയാളാണെന്ന കാരണത്താൽ പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗത്തിലെ ഒരു അംഗത്തെ അവഹേളിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) പ്രകാരമുള്ള ഒരു കുറ്റകൃത്യം ഇര പട്ടികജാതി അംഗമാണെന്ന വസ്തുതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് (2020) 10 എസ്.സി.സി 710 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ***ഹിതേഷ് വർമ്മ v. ഉത്തരാഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം*** കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചു,.

എഫ്. **2023 എസ്.സി.സി. ഓൺലൈൻ എസ്.സി. 668** ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ***രമേശ് ചന്ദ്ര വൈശ്യ v. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും*** കേസിൽ ഓരോ അപമാനവും ഭയപ്പെടുത്തലും അത്തരം അപമാനമോ ഭയപ്പെടുത്തലോ ഇരയെ, അയാൾ ഒരു പ്രത്യേക പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗത്തിൽ അംഗമാണ് എന്ന കാരണത്താൽ ലക്ഷ്യമിടുന്നില്ലെങ്കിൽ, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (x) പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കില്ലെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു.

ജി. **(2020) 4 എസ്. സി. സി 727** ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട ***പൃഥ്വി രാജ് ചൌഹാൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ*** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനം പരിഗണിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടു, അതിൽ പരാതി 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാകുന്നതിന് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് ഉണ്ടാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 18 ഉം വകുപ്പ് 18 എ (i) ഉം സൃഷ്ടിച്ച തടസ്സം ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു.

സി. പരാതികക്ഷിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ.

10. പരാതികക്ഷിക്ക് / 2 ആം അപ്പീൽ എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരാവുന്ന അഭിഭാഷകൻ ഹാരിസ് ബീരാൻ ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രസ്താവനകൾ നടത്തി:

എ. തന്റെ വെബ് പ്ലാറ്റ്ഫോമിലേക്ക് സബ്സ്ക്രിപ്ഷനുകൾ ആകർഷിക്കുക എന്ന ഏക ലക്ഷ്യത്തോടെ സമൂഹത്തിലെ മാന്യരായ അംഗങ്ങൾക്കെതിരെ വ്യാജവും അപകീർത്തികരവുമായ പ്രചാരണങ്ങൾ മനപ്പൂർവ്വം പ്രചരിപ്പിച്ച് വിവാദങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ അപ്പീൽവാദി ഒരു പതിവ് കുറ്റവാളിയാണ്.

ബി. പട്ടികജാതി, പട്ടികഗോത്രവർഗക്കാർക്കെതിരായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളും അതിക്രമങ്ങളും തടയുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് 1989 ലെ നിയമം പാസാക്കിയത്. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു അംഗത്തെ അവഹേളിക്കാനുള്ള പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ മനഃപൂർവ്വം അപമാനിക്കുന്നതിനും ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുള്ള നിർണായക വശം അടിവരയിടുന്നു. ചരിത്രപരമായി നിരവധി പൌരാവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ സമൂഹത്തിന്റെ സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക സാഹചര്യങ്ങൾ

മെച്ചപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് 1989 ലെ നിയമത്തിന്റെ പ്രാഥമിക ലക്ഷ്യം. അതിനാൽ, സമൂഹത്തിലെ ഈ ദുർബല വിഭാഗങ്ങളിലെ ഒരു അംഗം അവഹേളനത്തിനും ഉപദ്രവത്തിനും വിധേയനാകുമ്പോൾ 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു.

സി. പരാതിക്കക്ഷി പട്ടികജാതിക്കാരനാണെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സമൂഹത്തിൽ മോശമായി ചിത്രീകരിക്കാൻ മനഃപൂർവ്വം ലക്ഷ്യമിട്ട് തെറ്റായ അവകാശവാദങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വാർത്തകൾ അപ്പീൽവാദി മനപ്പൂർവ്വം പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഡി. പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കായി സംവരണം ചെയ്ത ഒരു സീറ്റിൽ നിന്ന് 2021 ൽ എംഎൽഎയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പട്ടികജാതിയിൽപ്പെട്ട ഒരാളെന്ന നിലയിൽ പരാതിക്കക്ഷിയുടെ പദവിയെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണ അവബോധത്തോടെയാണ് തെറ്റായതും അപകീർത്തികരവുമായ പരാമർശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചത്. അപ്പീൽവാദിയുടെ മനഃപൂർവമായ അപമാനിക്കലും അവഹേളനവും 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) പ്രകാരം നിഷേധിക്കാനാവാത്തവിധം കുറ്റകരമാണ്.

ഇ. പരാതിക്കക്ഷി കുന്നത്തുനാട് നിയോജകമണ്ഡലത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന എംഎൽഎയാണെന്ന് അപ്പീൽവാദി തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ നിയോജകമണ്ഡലം പട്ടികജാതിക്കാരായ അംഗങ്ങൾക്കായി നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതിനാൽ ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

എഫ്. പരാതിക്കക്ഷി ഒരു പട്ടികജാതിക്കാരനാണെന്ന ഏക കാരണത്താൽ അപ്പീൽവാദി അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പരാതിക്കാരനെതിരെ തെളിവില്ലാത്ത ആരോപണങ്ങളും ആക്ഷേപങ്ങളും ഉന്നയിച്ച അപ്പീൽവാദി അദ്ദേഹത്തെ 'കൊലയാളി', 'മാഫിയ ഡോൺ' എന്ന് വിളിക്കുന്നതുവരെ പോയി.

ജി. പരാതിക്കക്ഷിയുടെ ഭാര്യാപിതാവായ പട്ടികജാതിയിൽപ്പെട്ട വ്യക്തിയായ ഇന്ത്യയുടെ മുൻ ചീഫ് ജസ്റ്റിസിനെ പോലും അപ്പീൽവാദി വെറുതെ വിട്ടില്ല. പരാതിക്കക്ഷി പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടയാളായതിനാൽ പരാതിക്കക്ഷി ഭാര്യാപിതാവിനെ മനപ്പൂർവ്വം അവഹേളിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവഹത്യ നടത്തി. അപകീർത്തികരമായ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ച് അപ്പീൽവാദി ജൂഡീഷ്യറിയെപ്പോലും വെറുതെ വിട്ടില്ല.

എച്ച്. ആരോപിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ, അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രവൃത്തി, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ യഥാക്രമം 3 (1) (ആർ), 3 (1) (യു) വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യമാണ്, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 പ്രകാരം മുൻകൂർ ജാമ്യാപേക്ഷ നൽകാൻ കഴിയില്ല.

ഐ. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥർ നിരവധി നോട്ടീസുകൾ നൽകിയിട്ടും ചോദ്യം ചെയ്യലിന് ഹാജരാകുന്നതിൽ അപ്പീൽവാദി പരാജയപ്പെട്ടു.

ജെ. അപ്പീൽവാദി കോടതി ഉത്തരവുകൾ മനഃപൂർവ്വം പാലിക്കാത്തതിന്റെ ഒരു മാതൃക പ്രകടിപ്പിച്ചതായി പറയാം, അതുവഴി കോടതികളോടുള്ള നഗ്നമായ അവഗണന കാണിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് മുൻകൂർ ജാമ്യാപേക്ഷ നൽകിയ മറ്റൊരു കേസിൽ, അപ്പീൽവാദി പിന്നീട് കോടതി നടപടികളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് നിർത്തുകയും അന്വേഷണവുമായി സഹകരിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഹൈക്കോടതി അത്തരം പെരുമാറ്റം ശ്രദ്ധിക്കുകയും മുൻകൂർ ജാമ്യാപേക്ഷ റദ്ദാക്കപ്പെടുമെന്ന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദിക്ക് മുൻകൂർ ജാമ്യാപേക്ഷ നൽകുന്നതിൽ ഗണ്യമായ അപകടസാധ്യതയുണ്ട്.

ഡി. <u>സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ</u>

സംസ്ഥാനത്തിനു (ഇവിടെ 1 ആം അപ്പീൽഎതിർകക്ഷി) വേണ്ടി ഹാജരാവുന്ന സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ പി.വി.ദിനേശ് ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രസ്താവനകൾ നടത്തി:

എ. പട്ടികജാതി അംഗങ്ങൾക്കായി നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന കുന്നത്തുനാട് നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നുള്ള എംഎൽഎയാണ് പരാതികക്ഷി, പരാതിക്കാരൻ പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടയാളാണെന്ന് വ്യക്തമായ അറിവോടെയാണ് വീഡിയോ സംപ്രേഷണം ചെയ്തത്.

ബി. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കുന്നതിന്, വ്യക്തിയുടെ ജാതി പരാമർശിക്കേണ്ടതില്ല. പരാതികക്ഷിക്ക് അപമാനം ഉണ്ടാക്കുകയും അവഹേളിക്കുകയും അതുവഴി വിദ്വേഷവും വെറുപ്പും വളർത്തുകയെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് വീഡിയോ അപ്ലോഡ് ചെയ്തത്.

സി. എഫ്.ഐ.ആർ റദ്ദാക്കുന്നതിനായി അപ്പീൽവാദി കേരള ഹൈക്കോടതി മുൻപാകെ ഒരു ഹർ ജി ഫയൽ ചെയ്തത് നിലവിലിരിക്കുന്നു.

ഇ. <u>പ്രസക്തമായ നിയമവ്യവസ്ഥകൾ</u>

12. ഇരു ഭാഗവും നടത്തിയ എതിർ പ്രസ്താവനകളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപ് 1989 നിയമത്തിലെയും, സി.ആർ.പി.സി. യിലേയും കെ.പി.നിയമത്തിലേയും ചില പ്രസക്ത വ്യവസ്ഥകൾ ഈ കോടതി പരിശോധിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്:

1989 നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3:

അതിക്രമങ്ങളുടെ കുറ്റത്തിനുള്ള ശിക്ഷകൾ. –

(1) പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിൽ അംഗമല്ലാത്ത ഏതൊരാൾ, –

....
.....
.....

(ആർ) പട്ടികജാതിയിലെയോ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെയോ ഒരംഗത്തെ പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തുവെച്ച് അവഹേളിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി മന:പൂർവ്വം അപമാനിക്കുകയോ ഭയപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്താൽ;

....

(യു) എഴുതിയതോ അല്ലെങ്കിൽ പറഞ്ഞതോ ആയ വാക്കുകളാലോ അല്ലെങ്കിൽ ചിഹ്നങ്ങളാലോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യക്ഷമായ ചിത്രീകരണത്താലോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു തരത്തിലോ പട്ടികജാതികളിൽ അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗങ്ങളിൽ പെട്ട അംഗങ്ങൾക്കെതിരെ ശത്രുത, വിദ്വേഷം, വെറുപ്പ് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ അതിനു ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ;

ആറു മാസത്തിൽ കുറയാത്തതും അഞ്ച് വർഷം വരെ ആകാവുന്നതുമായ കാലത്തേക്ക് തടവിനും പിഴയ്ക്കും ശിക്ഷിക്കും.

1989 നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18

ഈ നിയമത്തിനു കീഴിൽ ഒരു കുറ്റം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 438 ബാധകമാവില്ല –

ഈ നിയമത്തിനു കീഴിൽ ഒരു കുറ്റം ചെയ്തു എന്ന് ആരോപണം നേരിടുന്ന ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ അറസ്റ്റ് ഉൾപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമസംഹിതയുടെ വകുപ്പ് 438 ലെ യാതൊന്നും ബാധകമാവില്ല.

<u>സി.ആർ.പി.സിയുടെ വകുപ്പ് 438:</u>

അറസ്റ്റ് ഭയക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശം. –

[(1) ജാമ്യമില്ലാ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുവെന്ന് ആരോപിച്ച് അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടാമെന്ന് ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരം അറസ്റ്റ് ഉണ്ടായാൽ അദ്ദേഹത്തെ ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടയക്കണമെന്ന് ഈ വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു നിർദ്ദേശത്തിനായി ഹൈക്കോടതിയിലോ സെഷൻസ് കോടതിയിലോ അപേക്ഷിക്കാം. മറ്റ് കാര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിച്ചതിനു ശേഷം, അതായത്: –

(i) ആരോപണത്തിൻറെ സ്വഭാവവും ഗൌരവവും;
(ii) ഏതെങ്കിലും കോഗ്നിസിബിൾ കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു കോടതി കുറ്റസ്ഥാപനം നടത്തി മുമ്പ് തടവ് ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന വസ്തുത ഉൾപ്പെടെ അപേക്ഷകന്റെ മുൻകാല ചരിത്രം;
(iii) അപേക്ഷകൻ നിയമപ്രക്രിയയിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടാനുള്ള സാധ്യത;
(iv) അങ്ങനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകൊണ്ട് അപേക്ഷകനെ പീഡിപ്പിക്കുകയോ അവഹേളിക്കുകയോ ചെയ്യുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് ആരോപണം ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ,
– കോടതിക്ക് ഉടനടി അപേക്ഷ നിഷേധിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മുൻകൂർ ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഇടക്കാല ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ ചെയ്യാം:

എന്നാൽ, ഹൈക്കോടതിയോ, സാഹചര്യമനുസരിച്ച്, സെഷൻസ് കോടതിയോ ഈ ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു ഇടക്കാല ഉത്തരവും പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിനുള്ള അപേക്ഷ നിരസിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അത്തരം അപേക്ഷയിൽ കണ്ടെത്തിയ ആരോപണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപേക്ഷകനെ വാറണ്ടില്ലാതെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ ഒരു പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ചുമതലയുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന് അവസരമുണ്ടായിരിക്കും.
(1 എ) ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം കോടതി ഒരു ഇടക്കാല ഉത്തരവ് അനുവദിക്കുന്നിടത്ത്, അപേക്ഷ അവസാനം കോടതി കേൾക്കുമ്പോൾ പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടർക്ക് വാദം കേൾക്കാൻ ന്യായമായ അവസരം നൽകുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ, ഏഴ് ദിവസത്തിൽ കുറയാത്ത ഒരു നോട്ടീസ്, അത്തരം ഉത്തരവിന്റെ ഒരു പകർപ്പിനൊപ്പം പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടർക്കും പോലീസ് സൂപ്രണ്ടിനും നൽകേണ്ടതാണ്,
(1 ബി) മുൻകൂർ ജാമ്യാപേക്ഷയുടെ അന്തിമ വാദം കേൾക്കുമ്പോഴും കോടതി അന്തിമ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോഴും, പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടർ നൽകിയ അപേക്ഷയിൽ, നീതിയുടെ താൽപ്പര്യത്തിനായി അത്തരം സാന്നിധ്യം ആവശ്യമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നുവെങ്കിൽ, മുൻകൂർ ജാമ്യാപേക്ഷ തേടുന്ന അപേക്ഷകന്റെ സാന്നിധ്യം നിർബന്ധമാണ്.]

(2) ഹൈക്കോടതിയോ സെഷൻസ് കോടതിയോ ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം ഒരു നിർദ്ദേശം നൽകുമ്പോൾ, പ്രത്യേക കേസിന്റെ വസ്തുതകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ –

(i) ആവശ്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ചോദ്യം ചെയ്യലിന് ആ വ്യക്തി സ്വയം ലഭ്യമാക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥ;
(ii) കോടതിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് അത്തരം വസ്തുതകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നതിനായി ആ വ്യക്തി കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ പരിചയമുള്ള ഒരാൾക്ക് നേരിട്ടോ അല്ലാതെയോ ഏതെങ്കിലും പ്രലോഭനമോ ഭീഷണിയോ വാഗ്ദാനമോ നൽകരുതെന്ന വ്യവസ്ഥ;
(iii) കോടതിയുടെ മുൻകൂർ അനുമതിയില്ലാതെ വ്യക്തി ഇന്ത്യ വിടാൻ പാടില്ലെന്ന വ്യവസ്ഥ;
(iv) വകുപ്പ് 437 ലെ ഉപവകുപ്പ് (3) പ്രകാരം ചുമത്താവുന്ന മറ്റ് വ്യവസ്ഥകൾ, ആ വകുപ്പ് പ്രകാരമാണ് ജാമ്യാപേക്ഷ നൽകിയത് എന്ന തരത്തിൽ.

– ഉൾപ്പെടെ, അത്തരം നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ അത്തരം വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുത്താം.

(3) അങ്ങനെയൊരു വ്യക്തിയെ അത്തരം ആരോപണത്തിൽ ഒരു പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ചുമതലയുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വാറന്റില്ലാതെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്ന സമയത്തോ അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കസ്റ്റഡിയിലുള്ള ഏത് സമയത്തോ ജാമ്യത്തിന് തയ്യാറാകുകയും ചെയ്താൽ, അയാളെ ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടയക്കണം; അത്തരം കുറ്റകൃത്യം കോഗ്നിസൻസ് എടുത്ത ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റ് ആ വ്യക്തിക്കെതിരെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ വാറന്റ് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം കോടതിയുടെ നിർദ്ദേശത്തിന് അനുസൃതമായി അയാൾ ജാമ്യത്തിനർഹമായ വാറന്റ് പുറപ്പെടുവിക്കും.
(4) ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമസംഹിതയിലെ (1860 ലെ 45) വകുപ്പ് 376 അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 376 എബി അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 376 ഡിഎ അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 376 ഡിബി പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്ന് ആരോപിച്ച് ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏത് കേസിനും ഈ വിഭാഗത്തിലെ ഒന്നും ബാധകമല്ല.

<u>കെപി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 120:</u>

ശല്യമുണ്ടാക്കുന്നതിനും ക്രമസമാധാന ലംഘനത്തിനും ശിക്ഷ. –

ഏതൊരാളും, –

(ഒ) ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വിനിമയോപാധിയിലൂടെ ആവർത്തിച്ചുള്ളതോ അനഭിമതമായതോ അജ്ഞാതമായതോ ആയ ആശയ വിനിമയം , കത്ത്, എഴുത്ത്, സന്ദേശം, ഇ-മെയിൽ എന്നിവ വഴിയോ ദൂതൻ വഴിയോ സ്വയം ഏതെങ്കിലും ഒരാളിന് ശല്യമായി തീരുന്നുവെങ്കിൽ;

...

കുറ്റസ്ഥാപനത്തിന്മേൽ ഒരു വർഷം വരെയാകാവുന്ന തടവോ അയ്യായിരം രൂപ വരെയാകാവുന്ന പിഴയോ ഇവ രണ്ടും കൂടിയോ നൽകി ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

എഫ്. <u>നിർണ്ണയിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ</u>

13. കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരാകുന്ന അഭിഭാഷകരെ കേൾക്കുകയും രേഖകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം, ഇനിപ്പറയുന്ന വിഷയങ്ങൾ ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വരുന്നു:

എ. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ 18-ാം വകുപ്പ് പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കേസുകളിൽ മുൻകൂർ ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതിന് സമ്പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ?
ബി. തന്നിരിക്കുന്ന എഫ്ഐആർ/പരാതിയിൽ ഒരു പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് ഉണ്ടെന്ന് എപ്പോഴാണ് പറയാൻ കഴിയുക?
സി. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) പ്രകാരം ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം നടന്നതായി എഫ്ഐആറിലോ പരാതിയിലോ ഉള്ള വാദങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ?
ഡി. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1)(യു) പ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം പ്രശ്നവിഷയമായ എഫ്ഐആറിലോ പരാതിയിലോ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ഉണ്ടായതായി പറയാനാകുമോ?
ഇ. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യം ആകർഷിക്കാൻ പരാതികക്ഷിയുടെ ജാതി സ്വത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് മാത്രം മതിയോ?

ജി. <u>വിശകലനം</u>

i. മുൻകൂർ ജാമ്യം എന്ന ആശയത്തിന്റെ പരിണാമം

14. 1898 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിൽ സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 438 ന് സമാനമായ പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകളൊന്നും അടങ്ങിയിരുന്നില്ല. **1949 എസ്. സി. സി. ഓൺലൈൻ പഞ്ചാബ് 20** ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട ***അമീർ ചന്ദ് v. ദി ക്രൗൺ*** കേസിൽ, 1898 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിതയിലെ 498-ാം വകുപ്പ്, അറസ്റ്റിലൂടെയോ അല്ലാതെയോ നിയന്ത്രണവിധേയമാക്കപ്പെടാത്ത ഒരാൾക്ക് ജാമ്യം നൽകാൻ ഹൈക്കോടതിയെയോ സെഷൻസ് കോടതിയെയോ അധികാരപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നതായിരുന്ന ഫുൾ ബെഞ്ചിന് മുമ്പിലുള്ള ചോദ്യം. ഫുൾ ബെഞ്ച് ഈ പരാമർശത്തിന് താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ ഉത്തരം നൽകി:

"... ജാമ്യമെന്ന ആശയം തന്നെ മുൻകൂർ നിയന്ത്രണത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും രൂപത്തെ മുൻകൂട്ടി നിർണ്ണയിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടാത്തതും അറസ്റ്റ് വാറന്റ് പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെടാത്തതുമായ ഒരാൾക്ക് ജാമ്യം നൽകാൻ കഴിയില്ല. ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 498, ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 496,497 എന്നിവയിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത ആർക്കും ജാമ്യം നൽകാൻ ഹൈക്കോടതിയെയോ സെഷൻസ് കോടതിയെയോ അനുവദിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ, അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുകയോ വാറന്റ് ഇല്ലാതെ തടവിലാക്കപ്പെടുകയോ കോടതിയിൽ ഹാജരാകുകയോ കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്ത ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ ജാമ്യത്തിന് അനുവാദമുള്ളൂ. അത്തരമൊരു വ്യക്തിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കണം, ജാമ്യപ്രശ്നം പരിഗണിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തി സ്വയം കീഴടങ്ങണം. അറസ്റ്റ് ചെയ്യാത്തതും എന്നാൽ അറസ്റ്റ് വാറന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ചതുമായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ, കോടതിയിൽ ഹാജരാകുകയും സ്വയം കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്താൽ ജാമ്യത്തിന് അനുമതി നൽകാം. അറസ്റ്റ് വാറന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്വതന്ത്രനായ ഒരു വ്യക്തിക്ക് ജാമ്യത്തിൽ പോകാൻ അനുവാദമില്ല. അതിനാൽ ഇപ്പോഴത്തെ കേസിലെ ഹർജികക്ഷിക്ക് ജാമ്യത്തിന് അർഹതയില്ല. അതിനാൽ ഏൾ ബെഞ്ചിന് അയച്ച ചോദ്യത്തിന് നിഷേധാത്മകമായി ഉത്തരം നൽകുന്നു."

(ഊന്നൽ നൽകി)

15. 1898 ലെ നിയമസംഹിത പ്രകാരം, മുൻകൂർ അല്ലെങ്കിൽ അറസ്റ്റിനു മുൻപുള്ള ജാമ്യം എന്ന ആശയം ഇല്ലായിരുന്നു, കൂടാതെ ഹൈക്കോടതിയെയും സെഷൻസ് കോടതിയെയും മുൻകൂർ ജാമ്യം നൽകാൻ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന സിആർപിസിയിൽ ഒരു പുതിയ വ്യവസ്ഥ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത 41-ാമത് ലോ കമ്മീഷൻ 1969 സെപ്റ്റംബർ 24-ലെ അതിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഹൈക്കോടതിയെയും സെഷൻസ് കോടതിയെയും മുൻകൂർ ജാമ്യം നൽകാൻ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ സിആർപിസിയിൽ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത റിപ്പോർട്ട് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അതിൻറെ റിപ്പോർട്ടിൻറെ ഖണ്ഡിക 39.9 ൽ (വാല്യം 1) ഇത് നിരീക്ഷിച്ചിരുന്നു.

മുൻകൂർ ജാമ്യം

"39.9 ഒരു വ്യക്തിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് (സാധാരണയായി "മുൻകൂർ ജാമ്യം" എന്നറിയപ്പെടുന്നു) ജാമ്യത്തിൽ വിടാനുള്ള നിർദ്ദേശം ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചിരുന്നു. മുൻകൂർ ജാമ്യം നൽകാനുള്ള കോടതിയുടെ അധികാരത്തെക്കുറിച്ച് ജൂഡീഷ്യൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും, നിയമസംഹിതയിലെ നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾക്ക് കീഴിൽ അത്തരം അധികാരമില്ലെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായം.

മുൻകൂർ ജാമ്യം നൽകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത പ്രധാനമായും ഉയർന്നുവരുന്നത് ചിലപ്പോൾ സ്വാധീനമുള്ള വ്യക്തികൾ തങ്ങളുടെ എതിരാളികളെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്കോ വേണ്ടി വ്യാജ കാരണങ്ങളിൽ കുടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിലൂടെയോ കൂറച്ച്

ദിവസത്തേക്ക് ജയിലിൽ തടവിലാക്കുന്നതിലൂടെയോ ആണ്. സമീപകാലത്ത്, രാഷ്ട്രീയ ശത്രുതയുടെ തീവ്രത, ഈ പ്രവണത ക്രമാനുഗതമായ വർദ്ധനവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു. വ്യാജ കേസുകൾക്ക് പുറമെ, ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പ്രതിയായ ഒരാൾ ഒളിവിൽ പോകാനോ ജാമ്യത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം ദുരുപയോഗം ചെയ്യാനോ സാധ്യതയില്ലെന്ന് വാദിക്കുന്നതിന് ന്യായമായ കാരണങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ, അയാൾ ആദ്യം കസ്റ്റഡിക്ക് കീഴടങ്ങണമെന്നും കുറച്ച് ദിവസം ജയിലിൽ തുടരണമെന്നും തുടർന്ന് ജാമ്യത്തിന് അപേക്ഷിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന് ന്യായീകരണമില്ല."

ഈ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രത്യേക അധികാരം ഹൈക്കോടതിക്കും സെഷൻസ് കോടതിക്കും മാത്രമേ നൽകാവൂ എന്നും അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്ന സമയത്തോ അതിനുശേഷമോ ഉത്തരവ് പ്രാബല്യത്തിൽ വരണമെന്നും ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഈ നിർദ്ദേശത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ തീർപ്പാക്കുന്നതിന്, ഒരു പുതിയ വകുപ്പിന്റെ ഇനിപ്പറയുന്ന കരട് പരിഗണനയ്ക്ക് വയ്ക്കുന്നു:

'497-എ. (1) ജാമ്യമില്ലാ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തെന്നാരോപിച്ച് അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന് ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് ന്യായമായ ആശങ്കയുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ വകുപ്പിന് കീഴിലുള്ള നിർദ്ദേശത്തിനായി അയാൾക്ക് ഹൈക്കോടതിയിലോ സെഷൻസ് കോടതിയിലോ അപേക്ഷിക്കാം. അറസ്റ്റ് സംഭവിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തെ ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടയക്കണമെന്ന് ആ കോടതിക്ക് അതിന്റെ വിവേചനാധികാരത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കാം.

(2) ആ വ്യക്തിക്കെതിരായ ഒരു കുറ്റകൃത്യം കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുന്ന ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റ്, വകുപ്പ് 204 (1) പ്രകാരം നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുമ്പോൾ, ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം കോടതിയുടെ നിർദ്ദേശത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ സമൻസോ ജാമ്യമുള്ള വാറൻറോ പുറപ്പെടുവിക്കണം.

(3) ആ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്ന കുറ്റത്തിന് ഒരു പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ചുമതലയുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വാറന്റില്ലാതെ ആരെയെങ്കിലും അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്ന സമയത്തോ അല്ലെങ്കിൽ എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും അത്തരം ഉദ്യോഗസ്ഥൻറെ സംരക്ഷണത്തിലായിരിക്കുമ്പോഴോ ജാമ്യത്തിന് തയ്യാറാകുകയും ചെയ്താൽ അത്തരം വ്യക്തിയെ ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടയക്കേണ്ടതാണ്.

ചില വ്യവസ്ഥകളിന്മേൽ മാത്രം മുൻകൂർ ജാമ്യം നൽകാൻ കഴിയുന്നത് നിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചു. എന്നാൽ ആ വ്യവസ്ഥകൾ സമഗ്രമായി കണക്കാക്കുന്നത് പ്രായോഗികമല്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി; മാത്രമല്ല,

അത്തരം വ്യവസ്ഥകൾ നിശ്ചയിക്കുന്നത് മുഴുവൻ കേസിനെയും മുൻവിധിയോടെ (ഭാഗികമായി) കാണുന്നതായി കണക്കാക്കാം. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ ഇത് കോടതിയുടെ വിവേചനാധികാരത്തിന് വിട്ടുകൊടുക്കുകയും നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥയിൽ തന്നെ അത്തരം വിവേചനാധികാരത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉന്നത കോടതികൾ അവരുടെ വിവേചനാധികാരം പ്രതികളുടെ ന്യായമായ വിചാരണയ്ക്ക് ദോഷമുണ്ടാക്കുന്ന വിധത്തിൽ മുൻകൂർ ജാമ്യം നൽകുന്ന ഉത്തരവിൽ ഒരു നിരീക്ഷണവും നടത്താതെ അവരുടെ വിവേചനാധികാരം ശരിയായി പ്രയോഗിക്കും എന്നതിനു സംശയമില്ല."

(ഊന്നൽ നൽകി)

16. നിയമ കമ്മീഷൻ നൽകിയ നിർദ്ദേശം കേന്ദ്ര സർക്കാർ തത്വത്തിൽ അംഗീകരിക്കുകയും മുൻകൂർ ജാമ്യം നൽകാൻ ഹൈക്കോടതിയ്ക്കും സെഷൻസ് കോടതിക്കും വ്യക്തമായ അധികാരം നൽകുകയും ചെയ്യുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ 1970 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിതയിലെ കരട് ബില്ലിൽ 447-ാം വകുപ്പ് അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കരട് ബില്ലിലെ ഈ വകുപ്പ് ചില പരിഷ്കരണങ്ങളോടെ നടപ്പിലാക്കുകയും സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 438 ആയി മാറുകയും ചെയ്തു.

17. നിയമ കമ്മീഷൻ, അതിന്റെ 48-ാം റിപ്പോർട്ടിന്റെ (1972) 31-ാം ഖണ്ഡികയിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഖണ്ഡത്തെക്കുറിച്ച് ഇനിപ്പറയുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ പറഞ്ഞു:

"മുൻകൂർ ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. മുൻ കമ്മീഷൻ നൽകിയ ശുപാർശകൾക്ക് അനുസൃതമായാണ് ഇത്. ഇത് ഒരു ഉപയോഗപ്രദമായ കൂട്ടിച്ചേർക്കലായിരിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നു, എന്നിരുന്നാലും വളരെ അസാധാരണമായ സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് അത്തരമൊരു അധികാരം പ്രയോഗിക്കേണ്ടതെന്ന് ഞങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു.

ആദർശരഹിതരായ ഹർജികക്ഷികളുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഈ വ്യവസ്ഥ ദുരുപയോഗം ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിന്, പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടർക്ക് നോട്ടീസ് നൽകിയതിന് ശേഷം മാത്രമേ അന്തിമ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാവൂ എന്ന് ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പ്രാരംഭ ഉത്തരവ് ഒരു ഇടക്കാല ഉത്തരവ് മാത്രമായിരിക്കണം. കൂടാതെ, രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട കാരണങ്ങളാൽ മാത്രമേ നിർദ്ദേശം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നും നീതിയുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കായി അത്തരമൊരു നിർദ്ദേശം ആവശ്യമാണെന്ന് കോടതിക്ക് ബോധ്യമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ നിർദ്ദേശം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നും ബന്ധപ്പെട്ട വകുപ്പ് വ്യക്തമാക്കണം.

ഇടക്കാല ഉത്തരവിന്റെയും അന്തിമ ഉത്തരവുകളുടെയും നോട്ടീസ് ഉടൻ പോലീസ് സൂപ്രണ്ടിന് നൽകുമെന്നും നൽകുന്നതും സൌകര്യപ്രദമായിരിക്കും.

(ഊന്നൽ നൽകി)

18. സി. ആർ. പി. സിയിൽ വകുപ്പ് 438 അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ബില്ലിനൊപ്പമുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും കാരണങ്ങളുടെയും പ്രസ്താവനയുടെ ലളിതമായ വായനയിൽ, തങ്ങളുടെ എതിരാളികളെ വ്യാജ കേസുകളിൽ കുടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സ്വാധീനമുള്ള ആളുകളുടെ നിർബന്ധപ്രകാരം അപകീർത്തിയും അപമാനവും നേരിടാൻ ഒരു പ്രതി നിർബന്ധിതനാകാത്ത ഒരു ഉപായം വികസിപ്പിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണെന്ന് നിയമസഭയ്ക്ക് തോന്നിയതായി വ്യക്തമാണ്. സ്വതന്ത്രവും ജനാധിപത്യപരവുമായ ഒരു രാജ്യത്ത് വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിയുക എന്നതായിരുന്നു സിആർപിസി വകുപ്പ് 438 ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന് പിന്നിലെ ഉദ്ദേശ്യം. കോടതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ ഒരു വ്യക്തി നിരപരാധിയാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു എന്ന ന്യായാണ്ടുകൾ പഴക്കമുള്ള തത്വത്തിൽ ഊന്നൽ നൽകിക്കൊണ്ട് വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുള്ള ബഹുമാനം ഉറപ്പാക്കാൻ നിയമനിർമ്മാണസഭ താൽപ്പര്യപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് ഈ വകുപ്പ് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിക്കുന്നത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. [കാണുക: *സിദ്ധാറാം സതലിംഗപ്പ മേത്രേ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും* **(2011) 1 എസ്.സി.സി 694** ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്]

19. മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിൻറെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഈ കോടതി, സിദ്ധാരം (മേൽപ്പറഞ്ഞ) ൽ വ്യക്തിപരമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻറെ പ്രസക്തിയും പ്രാധാന്യവും താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ ചർച്ച ചെയ്തു:

"***36.*** *ജീവിതം, സ്വാതന്ത്ര്യം, സന്തോഷം തേടൽ തുടങ്ങിയ എടുത്തുമാറ്റാനാവാത്ത ചില അവകാശങ്ങളുമായിട്ടാണ് എല്ലാ മനുഷ്യരും ജനിക്കുന്നത്. ഈ സ്വാഭാവിക അവകാശങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം അവരുടെ ശരിയായ നിലനിൽപ്പിന് അടിസ്ഥാനമാണെന്നും ജീവിക്കാനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമുള്ള അവകാശത്തിന്റെ സാന്നിധ്യമില്ലാതെ മറ്റൊരു അവകാശവും ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന വസ്തുതയിൽ കണ്ടെത്താനാകും. സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്ത ജീവിതം ബഹുമാനവും അന്തസ്സും ഇല്ലാത്തതായിരിക്കും, അതിന് എല്ലാ പ്രാധാന്യവും അർത്ഥവും നഷ്ടപ്പെടുകയും ജീവിതം തന്നെ ജീവിക്കാൻ യോഗ്യമല്ലാതാവുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടാണ് "സ്വാതന്ത്ര്യം" ഒരു പരിഷ്കൃത നിലനിൽപ്പിന്റെ സാരാംശം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നത്.*

37. "സ്വാതന്ത്ര്യം" എന്നതിന്റെ ഉത്ഭവം പുരാതന ഗ്രീക്ക് നാഗരികതയിൽ കണ്ടെത്താനാകും. സംഘത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും വ്യക്തിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും തമ്മിൽ ഗ്രീക്കുകാർ വേർതിരിച്ചു. ബി. സി. 431-ൽ, ഒരു അഥീനിയൻ രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞൻ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന ആശയം രണ്ട് സങ്കൽപ്പങ്ങളുടെ ഫലമാണെന്ന് വിവരിച്ചു, ഒന്നാമതായി, ആക്രമണത്തിൽ നിന്ന് സംഘത്തെ സംരക്ഷിക്കുക, രണ്ടാമതായി, മനുഷ്യന്റെ ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിലൂടെ വ്യക്തിയെ കഴിയുന്നത്ര പൂർണ്ണമായി സാക്ഷാത്കരിക്കാനുള്ള സംഘത്തിന്റെ അഭിലാഷം. തങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ചുമതല ഗ്രീക്കുകാർ ഭരണകൂടത്തെ ഏൽപ്പിച്ചു. അരിസ്റ്റോട്ടിലിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ ചില അടിസ്ഥാന ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗവും സഹ പൌരന്മാരുടെ സഹകരണത്തോടെ വ്യക്തികളുടെ വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗവുമായിരുന്ന രാഷ്ട്രം എന്നതിനാൽ അത് മനുഷ്യന് സ്വാഭാവികവും

അനിവാര്യവുമായിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച ഉറവിടമായി പ്ലേറ്റോ തന്റെ "റിപ്പബ്ലിക്കിനെ" കണ്ടെത്തി.

xxx xxx xxx

43. ഫ്രഞ്ച് കൺവെൻഷൻ പൊതുവായ സന്തോഷത്തെ സമൂഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായി നിർണ്ണയിക്കുന്നു, അതേസമയം ബെന്താം ഏറ്റവുമധികമാളുകളുടെ ഏറ്റവും വലിയ സന്തോഷത്തെ നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായി കണക്കാക്കുന്നുവെന്ന് ഇന്ത്യയുടെ മുൻ അറ്റോർണി ജനറൽ എം.സി.സെതൽവാദ് തന്റെ ഉപന്യാസമായ വാർ ആൻഡ് സിവിൽ ലിബർട്ടീസിൽ നിരീക്ഷിച്ചു. ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 19 സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയുകയും വ്യക്തിഗത സ്വാതന്ത്ര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില അവകാശങ്ങൾ എണ്ണിപ്പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അവകാശങ്ങൾ സുപ്രധാനവും ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളാണ്, അത് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ആധാരമാണ്. പൌരസ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന ആശയം അടിസ്ഥാനപരമായി വ്യക്തിവാദത്തിന്റെ തത്ത്വചിന്തയിൽ വേരുന്നിയതാണെന്ന് അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിച്ചു. ഈ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച്, വ്യക്തിയുടെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന വികസനവും അവന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സമ്പുഷ്ടീകരണവുമാണ് ഭരണകൂടത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രവർത്തനവും ലക്ഷ്യവും. ഒരു വ്യക്തി പരിപൂർണ്ണതയുടെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന അവസ്ഥയിലെത്തുകയും അവനിൽ ഏറ്റവും മികച്ചത് പരിണമിക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ സമൂഹത്തിനും ഭരണകൂടത്തിനും അവരുടെ പരിപൂർണ്ണതയുടെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ കഴിയൂ. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച്, വ്യക്തിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നതിനും അവന്റെ വളർച്ചയും പൂർണതയും കൈവരിക്കുന്നതിനുള്ള സഹായത്തിനും വേണ്ടി മാത്രമല്ല, പ്രധാനമായും രാഷ്ട്രമാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്. വ്യക്തിയുടെ നേട്ടത്തിനായാണ് രാഷ്ട്രം നിലനിൽക്കുന്നത്.

xxx xxx xxx

49. ഒരു ശ്രേഷ്ഠ ഇംഗ്ലീഷ് ജഡ്ജി, ആൽഫ്രഡ് ഡെന്നിങ് പ്രഭു നിരീക്ഷിച്ചു:

> *"വ്യക്തിപരമായ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നത് നിയമം അനുസരിക്കുന്ന ഓരോ പൌരനും തനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളത് ചിന്തിക്കാനും ഇഷ്ടമുള്ളത് പറയാനും നിയമപരമായ അവസരങ്ങളിൽ ആരുടെയും തടസ്സമില്ലാതെ പോകാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്.... തീർച്ചയായും, നാം ജീവിക്കുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ സമാധാനവും നല്ല ക്രമവും ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്ന സാമൂഹിക സുരക്ഷയുമായി ഇത് പൊരുത്തപ്പെടണം ".*

50. ഈ കോടതിയിലെ ഒരു പ്രമുഖ മുൻ ജഡ്ജി, ജസ്റ്റിസ് എച്ച്.ആർ.ഖന്ന 2 ഐ. ജെ. ഐ. എൽ. വാല്യം 18(1978) താൾ 133 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു

> *"... മനുഷ്യാത്മാവിനെ അടിച്ചമർത്താത്ത ഒരു കാലാവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുമാനിക്കുന്നു, അതിൽ മനുഷ്യ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണ വളർച്ചയ്ക്കുള്ള അവസരം നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നില്ല, അതിൽ തല ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും മനുഷ്യ മനസ്സിന്റെ അടിമത്തമോ മനുശരീരത്തിന്റെ അടിമത്തമോ ഇല്ല."*

ii. 1989 നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18, പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കേസുകളിൽ മുൻകൂർ ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതിൽ സമ്പൂർണ്ണ തടസ്സം ചുമത്തുന്നുണ്ടോ?

20. 1989 ലെ പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) ബില്ലിനൊപ്പമുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും കാരണങ്ങളുടെയും പ്രസ്താവന ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:

"ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും കാരണങ്ങളുടെയും പ്രസ്താവന.

1. പട്ടികജാതിക്കാരുടെയും പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗക്കാരുടെയും സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള വിവിധ നടപടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവർ ദുർബലരായി തുടരുന്നു. അവർക്ക് നിരവധി പൌരാവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു. അവർ വിവിധ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കും അപമാനങ്ങൾക്കും അവഹേളനങ്ങൾക്കും പീഡനങ്ങൾക്കും വിധേയരാകുന്നു. നിരവധി ക്രൂരമായ സംഭവങ്ങളിൽ അവരുടെ ജീവനും സ്വത്തിനും നഷ്ടം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിവിധ ചരിത്രപരവും സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ കാരണങ്ങളാൽ അവർക്കെതിരെ ഉരുതരമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്.

2. വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായവയുടെ വ്യാപനത്തിലൂടെ പട്ടികജാതിക്കാർക്കും പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗക്കാർക്കും ഇടയിൽ അവബോധം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ് കാരണം. അവർ അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു, മറ്റുള്ളവർ ഇത് വളരെ ദയയോടെ എടുക്കുന്നില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുകയും തങ്ങൾക്കെതിരായ തൊട്ടുകൂടായ്മയുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ ചെറുക്കുകയും നിയമപരമായ മിനിമം വേതനം ആവശ്യപ്പെടുകയും അല്ലെങ്കിൽ ബന്ധിതവും നിർബന്ധിതവുമായ തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, നിക്ഷിപ്ത താൽപ്പര്യങ്ങൾ അവരെ ഭയപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പട്ടികജാതിക്കാരും പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗക്കാരും അവരുടെ സ്ത്രീകളുടെ ആത്മാഭിമാനം നിലനിർത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, അവർ പ്രബലർക്കും ശക്തർക്കും അസ്വസ്ഥരാകുന്നു. പട്ടികജാതിക്കാർക്കും പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗക്കാർക്കും സർക്കാർ അനുവദിച്ച ഭൂമി പോലും കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിലും കൃഷി ചെയ്യുന്നതിലും അതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും പലപ്പോഴും ഈ

ആളുകൾ നിക്ഷിപ്ത താൽപ്പര്യങ്ങളുടെ ആക്രമണത്തിന് ഇരയാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അടുത്തിടെ, പട്ടികജാതിക്കാർ മനുഷ്യ വിസർജ്ജ്യം പോലുള്ള ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ കഴിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുക, നിസ്സഹായരായ പട്ടികജാതിക്കാർക്കും പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗക്കാർക്കും നേരെയുള്ള ആക്രമണങ്ങളും കൂട്ടക്കൊലകളും, പട്ടികജാതി, പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗക്കാരിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യുക തുടങ്ങിയ ചില അതിക്രമങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, 1955 ലെ പൌരാവകാശ സംരക്ഷണ നിയമം പോലെയുള്ള നിലവിലെ നിയമങ്ങൾ, 1860 ലെ ശിക്ഷാ നിയമസംഹിതയിലെ സാധാരണ വ്യവസ്ഥകൾ എന്നിവ ഈ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ അപര്യാപ്തമാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. അതിനാൽ പട്ടികജാതി ഇതര വിഭാഗങ്ങളും പട്ടികഗോത്രവർഗ ഇതര വിഭാഗങ്ങളും അവർക്കെതിരെ നടത്തുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനും തടയുന്നതിനുമായി ഒരു പ്രത്യേക നിയമനിർമ്മാണം ആവശ്യമായി വന്നിരിക്കുന്നു.

3. 'അതിക്രമം' എന്ന പദം ഇതുവരെ നിർവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 'അതിക്രമം' എന്ന പദം നിർവചിക്കുക മാത്രമല്ല, അത്തരം അതിക്രമങ്ങൾക്ക് ഉയർന്ന ശിക്ഷകൾ നൽകുന്നതിന് കർശന നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. പട്ടികജാതി, പട്ടികഗോത്രവർഗ ക്കാർ ഇരയാകുന്നതിൽ നിന്നും അതിക്രമങ്ങൾ നടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അവരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും അവരുടെ പുനരധിവാസത്തിന് മതിയായ ആശ്വാസവും സഹായവും നൽകുന്നതിനും പ്രത്യേക പ്രതിരോധ, ശിക്ഷാ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളാൻ സംസ്ഥാനങ്ങളോടും കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശങ്ങളോടും നിർദ്ദേശിക്കാനും നിർദ്ദേശമുണ്ട്."

21. പട്ടികജാതി-പട്ടികഗോത്രവർഗക്കാർക്കെതിരായ അതിക്രമങ്ങൾ തടയുക, അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ വിചാരണയ്ക്കായി പ്രത്യേക കോടതികൾ സ്ഥാപിക്കുക, അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഇരയായവർക്ക് നിവൃത്തി നൽകുന്നതിനും പുനരധിവാസം നൽകുന്നതിനും വ്യവസ്ഥകൾ ഏർപ്പെടുത്തുക എന്നിവയാണ് 1989 ലെ നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

22. സമൂഹത്തിലെ ദുർബല വിഭാഗങ്ങളുടെ സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ അവസ്ഥ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനാണ് 1989 ലെ നിയമം നടപ്പാക്കിയതെന്ന് പറയാം, കാരണം അവർ ചരിത്രപരമായി വിവിധ അപമാനങ്ങൾക്കും അവഹേളനങ്ങൾക്കും പീഡനങ്ങൾക്കും വിധേയരാകുകയും അവരുടെ ജാതി സ്വത്വം കാരണം ജീവനും സ്വത്തിനും നഷ്ടം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ഒരു പ്രത്യേക സമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെന്ന കാരണത്താൽ സമൂഹത്തിലെ ദുർബല വിഭാഗങ്ങൾക്കെതിരെ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളെ ശിക്ഷിക്കാൻ നിയമനിർമ്മാണം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

23. 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം വരുന്ന കേസുകളിൽ മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിനുള്ള പ്രതിവിധി ലഭ്യമല്ലാതാക്കുന്ന 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 ഇപ്രകാരമാണ്:

"നിയമത്തിൻ കീഴിലുള്ള ഒരു കുറ്റം ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്ക് നിയമസംഹിതയിലെ 438-ആം വകുപ്പ് ബാധകമാകുന്നതല്ലെന്ന്-

നിയമസംഹിതയിലെ 438-ആം വകുപ്പിലുള്ള യാതൊന്നും, ഈ നിയമത്തിൻ കീഴിലുള്ള ഒരു കുറ്റം ചെയ്തതായുള്ള ആരോപണത്തിന്മേൽ ഏതെങ്കിലും ആളുകളുടെ അറസ്റ്റ് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഏതെങ്കിലും കേസിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബാധകമാകുന്നതല്ല."

24. 1989 ലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സി. ആർ. പി. സി. യുടെ 438-ാം വകുപ്പ് ബാധകമാകുന്നത് തടയുന്നുവെന്ന് മുകളിൽ പരാമർശിച്ച 18-ാം വകുപ്പിന്റെ ലളിതമായ വായനയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്ന നിലവിലുള്ള സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങളും മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത്തരം അതിക്രമങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ ഇരകളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്താനും ഭീഷണിപ്പെടുത്താനും അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ പ്രോസിക്യൂഷനിൽ അവരെ തടയാനോ തടസ്സപ്പെടുത്താനോ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന ആശങ്കയും കണക്കിലെടുത്ത് 1989 ലെ നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രതികൾക്ക് മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം ലഭ്യമാക്കരുതെന്ന് നിയമനിർമ്മാണസഭ അതിന്റെ വിവേകത്തിൽ കരുതി.

25. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 ന്റെ ഭരണഘടനാ സാധുത **(1995) 3 എസ്. സി. സി 221** ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം v. രാം കൃഷ്ണ ബലോത്തിയ* കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വന്നു. വെല്ലുവിളി പ്രധാനമായും താഴെപ്പറയുന്ന രണ്ട് അടിസ്ഥാനങ്ങളിലായിരുന്നു:

എ. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമസംഹിത, 1860 (**"ഐപിസി"**) പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് പ്രതികൾക്ക് സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 438 ന്റെ ആനുകൂല്യം ലഭ്യമായതിനാൽ വകുപ്പ് 18 ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനമാണ്, എന്നാൽ 1989 ലെ നിയമം പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് ഇത് ലഭ്യമല്ല.

ബി. ഈ രാജ്യത്തെ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ജീവിതവും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യവും സംരക്ഷിക്കുന്ന ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ ലംഘനവുമാണ് വകുപ്പ് 18.

26. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ ചില വ്യവസ്ഥകളുടെ ഭരണഘടനാ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്ത് മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിലെ പ്രതികൾ മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയിൽ റിട്ട് ഹർജികൾ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. വെല്ലുവിളിയുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഹൈക്കോടതി നിരസിച്ചെങ്കിലും, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ 18-ാം വകുപ്പ് ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടനയുടെ യഥാക്രമം അനുച്ഛേദം 14,21 എന്നിവയുടെ ലംഘനമായതിനാൽ അത് ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണെന്ന് കോടതി വിലയിരുത്തി.

27. ഹൈക്കോടതിയുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനത്തെ ഈ കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും അപ്പീലുകൾ അനുവദിക്കുകയും 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 ഭരണഘടനയുടെ യഥാക്രമം അനുച്ഛേദം 14,21 എന്നിവയുടെ ലംഘനമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിലാണെന്ന് വിധിച്ചു. തൊട്ടുകൂടായ്മ നിർത്തലാക്കുന്നതിനെ വ്യക്തമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 17 പരിഗണിച്ച കോടതി, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) പ്രകാരം കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ തൊട്ടുകൂടായ്മയിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇത് കണക്കിലെടുത്ത്, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 ഒരു തരത്തിലും ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ലംഘിക്കുന്നില്ലെന്ന് വിധിച്ചു.

28. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ കാര്യത്തിൽ, അനുച്ഛേദം 21 ഈ രാജ്യത്തെ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ജീവനും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യവും സംരക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അതിൽ അന്തസ്സോടെ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശവും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 438 അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. 1898 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിതയുടെ വകുപ്പ് 438 ന് സമാനമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയും ഇല്ലെന്ന വസ്തുത കോടതി ശ്രദ്ധിക്കുകയും മുൻകൂർ ജാമ്യം ഒരു അവകാശമായി നൽകുന്നില്ലെന്ന് ആത്യന്തികമായി നിഗമനത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ഇത് അടിസ്ഥാനപരമായി ഭരണഘടന പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന് വളരെക്കാലത്തിനുശേഷം നൽകപ്പെട്ട ഒരു നിയമപരമായ അവകാശമാണ്. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 438 ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിലുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ബാധകമാക്കാതിരിക്കുക എന്നത് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ ലംഘനമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. കോടതി നടത്തിയ പ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ചുവടെ എടുത്തെഴുതുന്നു:

> *"6. ശിക്ഷാ നിയമസംഹിത പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു പ്രതിക്ക് ലഭ്യമായ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 438 ഈ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ലഭ്യമല്ല എന്നത് സംശയാതീതമായി ശരിയാണ്. എന്നാൽ ഇത് അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനമായി കണക്കാക്കാനാകുമോ? മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമപ്രകാരം കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിലാണ് ഉൾപ്പെടുന്നത്. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 17 'തൊട്ടുകൂടായ്മ' നിർത്തലാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുകയും അത് ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ നടപ്പാക്കുന്നത് വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'തൊട്ടുകൂടായ്മ' യിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന ഏതെങ്കിലും ബലഹീനത നടപ്പിലാക്കുന്നത് നിയമത്തിന് അനുസൃതമായി ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റമാണെന്നും ഇത് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 3 (1) പ്രകാരം വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ 'തൊട്ടുകൂടായ്മ' എന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് വകുപ്പ് 18 പ്രകാരമുള്ള അപവദിത വ്യവസ്ഥ ഉൾപ്പെടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമത്തിൽ ചില പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്ന നിലവിലുള്ള സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലും മുൻകൂർ ജാമ്യം ലഭിക്കാൻ കൂറുവാളികളെ അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത്തരം അതിക്രമങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ ഇരകളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ഭയപ്പെടുത്തുകയും ഈ കൂറുവാളികളുടെ പ്രോസിക്യൂഷനിൽ അവരെ തടയുകയോ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുമെന്ന ആശങ്കയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലുമാണ് ഈ നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ക്രിമിനൽ*

നടപടിക്രമ നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 438 ഒഴിവാക്കുന്നത്. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 1989 ലെ പട്ടികജാതി-പട്ടികഗോത്രവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) ബിൽ പാർലമെന്റിൽ അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അതിനൊപ്പമുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും കാരണങ്ങളുടെയും പ്രസ്താവന പരാമർശിക്കാം. [...] മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവന മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമനിർമ്മാണത്തെ പ്രചോദിപ്പിച്ച സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങളെ വിശദമായി വിവരിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും കാരണങ്ങളുടെയും പ്രസ്താവന സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പട്ടികജാതിക്കാരും പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗക്കാരും തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുകയും നിയമപരമായ സംരക്ഷണം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, നിക്ഷിപ്ത താൽപര്യക്കാർ അവരെ ഭയപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നാണ്. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് മുൻകൂർ ജാമ്യം ലഭ്യമാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അത്തരം നിഷേധം യുക്തിരഹിതമോ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനമോ ആയി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല, കാരണം ഈ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സ്വയം ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗമാണ്, മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.

7. ഈ രാജ്യത്തെ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ജീവനും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യവും സംരക്ഷിക്കുന്ന ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 നെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഈ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 ലംഘിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അനുച്ഛേദം 21 മനുഷ്യന്റെ അന്തസ്സോടെ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം ഉറപ്പ നൽകുന്നു, ഓരോ മനുഷ്യനും; നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഈ അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവർക്ക്, അർഹമായ ഈ വിലയേറിയ അവകാശത്തിന് അർഹതയുണ്ട്. ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിതയിലെ 438-ാം വകുപ്പ് അനുച്ഛേദം 21-ന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാണെന്ന വാദം അംഗീകരിക്കാൻ ഈ കോടതിക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഒന്നാമതായി, പഴയ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിതയിൽ വകുപ്പ് 438 ന് സമാനമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. [...] നിയമ കമ്മീഷന്റെ ജാഗ്രതയോടെയുള്ള ഇടപെടൽ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, മുൻകൂർ ജാമ്യം നൽകാനുള്ള അധികാരം സെഷൻസ് കോടതിയ്ക്കോ ഹൈക്കോടതിയ്ക്കോ മാത്രമേ നൽകിയിട്ടുള്ളൂ. കൂടാതെ, മുൻകൂർ ജാമ്യം ഒരു അവകാശമായി നൽകാൻ കഴിയില്ല. ഇത് അടിസ്ഥാനപരമായി ഭരണഘടന പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന് വളരെക്കാലത്തിനുശേഷം നൽകപ്പെട്ട ഒരു നിയമപരമായ അവകാശമാണ്. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21-ന്റെ അനിവാര്യ ഘടകമായി ഇതിനെ കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിലുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഇത് പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നത് അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ ലംഘനമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല.

XXX XXX XXX

9. തീർച്ചയായും, ഇപ്പോഴത്തെ കേസിന് കീഴിൽ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ 1987 ലെ ഭീകരവാദ, വിനാശകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ (തടയൽ) നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ളതിൽ നിന്ന് വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, തൊട്ടുകൂടായ്മയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചരിത്ര പശ്ചാത്തലവും പട്ടികജാതിക്കാർക്കും പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗക്കാർക്കുമെതിരായ ഇത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുന്ന സാമൂഹിക മനോഭാവവും നോക്കുമ്പോൾ, അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം ലഭ്യമാക്കിയാൽ, മുൻകൂർ

ജാമ്യത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഇരകളെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനും ശരിയായ അന്വേഷണം തടയുന്നതിനും അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ദുരുപയോഗം ചെയ്യാനുള്ള എല്ലാ സാധ്യതകളും ഉണ്ടെന്ന ആശങ്കയ്ക്ക് ന്യായീകരണമുണ്ട്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് 18-ാം വകുപ്പ് ഈ നിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇത് ഒരു തരത്തിലും അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ ലംഘനമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല.

10. ശിക്ഷാ നിയമസംഹിത പ്രകാരം ഗുരുതരമായ കുറ്റങ്ങൾക്ക് വകുപ്പ് 438 ലഭ്യമാണെങ്കിലും, ഈ നിയമപ്രകാരം "ചെറിയ കുറ്റങ്ങൾക്ക്" പോലും ഇത് ലഭ്യമല്ലെന്ന് ഈ കോടതിക്ക് മുന്നിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട. ഈ പരാതിയും ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. സമൂഹത്തിന്റെ കണ്ണിൽ പട്ടികജാതി, പട്ടികഗോത്രവർഗ അംഗങ്ങളെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുകയും അന്തസ്സോടെയും ആത്മാഭിമാനത്തോടെയും ജീവിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവരെ തടയുകയും ചെയ്യുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളാണ് വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ. പട്ടികജാതി, പട്ടികഗോത്രവർഗ അംഗങ്ങളെ അടിമകളാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ അവരെ അവഹേളിക്കുന്നതിനും കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതിനുമായാണ് ഇത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ നടക്കുന്നത്. ഈ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗമാണ്, ഇത് ശിക്ഷാ നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.

xxx xxx xxx

12. ഈ അടിസ്ഥാനത്തി, ഈ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14,21 എന്നിവയുടെ ലംഘനമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല.

(ഊന്നൽ നൽകി)

29. എന്നിരുന്നാലും, കാലക്രമേണ, 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം വ്യക്തിപരവും രാഷ്ട്രീയവുമായ പ്രതികാരമാണ് പരാതികൾ നൽകുന്നതെന്ന് രാജ്യത്തുടനീളമുള്ള കോടതികൾ ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നിയമനിർമ്മാണം ഉദ്ദേശിക്കാത്ത ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഒരു പരിധിവരെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യപ്പെടുന്നു എന്ന വസ്തുത കോടതികൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 ലെ പരിധി മറികടക്കാൻ, അത്തരം പരാതികൾ നൽകുന്ന വ്യക്തികൾ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിയുടെ റിട്ട് അധികാരിത തേടാൻ തുടങ്ങി.

30. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത്,**(2018) 6 എസ്.സി.സി 454** ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *ഡോ. സുഭാഷ് കാശിനാഥ് മഹാജൻ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും* എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ ഏർപ്പെടുത്തിയ നടപടികൾ റദ്ദാക്കിക്കൊണ്ട് ഇനിപ്പറയുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കരുതി:

79.1. ഇപ്പോഴത്തെ കേസിലെ നടപടികൾ കോടതി നടപടിക്രമങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ ദുരുപയോഗമാണ്, അവ റദ്ദാക്കുന്നു.

79.2. പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ഒരു കേസും ഇല്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ ജുഡീഷ്യൽ സൂക്ഷ്മപരിശോധനയിൽ പരാതി പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ദുരുദ്ദേശ്യപരമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ അതിക്രമ നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള കേസുകളിൽ മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിന് സമ്പൂർണ്ണ തടസ്സമില്ല.

79.3. അതിക്രമ നിയമപ്രകാരമുള്ള കേസുകളിൽ അറസ്റ്റ് നിയമത്തിന്റെ ദുരുപയോഗം കണ്ടെത്തിയാൽ ഒരു സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ നിയമന അധികാരിയുടെ അംഗീകാരം ലഭിച്ചതിനു ശേഷവും, അല്ലാത്ത ഒരാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ ആവശ്യമെങ്കിൽ, രേഖപ്പെടുത്തിയ കാരണങ്ങളാൽ ഉചിതമായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ എസ്എസ്പിയുടെ അംഗീകാരം ലഭിച്ചതിനു ശേഷവും മാത്രമേ കഴിയൂ കൂടുതൽ തടങ്കൽ അനുവദിക്കുന്നതിന് അത്തരം കാരണങ്ങൾ മജിസ്ട്രേറ്റ് പരിശോധിക്കണം.

79.4. ഒരു നിരപരാധിയെ തെറ്റായി പ്രതിചേർക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കാൻ, ആരോപണങ്ങൾ അതിക്രമ നിയമപ്രകാരം വരുന്ന ഒരു കേസാണോ എന്നും ആരോപണങ്ങൾ നിസ്സാരമോ പ്രചോദിതമോ അല്ലെന്നും കണ്ടെത്താൻ ബന്ധപ്പെട്ട ഡി. എസ്. പി പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്തണം.

79.5. 79.3, 79.4 നിർദ്ദേശങ്ങൾ ലംഘിച്ചാൽ അച്ചടക്കനടപടിക്കും കോടതിയലക്ഷ്യത്തിനും വിധേയമാക്കും.

79.6. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിർദ്ദേശങ്ങൾ വരുംകാലപ്രാബല്യമുള്ളവയാണ്."

31. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാർലമെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കുകയും 2018 ലെ പട്ടികജാതി, പട്ടികഗോത്രവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) ഭേദഗതി നിയമം വഴി 1989 ലെ നിയമത്തിൽ ചില ഭേദഗതികൾ നടപ്പാക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കരുതുകയും ചെയ്തു. പ്രസക്തമായ ഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു:

"2. 1989 ലെ പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 ന് ശേഷം ഇനിപ്പറയുന്ന വകുപ്പ് ചേർക്കേണ്ടതാണ്, അതായത്: –

"18 എ. (1) ഈ നിയമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി –

(എ) ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്കെതിരെ പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ട് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് പ്രാഥമിക അന്വേഷണം ആവശ്യമില്ല; അല്ലെങ്കിൽ

(ബി) ഈ നിയമം പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നത് അത്യാവശ്യമെങ്കിൽ, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന് അനുമതി ആവശ്യമില്ല, കൂടാതെ ഈ നിയമം അല്ലെങ്കിൽ നിയമസംഹിത പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ളതല്ലാത്ത ഒരു നടപടിക്രമവും ബാധകമല്ല.

(2) ഏതെങ്കിലും കോടതിയുടെ ഏതെങ്കിലും വിധിന്യായമോ അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവോ അല്ലെങ്കിൽ നിർദ്ദേശമോ ഉണ്ടായിരുന്നാലും, ഈ നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള ഒരു കേസിന് നിയമസംഹിതയുടെ വകുപ്പ് 438 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമല്ല.

32. മുകളിൽ പരാമർശിച്ച 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18-എ ശ്രുപപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ചേർത്ത വ്യവസ്ഥകൾ *പ്രീതി രാജ് ചൌഹാനിൽ (മേൽപരാമർശം)* വെല്ലുവിളിയുടെ വിഷയമാക്കി. ഈ കേസിൽ, ഈ കോടതിയുടെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിന് മുന്നിൽ, ഭേദഗതി വഴി ചേർത്ത വകുപ്പ് 18-എ മുകളിൽ പരാമർശിച്ച *സുഭാഷ് കാശിനാഥിലെ (മേൽപരാമർശം)* ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം അസാധുവാക്കുക എന്ന കാഴ്ചപ്പാടോടെ മാത്രമാണെന്ന് വാദിച്ചു. *സുഭാഷ് കാശിനാഥ് (മേൽപരാമർശം)* കേസിൽ ഈ കോടതി പാസാക്കിയ വിധിന്യായം കാരണം, പ്രത്യേകിച്ച് 79.3,79.5 ഖണ്ഡികകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത് 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18-എയുടെ തടസ്സം നടപ്പിലാക്കിയതിൽ തർക്കമില്ലെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. *സുഭാഷ് കാശിനാഥിൽ (മേൽപരാമർശം)* യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ സമർപ്പിച്ച റിവ്യൂ ഹർജികൾ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മുകളിൽ പരാമർശിച്ച 79.3 മുതൽ 79.5 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ പിൻവലിക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

33. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഭേദഗതിയിലൂടെ കൊണ്ടുവന്ന വകുപ്പ് 18-എയുടെ ഭരണഘടനാ സാധുത പരിശോധന ടി വകുപ്പ് പ്രചാരത്തിലില്ലാത്തതിനാൽ അനാവശ്യമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, ബെഞ്ച് വിഷയം പരിശോധിക്കൽ തുടർന്നു. തനിക്കും ജസ്റ്റിസ് വിനീത് ശരണിനും വേണ്ടി സംസാരിച്ച ജസ്റ്റിസ് അരുൺ മിശ്ര താഴെപ്പറയുന്ന വിധത്തിൽ വിധിച്ചു:

"*10.ഒരു സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിയമന അധികാരിയുടെയും കുറ്റാരോപിതരായ വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എസ്.എസ്.പി യുടെയും അനുവാദം നേടുന്നത് അത്യാവശ്യമായി മാറ്റിയ* ***സുഭാഷ് കാശിനാഥ്*** *[സുഭാഷ് കാശിനാഥ് മഹാജൻ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം (2018) 6 എസ്.സി.സി 454: (2018) 3 എസ്.സി.സി (സിആർഐ) 124] എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെത്തുടർന്നാണ് വകുപ്പ് 18-എ (i) ചേർത്തത്. 1-10-2019 തീയതിയിൽ തീരുമാനിച്ച 2018 ലെ റിവ്യൂ ഹർജി (ക്രിമിനൽ) നമ്പർ 228* ***[യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം (2020) 4 എസ്.സി.സി 761]*** *ലെ നിർദ്ദേശവും ഈ കോടതി ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ, സുഭാഷ് കാശിനാഥ് [സുഭാഷ് കാശിനാഥ് മഹാജൻ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം (2018) 6 എസ്.സി.സി. 454: (2018) 3 എസ്.സി.സി (ക്രിമിനൽ) 124] ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച*

ഇപ്പോൾ നിലവിലില്ലാത്ത ശാസന പരിപാലിക്കുന്നതിനായി നടപ്പിലാക്കിയതിനാൽ വകുപ്പ് 18-എയിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ അപ്രസക്തമായി . മുൻകൂർ ജാമ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 ൽ വ്യവസ്ഥകൾ ഇതിനകം ഉണ്ടായിരുന്നു.

11. സിആർപിസി വകുപ്പ് 438 ലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ പ്രയോഗക്ഷമതയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 1989 ലെ നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള കേസുകൾക്ക് ഇത് ബാധകമല്ല. എന്നിരുന്നാലും, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാകുന്നതിന് പരാതി ഒരു പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് കാണിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, 18,18 എ (i) വകുപ്പുകൾ സൃഷ്ടിച്ച തടസ്സം ബാധകമല്ല. റിവ്യൂ ഹർജികളിൽ തീരുമാനമെടുക്കുമ്പോൾ ഈ കോടതി ഈ വശം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

12. അസാധാരണമായ കേസുകളിൽ, റിവ്യൂ ഹർജികൾ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ ഇതിനകം നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, സ്ഥാപിതമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വ്യവസ്ഥകളുടെ ദുരുപയോഗം തടയുന്നതിനായി കേസുകൾ റദ്ദാക്കുന്നതിന് കോടതിക്ക് സിആർപിസി വകുപ്പ് 482 പ്രകാരം അധികാരം പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയും. നിയമപരമായ നിലപാട് വ്യക്തമാണ്, മറിച്ചുള്ള ഒരു വാദവും ഉയർന്നിട്ടില്ല.

13. വ്യവസ്ഥകൾക്കെതിരെയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ അപ്രസക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിശദീകരണങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത് ഈ കോടതി ഹർജികൾ തീർപ്പാക്കുന്നു. "

34. ജസ്റ്റിസ് എസ്. രവീന്ദ്ര ഭട്ട്, ജസ്റ്റിസ് മിശ്ര നൽകിയ വിധിന്യായത്തോട് യോജിച്ചുകൊണ്ട്, തന്റെ സ്വന്തം കാരണങ്ങൾ നൽകി, അവ താഴെ എടുത്തെഴുന്നു:

"32. വകുപ്പ് 18-എ, മുൻകൂർ ജാമ്യം എന്നിവയിലെ വ്യവസ്ഥകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഒരു പരാതിയിൽ അറസ്റ്റ് ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രാഥമിക തെളിവുകൾ നിലവിലില്ലാത്ത കേസുകളിൽ, മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിന് നിർദ്ദേശം നൽകാൻ കോടതിക്ക് അന്തർലീനമായ അധികാരമുണ്ടെന്ന് ജസ്റ്റിസ് മിശ്രയുടെ വിധിയിൽ പറയുന്നു.

33. ഞാൻ നിരീക്ഷണത്തോടൊപ്പം ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് മാത്രം ചേർക്കുകയും മുൻകൂർ ജാമ്യം തേടുമ്പോൾ ഹൈക്കോടതി രണ്ട് താൽപ്പര്യങ്ങളും സന്തുലിതമാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഊന്നിപ്പറയുകയും ചെയ്യുന്നു: അതായത് ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 438 പ്രകാരമുള്ള അധികാരിത ആർജിക്കുന്ന തരത്തിൽ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിന് അധികാരം ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നും എന്നാൽ അത് മിതമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നും എഫ്ഐആറിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കുറ്റകൃത്യങ്ങളൊന്നും നടന്നിട്ടില്ലാത്ത വളരെ അസാധാരണമായ കേസുകളിൽ അത്തരം ഉത്തരവുകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും കൂടാതെ അത്തരം ഉത്തരവുകൾ ആ വിഭാഗങ്ങളിലെ കേസുകളിൽ നൽകിയില്ലെങ്കിൽ, ഫലം അനിവാര്യമായും

നീതിയുടെ ഭംഗമോ നിയമ പ്രക്രിയയുടെ ദുരുപയോഗമോ ആയിരിക്കും. മറ്റുതരത്തിൽ ജാമ്യത്തിന്റെ തത്വശാസ്ത്രത്തിന് വിരുദ്ധമായ അത്തരം കർശനമായ നിബന്ധനകൾ തികച്ചും അനിവാര്യമാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു, കാരണം മുൻകൂർ ജാമ്യം നൽകാനുള്ള അധികാരം ഉദാരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് പാർലമെന്റിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തും .”

35. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാവുന്നതിനുള്ള പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് പരാതിയിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വകുപ്പുകൾ 18 ഉം 18-എ(i) സൃഷ്ടിച്ച തടസ്സം ബാധകമാവില്ല, ഇപ്രകാരം കുറ്റാരോപിതരായ വ്യക്തികൾക്ക് അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനു മുൻപ് ജാമ്യം നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് കോടതിയെ തടയില്ല എന്ന് 1989 നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18-എയുടെ സാധുത സ്ഥിരീകരിക്കുമ്പോൾ പോലും ***പ്രഥ്വി രാജ് ചൌഹാന്റെ*** കേസിലെ തീരുമാനം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

36. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മുൻകൂർ ജാമ്യം തേടുന്ന ഏതൊരു അപേക്ഷയും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ കോടതികൾ രണ്ട് താൽപ്പര്യങ്ങൾ സന്തുലിതമാക്കണമെന്ന് ജസ്റ്റിസ് രവീന്ദ്ര ഭട്ട് യോജിച്ച് കൊണ്ടുള്ള തന്റെ വിധിന്യായത്തിൽ നിരീക്ഷിച്ചു. ഒരു വശത്ത് സിആർപിസി വകുപ്പ് 438 പ്രകാരമുള്ള അധികാരിതയ്ക്ക് അനുസൃതമായി അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നില്ലെന്ന് അവർ ഉറപ്പാക്കണം, മറുവശത്ത് എഫ്ഐആറിലോ പരാതിയിലോ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കുറ്റകൃത്യങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്ത അസാധാരണമായ കേസുകളിൽ അധികാരം മിതമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ ഉറപ്പാക്കണം. പ്രതിയുടെ അറസ്റ്റ് ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പരാതിയിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ തെളിവുകളില്ലാത്ത കേസുകളിൽ, മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിന് നിർദ്ദേശം നൽകാൻ കോടതിക്ക് അന്തർലീനമായ അധികാരമുണ്ടെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

37. 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കേസുകൾക്ക് സി. ആർ. പി. സി. യുടെ 438-ാം വകുപ്പ് ബാധകമാകുന്നത് **(2012) 8 എസ്. സി. സി 795** ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *വിലാസ് പാണ്ഡുരംഗ് പവാറും മറ്റൊരാളും മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും* എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചും കൈകാര്യം ചെയ്തു. 1989 ലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കൊപ്പം ഐപിസി പ്രകാരമുള്ള വിവിധ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ കുറ്റാരോപിതനായ ഒരു പ്രതിക്ക് സിആർപിസി വകുപ്പ് 438 പ്രകാരം മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിന് അർഹതയുണ്ടോ എന്നതായിരുന്നു ഈ കോടതി രൂപീകരിക്കുകയും ഉത്തരം നൽകുകയും ചെയ്ത പ്രത്യേക വിവാദവിഷയം.

38. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 438 പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് ഒരു തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പരാതിയിലെ വാദങ്ങൾ പരിശോധിക്കാനും 1989 ലെ നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള ഒരു കുറ്റകൃത്യം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കെട്ടിച്ചമച്ചതാണോ അല്ലയോ എന്ന് കണ്ടെത്താനും കോടതികളെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിനുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, തെളിവുകളുടെയും മറ്റ് വസ്തുതകളുടെയും വിലയിരുത്തലിനുള്ള സാധ്യത പരിമിതമാണെന്നും രേഖകൾ സംബന്ധിച്ച സങ്കീർണ്ണമായ തെളിവ് അന്വേഷണം കോടതികൾ ഏറ്റെടുക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്നും നിരീക്ഷിച്ചു. പ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ചുവടെ എടുത്തെഴുതുന്നു:

"9. എസ്.സി / എസ്.ടി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 438 പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് ഒരു തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, പരാതിയിലെ അവകാശവാദങ്ങൾ പരിശോധിക്കാനും എസ്.സി/ എസ്. ടി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ നടന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് കണ്ടെത്താനും കോടതിക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ജാതി പേര് വിളിച്ച് അവഹേളിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അപമാനിക്കുകയോ ഭയപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുക എന്ന പ്രത്യേക അവകാശവാദം പരാതിയിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ, പ്രതികൾക്ക് മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിന് അർഹതയില്ല.

10. എസ്.സി / എസ്.ടി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18, നിയമസംഹിതയുടെ വകുപ്പ് 438 ചേർത്ത് വായിക്കുമ്പോൾ മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്ന തരത്തിലാണ് അതിന്റെ പരിധിയുള്ളത്. എസ്.സി/എസ്.ടി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഒരു വ്യക്തിക്കെതിരെ ഒരു കുറ്റകൃത്യം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരു കോടതിയും മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിനുള്ള അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കില്ല, അത്തരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം കെട്ടിച്ചമച്ചതല്ലെന്ന് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിൽ. മാത്രമല്ല, ജാമ്യത്തിനുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, തെളിവുകളും രേഖയിലുള്ള മറ്റ് വസ്തുക്കളും വിലയിരുത്താനുള്ള സാധ്യത പരിമിതമാണ്. രേഖയിലുള്ള തെളിവുകളുടെ വിമർശനാത്മക വിശകലനത്തിൽ കോടതി ഏർപ്പെടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. പട്ടികജാതി, പട്ടികഗോത്രവർഗ വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ടവരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി പ്രത്യേക നിയമത്തിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥ നടപ്പാക്കുകയും നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 438 പ്രകാരം ജാമ്യത്തിന് നിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, പ്രത്യേക നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ തെളിവുകളുടെ വിശദമായ ചർച്ചയിലൂടെ എളുപ്പത്തിൽ തള്ളിക്കളയാനാവില്ല."

(ഊന്നൽ നൽകി)

39.**(2021) 1 എസ്.സി.സി. 733** ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *റഹ്ന ജലാൽ v. കേരള സംസ്ഥാനം* കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് മുസ്ലിം വനിതാ (വിവാഹ അവകാശ സംരക്ഷണം) നിയമം 2019 ലെ വകുപ്പ് 7 ന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ , മുൻകൂർ ജാമ്യം ബാധകമാകുന്നതിന് 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 പ്രകാരം ഒരു പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് നിലനിൽക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിച്ചു:

"25. അതിനാൽ, 1989 ലെ പട്ടികജാതി-പട്ടികഗോത്രവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം പോലുള്ള നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പോലും, സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 438 ന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ വകുപ്പ് 18, വകുപ്പ് 18 എ-യുടെ ഉപവകുപ്പ് (2) എന്നിവയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഒരു തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുമ്പോൾ, പരാതിയിൽ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ പ്രയോഗക്ഷമതയ്ക്ക് "പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ്" കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ നിയമം ബാധകമല്ലെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ജാമ്യത്തിനുള്ള പരിഹാരങ്ങൾ നേടാനുള്ള അവകാശത്തിന്റെ നിയമപരമായ ഒഴിവാക്കൽ ഒരു കർശനമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത് ഒരു ഉദ്ദേശ്യത്തിനായാണ്. പ്രതിവിധി എന്ന നിലയിൽ ജാമ്യം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള അർഹത ഒഴിവാക്കുന്നത് മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു.

അതിനാൽ, 1989 ലെ പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാകുന്ന ഒരു കേസിനെ പരാതി പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒഴിവാക്കൽ ആകർഷിക്കപ്പെടില്ലെന്ന് ചൌഹാൻ (മേൽപരാമർശം) കേസിലെ തീരുമാനം നിരീക്ഷിച്ചു."

(ഊന്നൽ നൽകി)

40. **(1994) 4 എസ്. സി. സി 602** ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *ഹിതേന്ദ്ര വിഷ്ണു ഠാക്കൂറും മറ്റുള്ളവരും v, മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും* എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി, 1985 ലെ ഭീകരവാദ, വിനാശകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ (തടയൽ) നിയമത്തിലെ സമാനമായ ഒരു വ്യവസ്ഥ ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ താഴെപ്പറയുന്ന വിധത്തിൽ വിധിച്ചു:

"13. അതിനാൽ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ടാഡയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിയുക്ത കോടതികൾക്ക് ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാൻ ഈ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുന്നു, കാരണം അന്വേഷണത്തിന്റെ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ടാഡയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം കുറ്റാരോപിതനെതിരെ ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചേർക്കാൻ തീരുമാനിച്ചാലും നിയുക്ത കോടതികൾ എപ്പോഴും രേഖകളിൽ ലഭ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിക്കുകയും ടാഡയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന് കാണാൻ യുക്തിപൂർവ്വം ചിന്തിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം ".

(ഊന്നൽ നൽകി)

എ. 1989 നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 18 ൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന "ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ അറസ്റ്റ്" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം

41. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ആകർഷിക്കുന്ന ഒരു പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് പരിശോധിക്കുന്നതിൽ കോടതികളുടെ അധികാരത്തിൽ 1989 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 18 ഒരു സമ്പൂർണ്ണ തടസ്സം ചുമത്തുന്നില്ല എന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ ചർച്ചയിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. ചർച്ച ചെയ്തതുപോലെ, 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്ന് ആരോപിച്ച് ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ അറസ്റ്റ് ഉൾപ്പെടുന്ന ഏത് കേസിലും, സിആർപിസി വകുപ്പ് 438 പ്രകാരം മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം പ്രതികൾക്ക് ലഭ്യമാകില്ലെന്ന് വകുപ്പ് 18 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 ലെ വാചകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന *"ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ അറസ്റ്റ്"* എന്ന പ്രയോഗത്തിൻറെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് ഈ കോടതി ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ സി. ആർ. പി. സിയുടെ വകുപ്പ് 60 എ ചേർത്ത് വായിക്കുന്ന വകുപ്പ് 41 പ്രകാരം പ്രതിയുടെ സാധുതയുള്ള അറസ്റ്റ് നടത്താൻ കഴിയുന്ന കേസുകളിൽ മാത്രമേ മുൻകൂർ ജാമ്യാപേക്ഷയെ വകുപ്പ് 18 തടയുകയുള്ളൂ.

42. സി. ആർ. പി. സി. യിലോ തൽക്കാലം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ ഉള്ള വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായിട്ടല്ലാതെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് സി. ആർ. പി. സി. യുടെ വകുപ്പ് 60 എ

വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. സിആർപിസി വകുപ്പ് 41, അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ വാറൻറില്ലാതെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം പോലീസിന് നൽകുന്നു. സിആർപിസി യഥാക്രമം വകുപ്പുകൾ 41 (1) (ബി), 41 (1) (ബിഎ) ഇപ്രകാരമാണ്:

"41. പോലീസിന് എപ്പോൾ വാറൻറില്ലാതെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ കഴിയും. – (1) ഏതെങ്കിലും പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവില്ലാതെയും വാറന്റില്ലാതെയും –

xxx xxx xxx

(ബി) താഴെപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ആർക്കെതിരെ ന്യായമായ പരാതി നൽകിയിട്ടുണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസനീയമായ വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ, ഏഴ് വർഷത്തിൽ താഴെ അല്ലെങ്കിൽ ഏഴ് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന തടവും പിഴയോട് കൂടിയതോ അല്ലാത്തതോ ആയ ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തു എന്ന് ന്യായമായ സംശയം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ,

അതായത്: –

(i) അത്തരം പരാതി, വിവരങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ സംശയം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത്തരം വ്യക്തി മേൽപ്പറഞ്ഞ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ;

(ii) പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് –

(എ) അത്തരം വ്യക്തിയെ കൂടുതൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് തടയുന്നതിന്; അല്ലെങ്കിൽ
(ബി) കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ശരിയായ അന്വേഷണത്തിനായി; അല്ലെങ്കിൽ
(സി) കുറ്റകൃത്യത്തിൻറെ തെളിവുകൾ അപ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതിൽ നിന്നോ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അത്തരം തെളിവുകൾ നശിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ അത്തരം വ്യക്തിയെ തടയുന്നതിന്; അല്ലെങ്കിൽ
(ഡി) അത്തരം വസ്തുതകൾ കോടതിയോടോ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോടോ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നതിനായി കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ പരിചയമുള്ള ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് എന്തെങ്കിലും പ്രലോഭനമോ ഭീഷണിയോ വാഗ്ദാനമോ നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് അത്തരം വ്യക്തിയെ തടയുക; അല്ലെങ്കിൽ

(ഇ) അത്തരം വ്യക്തിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, ആവശ്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം കോടതിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം ഉറപ്പാക്കാൻ കഴിയില്ല, എന്നതിനാലോ –

– അത്തരമൊരു അറസ്റ്റ് ആവശ്യമാണെന്ന് ബോധ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാം.

അത്തരം അറസ്റ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ കാരണങ്ങൾ രേഖാമൂലം രേഖപ്പെടുത്തണം.

എന്നാൽ ഈ ഉപവകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഒരു വ്യക്തിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്ത എല്ലാ കേസുകളിലും ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാത്തതിന്റെ കാരണങ്ങൾ രേഖാമൂലം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

(ബി.എ) പിഴയുൾപ്പെടെയോ പിഴ കൂടാതെയോ ഏഴ് വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന തടവോ അല്ലെങ്കിൽ വധശിക്ഷയോ നൽകാവുന്ന ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി വിശ്വസനീയമായ വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തി ആ കുറ്റം ചെയ്തുവെന്ന് ആ വിവരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് വിശ്വസിക്കാൻ കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ –
– ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാം."

43. ന്യായമായ പരാതിയോ വിശ്വസനീയമായ വിവരങ്ങളോ ന്യായമായ സംശയമോ ഉണ്ടെങ്കിലും, അത്തരം കുറ്റകൃത്യം പ്രതി ചെയ്തതാണെന്ന് അറസ്റ്റ് ആവശ്യമാണെന്നും വിശ്വസിക്കാൻ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഒരു കാരണമുണ്ടെങ്കിലും അറസ്റ്റ് ചെയ്യാം എന്ന് മേൽ വ്യവസ്ഥയുടെ ലളിതമായ വായന വ്യക്തമാക്കുന്നു. 'പരാതി', 'വിവരങ്ങൾ', 'സംശയം' എന്നീ വാക്കുകൾ യഥാക്രമം 'ന്യായമായത്', 'വിശ്വസനീയമായത്', 'ന്യായമായത്' എന്നീ നാമവിശേഷണങ്ങളാൽ യോഗ്യമാണെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അതുപോലെ, പ്രതി ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്ന് ലഭിച്ച വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് 'വിശ്വസിക്കാൻ കാരണം' ഉണ്ടായിരിക്കണം.

44. നിയമാനുസൃതമാണെന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല എന്നത് സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട നിയമമാണ്. അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള അധികാരത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിന് രണ്ട് ആവശ്യകതകൾ ഉണ്ട്- ഒന്നാമതായി, പ്രതി കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്ന് ന്യായമായ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കുക, രണ്ടാമതായി, പ്രതിയായ വ്യക്തിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് സിആർപിസിയുടെ യഥാക്രമം 41,41 എ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ആവശ്യകതകൾ പാലിക്കാത്തതിനാൽ പ്രതിക്ക് ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടയക്കപ്പെടാൻ അർഹതയുണ്ടെന്ന് (2022) 10 എസ്.സി.സി. 51 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *സതേന്ദർ*

കുമാർ ആൻറിൽ v. സിബിഐ കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചു. പ്രസക്തമായ ഖണ്ഡികകൾ ചുവടെ എടുത്തെഴുതുന്നു:

> *"25. വകുപ്പ് 41 പാലിക്കാത്തതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ തീർച്ചയായും കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി സംശയിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ നേട്ടത്തിന് കാരണമാകും. തത്ഫലമായി, ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടയക്കപ്പെടാനുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഈ വ്യവസ്ഥ കൃത്യമായി പാലിക്കുന്നതിൽ കോടതികൾ സ്വയം തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. പാലിക്കാത്ത ഏതൊരു നടപടിയും പ്രതിക്ക് ജാമ്യം അനുവദിക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള അർഹത നൽകും."*

45. **(2014) 8 എസ്.സി.സി 273** ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *അർണേഷ് കുമാർ v. ബിഹാർ സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും* കേസിൽ, ഈ കോടതി സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 41 ൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതുപോലെ "വിശ്വസനീയമായ വിവരങ്ങൾ", "ന്യായമായ സംശയം" എന്നീ പദങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ നൽകുകയും ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു:

> *"5. അറസ്റ്റ് അവഹേളനം ഉണ്ടാക്കുകയും സ്വാതന്ത്ര്യം വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയും എപ്പോഴും മുറിപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിയമനിർമ്മാതാക്കൾക്കും പോലീസിനും അത് അറിയാം. നിയമനിർമ്മാതാക്കളും പോലീസും തമ്മിൽ ഒരു പോരാട്ടമുണ്ട്, പോലീസ് അതിന്റെ പാഠം പഠിച്ചില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു: സിആർപിസിയിൽ അന്തർലീനവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായിരിക്കുന്ന പാഠം. സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ച് ആറ് പതിറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിട്ടിട്ടും അത് കൊളോണിയൽ പ്രതിച്ഛായയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്നിട്ടില്ല, ഇത് പ്രധാനമായും പീഡനത്തിന്റെയും അടിച്ചമർത്തലിന്റെയും ഉപകരണമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, തീർച്ചയായും പൊതുജനങ്ങളുടെ സുഹൃത്തായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നില്ല. അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള കടുത്ത അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ ജാഗ്രത പാലിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത കോടതികൾ പലതവണ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അത് ആഗ്രഹിച്ച ഫലം നൽകിയിട്ടില്ല. അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം അതിന്റെ അഹങ്കാരത്തിനും അത് പരിശോധിക്കുന്നതിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ പരാജയത്തിനും വളരെയധികം സംഭാവന നൽകുന്നു. ഇത് മാത്രമല്ല, അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം പോലീസ് അഴിമതിയുടെ ലാഭകരമായ ഉറവിടങ്ങളിലൊന്നാണ്. ആദ്യം അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും പിന്നീട് ബാക്കിയുള്ളവയുമായി മുന്നോട്ട് പോകുകയും ചെയ്യുക എന്ന മനോഭാവം നിന്ദ്യമാണ്. അവബോധമില്ലാത്ത അല്ലെങ്കിൽ പരോക്ഷമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് ഇത് ഒരു ഉപയോഗപ്രദമായ ഉപകരണമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.*
>
> *6. നിയമ കമ്മീഷനുകളും പോലീസ് കമ്മീഷനുകളും ഈ കോടതിയും നിരവധി വിധിന്യായങ്ങളിൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തിഗത സ്വാതന്ത്ര്യവും സാമൂഹിക ക്രമവും തമ്മിലുള്ള സന്തുലിതാവസ്ഥ നിലനിർത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. തങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യാനുള്ള അധികാരമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നു. അറസ്റ്റ് സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയും അവഹേളിക്കുകയും*

എപ്പോഴും മുറിപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ, നമുക്ക് വ്യത്യസ്തമായി തോന്നുന്നു. കൂറ്റകൃത്യം ജാമ്യമില്ലാ കുറ്റവും കോഗ്നൈസബിളും ആയതിനാലും പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് നിയമാനുസൃതവും ആയതിനാൽ മാത്രം അറസ്റ്റ് ചെയ്യരുതെന്ന് ഈ കോടതി വിശ്വസിക്കുന്നു. അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള അധികാരത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ് ഒരു കാര്യമാണ്, അത് പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള ന്യായീകരണം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള അധികാരത്തിനുപുറമെ, അതിന്റെ കാരണങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കാൻ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് കഴിയണം. ഒരു വ്യക്തിക്കെതിരെ ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു അറസ്റ്റും പതിവ് രീതിയിൽ നടത്താൻ കഴിയില്ല. ആരോപണത്തിന്റെ സത്യസന്ധതയെക്കുറിച്ച് ചില അന്വേഷണങ്ങൾക്ക് ശേഷം ന്യായമായ സംതൃപ്തി ലഭിക്കാതെ ഒരു അറസ്റ്റും നടത്താതിരിക്കുക എന്നത് ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജാഗ്രതയൊടെയുള്ളതും വിവേകപൂർണ്ണവുമായിരിക്കും. ഈ നിയമപരമായ നിലപാട് ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, നിയമനിർമ്മാണസഭ ഒരു പുരോഗതിയും കണ്ടെത്തിയില്ല. അറസ്റ്റുകളുടെ എണ്ണത്തിൽ കുറവുണ്ടായിട്ടില്ല. ആത്യന്തികമായി, പാർലമെന്റിന് ഇടപെടേണ്ടിവരികയും 2001-ൽ സമർപ്പിച്ച നിയമ കമ്മീഷന്റെ 177-ാമത് റിപ്പോർട്ടിന്റെ ശുപാർശ പ്രകാരം, ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിതയിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ "സിആർപിസി") 41-ാം വകുപ്പ് നിലവിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു. 1994 ൽ സമർപ്പിച്ച 152,154 റിപ്പോർട്ടുകളിൽ നിയമ കമ്മീഷൻ അത്തരമൊരു ശുപാർശ നൽകിയിരുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ആനുപാതികതയുടെ മൂല്യം അറസ്റ്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭേദഗതിയിൽ വ്യാപിക്കുന്നു.

xxx xxx xxx

7.3. ഇതിന്റെ സാരാംശവും കാതലും ഇതാണ്, അറസ്റ്റിന് മുമ്പ് പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സ്വയം ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കണം, എന്തിനാണ് അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നത്? അത് ശരിക്കും ആവശ്യമാണോ? അത് എന്ത് ആവശ്യമാണ് നിറവേറ്റുക? അത് ഏത് ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കും? ഈ ചോദ്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയും മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒന്നോ അതിലധികമോ വ്യവസ്ഥകൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം മാത്രമേ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. ആദ്യം അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ്, പ്രതി കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്ന വിവരങ്ങളുടെയും വസ്തുതകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശ്വസിക്കാൻ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് കാരണം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇതിനുപുറമെ, സി. ആർ. പി. സി വകുപ്പ് 41 ലെ ഖണ്ഡം (1) ലെ ഉപഖണ്ഡം (എ) മുതൽ (ഇ) വരെ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ഒന്നോ അതിലധികമോ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് അറസ്റ്റ് ആവശ്യമാണെന്ന് പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സ്വയം കൂടുതൽ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്.

xxx xxx xxx

10. മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവില്ലാതെയും വാറന്റില്ലാതെയും ഒരു പ്രതിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന സിആർപിസി വകുപ്പ് 41 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ സൂക്ഷ്മമായി

നടപ്പാക്കുകയാണെങ്കിൽ, പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ മനപ്പൂർവ്വമോ അറിയാതെയോ ചെയ്ത തെറ്റ് പിൻവലിക്കപ്പെടുമെന്നും മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിനായി കോടതിയിൽ വരുന്ന കേസുകളുടെ എണ്ണം ഗണ്യമായി കുറയുമെന്നും ഈ കോടതിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിന് സിആർപിസി 41–ാം വകുപ്പിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ അല്ലെങ്കിൽ മിക്ക കാരണങ്ങളും കേസ് ഡയറിയിൽ യാന്ത്രികമായി എടുത്തെഴുന്ന രീതി നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും നിർത്തലാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ഈ കോടതി ഊന്നിപ്പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."

(ഊന്നൽ നൽകി)

46. വകുപ്പ് 18 ന്റെ വാചകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന 'അറസ്റ്റ്(ബന്ധനം)' എന്ന പദം അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പോലീസിന്റെ അധികാരങ്ങളുടെയും അത്തരം അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് നിയമവും കോടതികളും ഏർപ്പെടുത്തിയ നിയന്ത്രണങ്ങളുടെയും വിശാലമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും വേണം എന്ന് മേൽ ചർച്ച സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നോക്കിയാൽ, 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്ന പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ തെളിവുകൾ നിലനിൽക്കുന്ന കേസുകൾക്ക് മാത്രമേ വകുപ്പ് 18 ന് കീഴിലുള്ള നിരോധനം ബാധകമാകൂ, ഈ കോടതി അങ്ങനെ പറയുവാൻ കാരണം എന്തെന്നാൽ ഒരു പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 41 പ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള മുൻകൂർ അറസ്റ്റ് ആവശ്യകതകൾ നിറവേറ്റി എന്ന് പറയാൻ കഴിയൂ എന്നതാണ്.

III. ഒരു എഫ്.ഐ.ആറിൽ/ പരാതിയിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് ഉണ്ടായി എന്ന് എപ്പോഴാണ് പറയാനാവുക?

47. ഒരു ലാറ്റിൻ പദമായ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ, "ആദ്യത്തെ കാഴ്ചയിൽ" അല്ലെങ്കിൽ "ആദ്യത്തെ തോന്നലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ" എന്ന് അർത്ഥം കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. "ഒരു പരാതിയിലോ അല്ലെങ്കിൽ എഫ്.ഐ.ആറിലോ അറസ്റ്റ് ആവശ്യമായ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വസ്തുതകൾ ഒന്നും നിലനിൽക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ" എന്ന പ്രയോഗം അർത്ഥമാക്കുന്നത്, "ആദ്യത്തെ തോന്നലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, എഫ്ഐആറിലോ അല്ലെങ്കിൽ പരാതിയിലോ കാണിച്ച പ്രകാരം യാതൊരു കുറ്റവും ഉത്ഭവിക്കുന്നില്ല" എന്നാണ്. ഇതിനർത്ഥം, 1989 ലെ നിയമം പ്രകാരം കുറ്റം ആയിത്തീരാനുള്ള അവശ്യഘടകങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ, പരാതിയുടെയോ അല്ലെങ്കിൽ എഫ്ഐആറിന്റെയോ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വായനയിൽ, പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ യാതൊരു കേസും നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന് പറയാനാവില്ല.

48. നിഗമനം എന്ന നിലയിൽ, 1989 ലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിന് ആവശ്യമായ ഘടകങ്ങൾ പരാതിയിലോ എഫ്ഐആറിലോ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളുടെ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വായനയിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഈ കോടതിയുടെ വിവിധ തീരുമാനങ്ങൾ സ്ഥിരമായി വിശദീകരിക്കുന്ന പ്രകാരം, വകുപ്പ് 18 ലെ നിരോധനം ബാധകമാവില്ല, കൂടാതെ പ്രതികൾക്ക് മുൻകൂർ ജാമ്യം നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് കോടതികൾ പൂർണ്ണമായും തടയപ്പെടുകയുമില്ല.

49. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഏതെങ്കിലും കുറ്റം ചെയ്തു എന്ന ആരോപണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു പ്രതി മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിനായി അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ കോടതികൾ പ്രയോഗിക്കേണ്ട ഒരേ ഒരു

പരിശോധനയാണ് മേൽപറഞ്ഞതെന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം. ഒരു കേസിൽ, എഫ്ഐആറിലോ അല്ലെങ്കിൽ പരാതിയിലോ ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്ന ആരോപണങ്ങൾ 1989 ലെ നിയമം പ്രകാരം ഒരു കുറ്റം ചെയ്യ എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയാൽ പോലും രാഷ്ട്രീയ-വ്യക്തി വൈരാഗ്യം കാരണം എഫ്.ഐ.ആറോ അല്ലെങ്കിൽ പരാതിയോ വ്യക്തമായി കള്ളമായാൽ, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 ന്റെ പ്രത്യേക തടസ്സം ഉണ്ടെന്നാലും കോടതി മുൻകൂർ ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കണം. രാഷ്ട്രീയ-വ്യക്തി വൈരാഗ്യം കാരണം വിദ്വേഷപരമായി കൊടുത്തതാണ് കേസെന്ന് പ്രതി വാദിച്ചാൽ, അത് നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അന്തർലീനമായ അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചോ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരമുള്ള അസാധാരണ അധികാരിത ഉപയോഗിച്ചോ ഹൈക്കോടതിക്ക് മാത്രമേ പരിഗണിക്കാനാകൂ. എന്നിരുന്നാലും, പരാതിയുടെ/എഫ്ഐആറിന്റെ ഉള്ളടക്കം ഒരു പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് വെളിപ്പെടുത്തിയാൽ സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 438 പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. മറ്റ് രീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ, കുറ്റം ആകാനുള്ള എല്ലാ അനിവാര്യഘടകങ്ങളും പരാതിയിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിച്ചാൽ, മുൻകൂർ ജാമ്യത്തിനുള്ള പരിഹാരം പ്രതിക്ക് ഇല്ലാതാകും.

50. പ്രതികൾ അനാവശ്യമായി അവഹേളിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക എന്ന കാഴ്ചപ്പാടോടെ കേസിന്റെ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ നിലനിൽപ്പ് നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള കടമ കോടതികൾക്കാണ്. പരാതി/എഫ്ഐആറിലെ വസ്തുതകളുടെ വിവരണം വാസ്തവത്തിൽ 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കാൻ ആവശ്യമായ അവശ്യ ഘടകങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കാൻ പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിൽ നിന്ന് കോടതികൾ ഒഴിഞ്ഞുമാറരുത്. പരാതിയിൽ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങൾ, ലളിതമായ വായനയിൽ, ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കാൻ കോടതികൾ അവരുടെ ജൂഡീഷ്യൽ ബോധം പ്രയോഗിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അത്തരം ജൂഡീഷ്യൽ ബോധത്തിന്റെ പ്രയോഗം സ്വതന്ത്രവും പരാതി/എഫ്ഐആറിലെ വ്യവസ്ഥകളാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെടാത്തതുമായിരിക്കണം. വ്യക്തിയുടെ വ്യക്തിപരമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രധാന അനുബന്ധമായ മുൻകൂർ ജാമ്യാപേക്ഷയിൽ നിന്ന് കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിയെ തടയുന്ന വിധത്തിൽ കേസിന്റെ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കണ്ടെത്തൽ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ കോടതികളുടെ പങ്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു.

51. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 ന്റെ പദാവലിയുടെ വ്യക്തമായ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്നും മേൽപ്പറഞ്ഞ നിലപാട് വ്യക്തമാണ്. "ഈ നിയമപ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു" എന്ന വാക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി പരാതിയിലെ ആരോപണം വ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ വകുപ്പ് 18 ലെ തടസ്സം ബാധകമാകൂ എന്നാണ്. നിയമപ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടന്നിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ തലം കുറ്റകൃത്യത്തിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ ഘടകങ്ങളും പരാതിയിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് കണ്ടെത്തുക എന്നതാണ്. കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ആവശ്യമായ ഘടകങ്ങൾ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഒരു ആരോപണം 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന തടസ്സം പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കാൻ പര്യാപ്തമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. മറിച്ച് കരുതുന്നത് അർത്ഥമാക്കുന്നത് കുറ്റകൃത്യത്തിന് ആവശ്യമായ അനിവാര്യഘടകങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തമായ ആരോപണം പോലും വകുപ്പ് 18 പ്രകാരം തടസ്സം ഉന്നയിക്കാൻ മതിയാകും എന്നാണ്. ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണിത കാഴ്ചപ്പാടിൽ, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ

യഥാക്രമം 18,18 എ വകുപ്പുകളുടെ ഭരണഘടനാ സാധുത ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ ഈ കോടതി പറഞ്ഞ നിർദ്ദേശത്തിന് അനുസൃതമായിരിക്കില്ല അത്തരമൊരു സമീപനം.

52. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞ് കൊണ്ട്, നിലവിലെ കേസ് സവിശേഷമായ സ്വഭാവമുള്ളതാണെന്നും ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നതാണെന്നും പറയാൻ ഈ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്റർനെറ്റിന്റെയും സമൂഹമാധ്യമങ്ങളുടെ വരവോടെ, നമ്മൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതുപോലുള്ള കേസുകൾ കൂടുതൽ പതിവായി വരാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ, അപ്പീൽവാദി പൊതുസഞ്ചയത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന യൂട്യൂബ് വീഡിയോയും മറ്റ് ചില ഡിജിറ്റൽ വസ്തുതകളുമാണ് എഫ്ഐആറിന്റെ അടിസ്ഥാനം.രേഖപ്പെടുത്തലുകളിൽ നിന്നോ സാക്ഷിമൊഴികളിൽ നിന്നോ വിശദാംശങ്ങൾ എടുക്കാവുന്ന തരത്തിൽ ഏതെങ്കിലും പൊതുയോഗത്തിൽ അപ്പീൽവാദി അദ്ദേഹത്തെ അപമാനിക്കുകയോ അവഹേളിക്കുകയോ ചെയ്തു എന്നതല്ല പരാതികക്ഷിയുടെ കേസ്. പരാതി നൽകിയതിന് അടിസ്ഥാനമായ കൃത്യകരമായ മുഴുവൻ വിവരങ്ങളും സമൂഹമാധ്യമ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിൽ അപ്ലോഡ് ചെയ്തതിനാൽ പൊതുസഞ്ചയത്തിൽ ലഭ്യമാണ്. യൂട്യൂബ് വീഡിയോയുടെ അനുലിഖിതം ഇഴകീറി പരിശോധിക്കാൻ ഈ കോടതിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. നിലവിലുള്ളത് പോലുള്ള കേസുകളിൽ പരാതിയിൽ നൽകിയ വാദങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനു പുറമേ, പരാതി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത വസ്തുതകൾ പരിശോധിക്കാനുള്ള വിവേചനാധികാരം കോടതികൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് മാത്രമാണ് ഈ കോടതിക്ക് പറയാനുള്ളത്. പരാതിയിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന അത്തരം രേഖകളും പരാതി തന്നെയും പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വായിച്ചാൽ, കൃത്യകൃത്യം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് ആവശ്യമായ ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 18 ലെ തടസ്സം ബാധകമല്ല. അറസ്റ്റിനു മുൻപുള്ള ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ അതിന്റെ യോഗ്യതയിന്മേൽ പരിഗണിക്കാൻ കോടതികൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.

iv. പ്രശ്നവിഷയമായ എഫ്.ഐ.ആർ/ പരാതിയിലെ വാദങ്ങൾ 1989 നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ) പ്രകാരം ഏതെങ്കിലും കൃത്യം ചെയ്തത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ?

53. ഇവിടെയുള്ള അപ്പീൽവാദി നടത്തിയെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന അശ്രദ്ധവും അപമാനകരവുമായ പ്രസ്താവനകൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ 1989 നിയമത്തിലെ യഥാക്രമം വകുപ്പുകൾ 3(1)(ആർ)ഉം 3(1)(യു) വും പ്രകാരം അദ്ദേഹം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കൃത്യം ചെയ്തു എന്ന് പറയാൻ കഴിയും എന്നാണ് പരാതികക്ഷിയുടെയും സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും കേസ്.

54. എഫ്.ഐ.ആറിന്റെ ലളിതമായ വായനയിൽ 1989 നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ) പ്രകാരമുള്ള കൃത്യം രൂപപ്പെടാനുള്ള അനിവാര്യഘടകങ്ങൾ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന് നമുക്ക് ആദ്യം പരിശോധിക്കണം. വകുപ്പ് 3(1)(ആർ) ഇപ്രകാരം തുടരുന്നു:

"1989 നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3:

അതിക്രമ കുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷകൾ. – [(1) പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെ അംഗമല്ലാത്ത ഏതൊരാൾ, –

xxx xxx xxx

(ആർ) പട്ടികജാതിയിലെയോ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെയോ ഒരംഗത്തെ പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തുവെച്ച് അവഹേളിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി മനഃപൂർവ്വം അപമാനിക്കുകയോ ഭയപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നത്;

(ഊന്നൽ നൽകി)

55. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങൾ ഇവയാണ്:

എ. കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തി പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗത്തിൽ പെട്ടയാളാകരുത്;
ബി. പ്രതി ഒരു പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെ അംഗത്തെ മനഃപൂർവ്വം അപമാനിക്കുകയോ ഭയപ്പെടുത്തുകയോ വേണം;
സി. അത്തരം ഒരു വ്യക്തിയെ അപമാനിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് പ്രതി അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടത്.
ഡി. പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്ത് വെച്ച് പ്രതി അങ്ങനെ ചെയ്യണം.

56. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ) 1989 ലെ നിയമത്തിലെ മുൻ വകുപ്പ് 3 (1) (എക്സ്) എന്നതിന് സമാനമാണ്, 26.01.2016 മുതൽ മാറ്റി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ് ഇത് പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

57. നിലവിലെ കേസിൽ, പരാതികക്ഷിക്കെതിരെ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ അശ്രദ്ധമായ പ്രസ്താവനകൾ അടങ്ങിയ ഒരു വീഡിയോ അപ്പീൽവാദി യൂട്യൂബിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. വീഡിയോയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അത്തരം ആരോപണങ്ങളുടെ സത്യസന്ധതയോ ശരിയോ ഈ കോടതി പരിശോധിക്കേണ്ടതില്ല. അപ്പീൽവാദി നൽകിയെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ പ്രസ്താവനകളും ശരിയാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചാൽ തന്നെ 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) പ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ നടന്നതായി പറയാനാകുമോ എന്ന് മനസിലാക്കാൻ മാത്രമാണ് ഈ കോടതി ശ്രമിക്കുന്നത്. ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഉത്തരം നിഷേധാത്മകമാണ്.

58. പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗത്തിലെ ഒരു അംഗത്തെ അപമാനിക്കുകയോ ഭയപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നത്, അത്തരം അപമാനമോ ഭയപ്പെടുത്തലോ ഇര പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ *പട്ടികഗോത്രവർഗത്തിൽ* പെട്ടയാളാണെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലെങ്കിൽ, 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം കുറ്റകൃത്യമാവില്ല എന്നത് കാരണമാണ് ഈ കോടതി അങ്ങനെ പറയുന്നത്. അപ്പോഡ് ചെയ്ത വീഡിയോയുടെ അനുലിഖിതത്തിൽ പരാതികക്ഷി ഒരു പട്ടികജാതിക്കാരനാണെന്ന വസ്തുത കാരണം മാത്രമാണ് അപ്പീൽവാദി ഈ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചതെന്ന് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് ഒന്നും തന്നെയില്ല. അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്ന്, പരാതികക്ഷിയുമായി അയാൾക്ക് ശത്രുതയുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനോ അപമാനപ്പെടുത്താനോ ആയിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, പക്ഷേ പരാതികക്ഷി ഒരു പട്ടികജാതിക്കാരനാണെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ കാരണത്താലോ അല്ല.

59. മേൽപ്പറഞ്ഞ സന്ദർഭത്തിൽ, *ഹിതേഷ് വർമ്മ (മേൽപരാമർശം)* കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിന്റെ വിധി ഈ കോടതി പരാമർശിക്കുകയും ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്യാം. പ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ചുവടെ എടുത്തെഴുതുന്നു:

> *"13. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം ഒരു പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗത്തിലെ അംഗത്തെ അവഹേളിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ മനഃപൂർവ്വം അപമാനിക്കുന്നതിനും ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുള്ള ഘടകത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗത്തിൽപ്പെട്ട ഇരയുടെ പേരിൽ അത്തരം അപമാനമോ ഭയപ്പെടുത്തലോ ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു വ്യക്തിയെ അപമാനിക്കുകയോ ഭയപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഈ നിയമപ്രകാരം കുറ്റകരമല്ല. നിരവധി പൌരാവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ പട്ടികജാതിക്കാരുടെയും പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗക്കാരുടെയും സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. അതിനാൽ, സമൂഹത്തിലെ ദുർബല വിഭാഗത്തിലെ ഒരു അംഗം അപമാനത്തിനും അവഹേളനത്തിനും പീഡനത്തിനും വിധേയനാകുമ്പോൾ ഈ നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കും. രണ്ട് കക്ഷികളും ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം അവകാശപ്പെടുന്നത് അപമാനങ്ങൾ, അവഹേളനങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ ഉപദ്രവം എന്നിവ മൂലമല്ല. ഓരോ പൌരനും നിയമത്തിന് അനുസൃതമായി അവരുടെ പരിഹാരങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ അവകാശമുണ്ട്. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദിയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളോ സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരിത അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ അല്ലെങ്കിൽ 2 ആം അപ്പീൽ എതിർകക്ഷി സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരിത അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ, കക്ഷികൾ നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി അവരുടെ പരിഹാരങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു. അത്തരമൊരു നടപടി 2 ആം അപ്പീൽ എതിർകക്ഷി പട്ടികജാതിയിൽ അംഗമായതുകൊണ്ടല്ല.*
>
> *xxx xxx xxx*

17. ഖുമാൻ സിംഗ് v. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [ഖുമാൻ സിംഗ് v. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം] (2020) 18 എസ്.സി.സി. 763: 2019 എസ്.സി.സി. ഓൺലൈൻ എസ്.സി. 1104] എന്ന മറ്റൊരു വിധിന്യായത്തിൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (2) (v) ബാധകമാകുന്ന ഒരു കേസിൽ, മരിച്ചയാൾ പട്ടികജാതിക്കാരനാണെന്ന വസ്തുത ശിക്ഷ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ലെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. മരിച്ചയാൾ പട്ടികജാതിക്കാരനായതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് അപ്പീൽവാദി കൃത്യം ചെയ്തതെന്ന് സൂചിപ്പിക്കാൻ ഒന്നുമില്ലെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. കോടതി താഴെപ്പറയുന്ന വിധത്തിൽ വിധിച്ചു:

> *"15. സുപ്രീം കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (2) (v) പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യം ആകർഷിക്കുന്ന തരത്തിലായിരിക്കണം കുറ്റകൃത്യം. അത്തരം വ്യക്തി പട്ടികജാതി, പട്ടികഗോത്രവർഗത്തിൽപ്പെട്ടയാളാണ് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണം ആ വ്യക്തിക്കെതിരെ കുറ്റം ചെയ്തിരിക്കേണ്ടത്. ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ, മരിച്ചയാൾ "ഖംഗർ" പട്ടികജാതിയിൽപ്പെട്ടയാളാണെന്ന വസ്തുതയിൽ തർക്കമില്ല. ഇര പട്ടികജാതിയിൽ പെട്ടയാളാണ് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമാണ് കുറ്റകൃത്യം നടന്നതെന്ന് കാണിക്കാൻ തെളിവുകളൊന്നുമില്ല, അതിനാൽ, പട്ടികജാതി പട്ടികഗോത്രവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (2) (v) പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി- പ്രതിയുടെ ശിക്ഷ നിലനിൽക്കില്ല."*

18. അതിനാൽ, പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗത്തിലെ ഒരു അംഗത്തെ ഇര അത്തരം ജാതിയിൽ പെട്ടയാളാണെന്ന കാരണത്താൽ അപവഹേളിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, വിവരം നൽകുന്നയാൾ പട്ടികജാതി അംഗമാണെന്ന കേവലം വസ്തുതയിൽ നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള കുറ്റകൃത്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ, ഭൂമി കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനെച്ചൊല്ലി കക്ഷികൾ തർക്കത്തിലാണ്. വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം അവകാശപ്പെടുന്ന ഒരാൾക്കെതിരെയാണ് അധിക്ഷേപം നടത്തിയെന്ന ആരോപണം. അത്തരമൊരു വ്യക്തി പട്ടികജാതിക്കാരനാണെങ്കിൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം കണക്കാക്കില്ല."

(ഊന്നൽ നൽകി)

60. അതിനാൽ, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം പരാതികക്ഷി ഒരു പട്ടികജാതിയിൽ നിന്നോ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നോ ഉള്ളയാളാണെന്ന വസ്തുതയിൽ മാത്രം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നതാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ നിർദ്ദേശം, അത്തരം ഒരു അംഗത്തെ അയാൾ അത്തരം സമുദായത്തിൽ പെട്ടവനാണെന്ന കാരണത്താൽ അവഹേളിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിൽ പെടാത്ത ഒരാൾ ഒരു പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിൽ പെടാത്ത ഒരാളെ മനഃപൂർവ്വം അപമാനിക്കുകയോ ഭയപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന ഓരോ പ്രവൃത്തിയും 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) ബാധിക്കുമെന്നത് 1989 ലെ നിയമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമല്ല. നേരെമറിച്ച്, മനഃപൂർവ്വം അപമാനിക്കുന്നതിനോ

ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനോ ഉള്ള കാരണം അതിന് വിധേയനായ വ്യക്തി ഒരു പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗക്കാരനാണെന്നതാണ് എങ്കിൽ 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) ആകർഷിക്കപ്പെടും. 1989 ലെ നിയമം നടപ്പാക്കുന്നതിന് പിന്നിലെ ലക്ഷ്യം എസ്.സി. /എസ്. ടി സമുദായങ്ങളിൽപ്പെട്ട വ്യക്തികളെ അവരുടെ ജാതി പദവി കാരണം ലക്ഷ്യമിടുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷ നൽകുന്നതിന് കർശനമായ വ്യവസ്ഥകൾ നൽകുക എന്നതായിരുന്നു.

എ. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന "അവഹേളിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം

61. 1989 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ)ൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് പോലെ "അവഹേളിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ" എന്ന വാക്കുകൾ മനപ്പൂർവ്വം അപമാനിക്കപ്പെടുകയോ ഭയപ്പെടുത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയുടെ ജാതി സ്വത്വവുമായി വേർതിരിക്കാനാവാത്തവിധം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു എസ്.സി. /എസ്.ടി സമുദായത്തിലെ അംഗത്തെ മനഃപൂർവ്വം അപമാനിക്കുകയോ ഭയപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ സംഭവവും ജാതി അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള അവഹേളനത്തിന് കാരണമാകില്ല – തൊട്ടുകൂടായ്മയുടെ നിലവിലുള്ള സമ്പ്രദായം മൂലമോ അല്ലെങ്കിൽ "താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർ/തൊട്ടുകൂടാത്തവർ" എന്നതിനേക്കാൾ "ഉയർന്ന ജാതിക്കാരുടെ" മേൽക്കോയ്മ, "വിശ്രുദ്ധി", "മലിനീകരണം" തുടങ്ങിയ സങ്കൽപ്പങ്ങൾ പോലുള്ള ചരിത്രപരമായി വേരുന്നിയ ആശയങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെയോ മാത്രമാണ് മനഃപൂർവമായ അപമാനമോ ഭയപ്പെടുത്തലോ നടക്കുന്നത്. 1989 ലെ നിയമം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഇത് അപമാനമോ ഭയപ്പെടുത്തലോ ആണെന്ന് പറയാം.

62 1989 ലെ നിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് പോലെ "അവഹേളനം" എന്ന ആശയം കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കാൻ *രാം കൃഷ്ണ ബലോത്തിയ (മേൽപരാമർശം)* കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ പരാമർശിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ 'തൊട്ടുകൂടായ്മ' സമ്പ്രദായത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്നതിനാൽ അവ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നവയാണെന്നും അതിനാൽ അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങളെയും കുറ്റവാളികളെയും പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നവരായി കണക്കാക്കുന്ന പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കാൻ പാർലമെന്റിന് യോഗ്യതയുണ്ടെന്നും ഈ കേസിൽ നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെയും പ്രസ്താവനകളെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, 1989 ലെ നിയമം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് പിന്നിലെ ലക്ഷ്യം പട്ടികജാതിക്കാർക്കും പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗക്കാർക്കും അവരുടെ പൌരാവകാശങ്ങളുടെ അവകാശവാദമുന്നയിക്കുമ്പോഴും തൊട്ടുകൂടായ്മയെന്ന ആചാരത്തെ എതിർക്കുമ്പോഴും ഭയപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും അവഹേളനത്തിനും അപമാനത്തിനും വിധേയരാകേണ്ടി വരുമ്പോൾ നിയമപരമായ സംരക്ഷണം നൽകുക എന്നതാണെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഈ കാരണത്താൽ, അപമാനത്തിനോ ഭയപ്പെടുത്തലിനോ വിധേയനായ വ്യക്തി ഒരു പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗക്കാരനാണെന്ന വസ്തുത, ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തിയെ ജാതി അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള അവഹേളനത്തിന് വിധേയനാക്കുക എന്നത് പ്രതിയുടെ ഉദ്ദേശ്യമല്ലെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യത്തിന് വിധേയമാകില്ല.

63. വി. ഗീത ***'സ്വത്വം ഇല്ലായ്മ : തൊട്ടുകൂടായ്മയുടെ അവഹേളനങ്ങൾ'***[1] എന്ന തലക്കെട്ടിലുള്ള തന്റെ പ്രബന്ധത്തിൽ അവഹേളനത്തെ *"നമ്മുടെ നിലനിൽപ്പിന്റെ ആഴത്തിൽ തന്നെ അനുഭവിക്കുകയും പിടിക്കുകയും ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന"* ഒരു അനുഭവമായി വിവരിക്കുന്നു. അവരുടെ ധാരണയിൽ, അവഹേളനത്തെ ഒന്നുകിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ആത്മാഭിമാനം അല്ലെങ്കിൽ അഹങ്കാരം തകർക്കുന്ന ഒറ്റത്തവണ സംഭവമായി അനുഭവിക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ അത് "അപമാനകരവും മുറിവേൽപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു അവസ്ഥയായി അനുഭവിക്കാം". ഗോപാൽ ഗുരുവിന്റെ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, അവഹേളനം എന്നത് ശാരീരിക പരുക്കല്ല, മറിച്ച് ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥിരമായ ഒരു വ്രണം അവശേഷിപ്പിക്കുന്ന മാനസിക പരുക്കിന്റെ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതാണ്.

64. അവഹേളനത്തെ നിലനിർത്തുന്ന സാമൂഹിക ഘടനകളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഗോപാൽ ഗുരു തൻറെ പുസ്തകത്തിൻറെ[2] ആമുഖത്തിൽ എഴുതുന്നു: *"അഹങ്കാരം, ആദരവ്, ആത്മാഭിമാനം, അടിമത്തം, ബഹുമാനം, വെറുപ്പ് തുടങ്ങിയ മനോഭാവങ്ങളുടെ വിഭജന വിഭാഗങ്ങളുടെ അസമത്വങ്ങളിലൂടെ അടിസ്ഥാനപരമായി സജീവമായ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ അവഹേളനമാണ് മിക്കവാറും നിലനിൽക്കുന്നത്.* സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലത്തെ ആശ്രയിച്ച് വിവിധ സമൂഹങ്ങളിൽ അവഹേളനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം എങ്ങനെ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്ത അദ്ദേഹം, അവഹേളനത്തിന്റെ ആശയവും പ്രയോഗവും *"സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലത്തിന്റെ പ്രത്യേക സ്വഭാവത്തെ ആശ്രയിച്ച് വ്യത്യസ്ത രൂപങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു. ഉദാഹരണത്തിന്, പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ വംശത്തിൻറെ മനോഭാവമാണ് അവഹേളനത്തിൻറെ അടിസ്ഥാനം. പൗരസ്ത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ, തൊട്ടുകൂടായ്മ എന്ന ആശയമാണ് അവഹേളനത്തിന്റെ രൂപത്തിനും ഉള്ളടക്കത്തിനും മുൻതൂക്കം നൽകുന്നത്. "*

65. പാശ്ചാത്യവും പൗരസ്ത്യവും പോലെയുള്ള വിവിധ സമൂഹങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഗോപാൽ ഗുരു മേൽപ്പറഞ്ഞ നിരീക്ഷണം നടത്തുമ്പോൾ, ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ലിംഗഭേദം, ജാതി, വംശം മുതലായ അവഹേളനത്തിന്റെ ഒന്നിലധികം വ്യത്യസ്ത അടിസ്ഥാനങ്ങളുള്ള നിർദ്ദിഷ്ട വ്യക്തിഗത സമൂഹങ്ങൾക്കും തുല്യമായി ബാധകവും അവയ്ക്ക് ഒരുമിച്ച് നിലനിൽക്കാനും ഒരേ അല്ലെങ്കിൽ വ്യത്യസ്ത വ്യക്തികൾക്കും സംഘങ്ങൾക്കും പ്രയോഗിക്കാനും കഴിയും.

66. ഭിഖു പരേഖ് തന്റെ ***'അവഹേളനത്തിന്റെ യുക്തി'***[3] എന്ന പ്രബന്ധത്തിൽ അവഹേളനത്തെ പൊതുവെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാകുന്ന മറ്റ് ആശയങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചറിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ ഗാന്ധിയെ ട്രെയിനിൽ നിന്ന് വലിച്ചെറിഞ്ഞ ടിക്കറ്റ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ഉദാഹരണം നൽകിക്കൊണ്ട് അവഹേളനത്തിൽ ശാരീരിക ക്രൂരത ഉൾപ്പെട്തേക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. നേരെമറിച്ച്, മറ്റൊരാളെ പട്ടിണിക്കിട്ട് കൊല്ലുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാൾ ക്രൂരത കാണിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവനെ അവഹേളിക്കണമെന്നില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. അപമാനവും അവഹേളനവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം വാദിക്കുകയും അവഹേളനത്തിൽ പൊതുവെ അപമാനമുണ്ടെങ്കിലും അവഹേളിക്കാൻ അപമാനം മാത്രം മതിയാകില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

1 അവഹേളനം: അവകാശവാദങ്ങളും പശ്ചാത്തലവും, ഓക്സ്ഫോർഡ് സർവകലാശാല പ്രസ്, ഒന്നാം പതിപ്പ് (2009) താളുകൾ 95-107

2 അവഹേളനം: അവകാശവാദവും പശ്ചാത്തലവും (മേൽപരാമർശം), താളുകൾ 1-22

3 അവഹേളനം: അവകാശവാദവും പശ്ചാത്തലവും (മേൽപരാമർശം) താളുകൾ 23-40

67. അപമാനത്തിന്റെ സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ, പരേഖ് എഴുതുന്നു, *"സാമൂഹിക സ്ഥാപനങ്ങളും ആചാരങ്ങളും വ്യക്തികളുടെ സംഘങ്ങളോടുള്ള അനാദരവ് ഉൾക്കൊള്ളുകയും അവരുടെ ആത്മാഭിമാനം വ്യവസ്ഥാപിതമായി ലംഘിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ സംഘടിതമോ സ്ഥാപനവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടതോ ആയ അവഹേളനം നിലനിൽക്കുന്നു."* ഒരു വശത്ത് വ്യവസ്ഥാപിതവും നിയന്ത്രിതവുമായ അവഹേളനത്തെ മറുവശത്ത് ഒറ്റപ്പെട്ട അപമാന സംഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചുകൊണ്ട്, ആധുനിക ലിബറൽ സമൂഹങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേത് നിലനിൽക്കുമ്പോൾ, ആദ്യത്തേത് അടിമത്തം, വംശീയ വേർതിരിവ്, തൊട്ടുകൂടായ്മ, ജാതി സമ്പ്രദായം, ശ്രേണിപരമായ പദവി മുതലായവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രൂപപ്പെടുത്തിയ സമൂഹങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ആധുനിക ലിബറൽ സമൂഹങ്ങൾ ആഴത്തിലുള്ള സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ, മറ്റ് അസമത്വങ്ങളാൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അസമത്വങ്ങളുടെ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വഭാവം കാരണം ലംബമായ ചലനാത്മകത അനുവദിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഇതിന് കാരണം. അതേസമയം, വംശം, ജാതി സമ്പ്രദായം മുതലായവ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള സമൂഹങ്ങൾ നിറം, ജനനം, വംശീയത തുടങ്ങിയ അസമത്വങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. അത്തരമൊരു സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടനയിൽ തന്നെ മാറ്റമില്ലാത്തതും ആഴത്തിൽ വേരുന്നിയതുമായവ. അസമത്വങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിന്റെ അയവുള്ള സ്വഭാവം കൂടുതൽ ഘടനാപരവും വ്യവസ്ഥാപിതവുമായ അവഹേളനത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിലേക്ക് നയിക്കുന്നു, കാരണം സമൂഹത്തിന്റെ ഘടനയിൽ കുറ്റവാളിയ്ക്ക് അയാളുടെ സ്ഥാനം ഉറപ്പാണ്. സാമൂഹിക ഘടനയിൽ ലംബമായ ചലനത്താൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു ആധുനിക ലിബറൽ സമൂഹത്തിൽ ആർക്കും ഇത് ഉറപ്പുനൽകാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ, അവഹേളനത്തിന്റെ ഒരു നിയന്ത്രിത സംവിധാനം ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ആർക്കും പ്രചോദനമില്ല.

68. പ്രതിരോധം അവഹേളനത്തിന് ആന്തരികമായുള്ളതാണ്, അവഹേളനത്തെ നിർവചിക്കുന്നത് അതിനെതിരെ ഉന്നയിച്ച അവകാശവാദങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമാണെന്നാണ് ചില പണ്ഡിതന്മാർ വാദിച്ചത്. അതിനാൽ, അപമാനിക്കപ്പെടുന്നവർക്കും സ്വാഭാവികമായും അതിനെതിരെ പ്രതിഷേധിക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, പ്രതിഷേധിക്കുന്നവർ പരമ്പരാഗതമായി അപമാനിക്കപ്പെട്ട സംഘങ്ങളെ അരികിലേക്ക് തള്ളിവിടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരിൽ നിന്ന് എതിർപ്പ് ഉളവാക്കാനുള്ള അപകടസാധ്യതയും നേരിടുന്നു. എതിർപ്പിന്റെ ഈ ആശങ്കയും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവർക്കെതിരായ ആധിപത്യത്തിൽ നിന്നുള്ള പിൻവാങ്ങലും ഈ കോടതി *രാം കൃഷ്ണ ബലോത്തിയയിൽ (മേൽപരാമർശം)* ചർച്ച ചെയ്തതുപോലെ 1989 ലെ നിയമത്തിലെ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്,.

69. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) ൽ കാണപ്പെടുന്നതുപോലെ "അവഹേളിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം" എന്ന പ്രയോഗം പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട സംഘങ്ങളെ അവഹേളിക്കുക എന്ന ആശയം വിവിധ പണ്ഡിതന്മാർ മനസ്സിലാക്കിയ വലിയ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിർബന്ധമായും വ്യാഖ്യാനിക്കണം എന്നതാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ ചർച്ചയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടത് 'അവഹേളനത്തിന്' തുല്യമായ സാധാരണ അപമാനമോ ഭയപ്പെടുത്തലോ അല്ല. സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത അടിസ്ഥാനങ്ങളുടെയും സ്വത്വങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവഹേളിക്കപ്പെടുന്നതിനെ പാർലമെന്റ് വിവിധ നിയമനിർമ്മാണങ്ങളിലൂടെ വർഷങ്ങളായി ഉന്നമിടുന്നു.

ഗാർഹിക പീഡനത്തിൽ നിന്ന് സ്ത്രീകളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള നിയമം, 2005, "ഗാർഹിക അതിക്രമം" എന്ന നിർവചനത്തിൽ 'അവഹേളനം' എന്ന പദം പ്രത്യേകമായി ഉൾപ്പെടുത്തി ലിംഗ അസമത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള അവഹേളനത്തെ ശിക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അതുപോലെ, ജോലിസ്ഥലത്തെ സ്ത്രീകളെ ലൈംഗികമായി ഉപദ്രവിക്കുന്നത് (തടയൽ, നിരോധനം, പരിഹാരം) നിയമം, 2013 ൽ ലൈംഗിക പീഡനത്തിന്റെ നിർവചനത്തിൽ ഒരു വനിതാ ജീവനക്കാരിയെ, അവരുടെ ആരോഗ്യത്തെയും സുരക്ഷയെയും ബാധിച്ചേക്കാവുന്ന അവഹേളിക്കുന്നതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് ഉൾപ്പെടുന്നു, ഇത്.

70. ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണിത അഭിപ്രായത്തിൽ, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) ൽ കാണപ്പെടുന്ന 'അവഹേളനം' എന്ന പദം സമാനമായ രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കണം, അതായത് പട്ടികജാതി, പട്ടികഗോത്രവർഗ അംഗങ്ങൾക്കെതിരായ അവഹേളനം അത്തരം അംഗങ്ങളുടെ ജാതി സ്വത്വവുമായി സങ്കീർണ്ണമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനെ എതിർക്കുന്ന വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കണം.

71. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (ആർ) ന് കൂടുതൽ അർത്ഥവത്തായ വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നതിന് 1955 ലെ പൌരാവകാശ സംരക്ഷണ നിയമത്തിലെ ("**പൌരാവകാശ നിയമം**") വകുപ്പ് 7 (1) (ഡി) ഈ ഘട്ടത്തിൽ പരാമർശിക്കാനും ഈ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ വ്യവസ്ഥ ഇപ്രകാരമാണ്:

"7. തൊട്ടുകൂടായ്മയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന മറ്റ് കുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷ. – (1) ഏതൊരാൾ –

xxx xxx xxx

(ഡി) തൊട്ടുകൂടായ്മയുടെ പേരിൽ ഒരു പട്ടികജാതി അംഗത്തെ അപമാനിക്കുകയോ അപമാനിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ;

ഒരു മാസത്തിൽ കുറയാത്തതും ആറുമാസത്തിൽ കൂടാത്തതുമായ തടവും നൂറ് രൂപയിൽ കുറയാത്തതും അഞ്ഞൂറ് രൂപയിൽ കൂടാത്തതുമായ പിഴയും ശിക്ഷ ലഭിക്കും."

72. തൊട്ടുകൂടായ്മയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗ അംഗത്തെ അപമാനിക്കുന്നത് പൌരാവകാശ നിയമപ്രകാരം പരമാവധി ആറുമാസത്തെ തടവിന് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥയുടെ ലളിതമായ വായനയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്.കാലം കടന്ന് പോയപ്പോൾ, പൌരാവകാശ നിയമത്തിന് ജാതി അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളെയും "തൊട്ടുകൂടായ്മ" എന്ന ആചാരത്തെയും വേണ്ടത്ര കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന് നിയമനിർമ്മാണ സഭയ്ക്ക് മനസ്സിലാവുകയും, ഇത് അത്തരം സമ്പ്രദായങ്ങളെ ചെറുക്കുന്നതിന് കൂടുതൽ കർശനമായ വ്യവസ്ഥകൾ അവതരിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് 1989 ലെ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, പൌരാവകാശസംരക്ഷണം നിയമം, 1955 ന്റെ വകുപ്പ് 7(1)(ഡി)യുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ)നെ കാണേണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങനെ നോക്കിയാൽ, "ഒരു പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെ

അംഗത്തെ അവഹേളിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ" എന്ന വാക്കുകൾ 1989 ലെ നിയമം പ്രകാരം പരിഹരിച്ച് ശിക്ഷിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന "തൊട്ടുകൂടായ്മ" എന്നതിന്റെ അന്തർലീനമായ ആശയത്തിൽ നിന്ന് വേർ പെടുത്താനാവില്ല.

73. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ മുൻ വകുപ്പ് 3 (1) (x) പ്രകാരം (1989 ലെ നിയമത്തിലെ സെക്ഷൻ 3 (1) (r) ന് സമാനമായ) കുറ്റകൃത്യം ആകർഷിക്കുന്നതിനായി മനഃപൂർവ്വം അപമാനിക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിക്ക് അപമാനത്തിൽ ജാതീയ പരാമർശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് *രമേശ് ചന്ദ്ര വൈശ്യ* (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് വിശദീകരിച്ചു. പ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:

> *"18. [...] ഒരു വ്യക്തിയെ അവഹേളിക്കുന്നതിനുള്ള ഓരോ അപമാനവും ഭയപ്പെടുത്തലും, തീർച്ചയായും, അത്തരം അപമാനമോ ഭയപ്പെടുത്തലോ ഇരയെ, അയാൾ ഒരു പ്രത്യേക പട്ടികജാതിയിലോ ഗോത്രത്തിലോ അംഗമായതിനാൽ ലക്ഷ്യമിടുന്നില്ലെങ്കിൽ, എസ്.സി./എസ്.ടി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (x) പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കില്ലെന്ന് നിയമനിർമ്മാണ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഒരാൾ മറ്റൊരാളെ വിഡ്ഢി (ബേവാകൂഫ്) അല്ലെങ്കിൽ മണ്ടൻ (മൂർഖ്) അല്ലെങ്കിൽ കള്ളൻ (ചോർ) എന്ന് വിളിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇത് അധിക്ഷേപകരമോ കുറ്റകരമോ ആയ ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നയാൾ അപമാനിക്കാനോ അവഹേളിക്കാനോ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്. പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ ഗോത്രവർഗക്കാരനായ ഒരു വ്യക്തിക്കെതിരെ പൊതുവായി ഇത് പറയുകയാണെങ്കിൽപ്പോലും, അത്തരം വാക്കുകൾ ജാതീയ പരാമർശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 3 (1) (x) ആകർഷിക്കാൻ ഇത് മതിയാകില്ല. [...] "*

74. നിന്ദ്യമായ പെരുമാറ്റവും അപമാനിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളുടെ സ്വഭാവവും കണക്കിലെടുത്ത്, അപ്പീൽ വാദിക്ക്, കൂടിപ്പോയാൽ, അപ്പീൽവാദി ഐപിസി വകുപ്പ് 500 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്ന അപകീർത്തി കുറ്റം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ചെയ്തതായി പറയാം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, അതനുസരിച്ച് അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ കേസ് നൽകാൻ പരാതികക്ഷിക്ക് എപ്പോഴും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, താൻ ഒരു പട്ടികജാതി അംഗമാണെന്ന ധാരണയിൽ മാത്രം അദ്ദേഹത്തിന് 1989 ലെ നിയമവ്യവസ്ഥകളെല്ല ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും വീഡിയോയുടെ അനുലിഖിതത്തിന്റെയും പരാതിയുടെയും പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ സംയോജിത വായനയും പരാതികക്ഷിയും, 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന വിധം പരാതികക്ഷിയുടെ ജാതി സ്വത്വമാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്നതാണ് കാരണം.

v. പ്രശ്നവിഷയമായ എഫ്.ഐ.ആർ/പരാതിയിൽ 1989 നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1)(യു) പ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും കുറ്റം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ഉത്ഭവിക്കുന്നുണ്ടോ?

75. 1989 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 3(1)(യു) ഇപ്രകാരം തുടരുന്നു:

"അതിക്രമ കുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷകൾ. – (1) പട്ടികജാതിയിലെയോ പട്ടികഗോത്ര വർഗ്ഗത്തിലെയോ അംഗമല്ലാത്ത ഏതൊരാളാണോ, –

xxx xxx xxx

(യു) ലിഖിതമോ അല്ലെങ്കിൽ വാമൊഴിയോ ആയ വാക്കുകളാലോ അല്ലെങ്കിൽ അടയാളങ്ങളോ അല്ലെങ്കിൽ ദൃശ്യവർണ്ണനകളാലോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുതരത്തിലോ പട്ടികജാതികളിലെയോ അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗങ്ങളിലെയോ അംഗങ്ങൾക്കെതിരെ ശത്രുത, വെറുപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ വൈരാഗ്യം എന്നിവയുടെ വികാരങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത്;

xxx xxx xxx

ആ ആൾ ആറുമാസത്തിൽ കുറയാത്തതും എന്നാൽ അഞ്ചു വർഷത്തോളമാകാവുന്നതുമായ ഒരു കാലത്തേക്ക് തടവുശിക്ഷയും പിഴശിക്ഷയും നൽകി ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്."

(ഊന്നൽ നൽകി)

76. 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 (1) (യു) പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങൾ ഇവയാണ്:

എ. പ്രതി പട്ടികജാതിയിലെയോ അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെയോ അംഗം ആയിരിക്കരുത്.
ബി. പ്രതി എഴുതപ്പെട്ടതോ സംസാരിച്ചതോ ആയ വാക്കുകളിലൂടെയോ അടയാളങ്ങളിലൂടെയോ ദൃശ്യവർണ്ണനകളാലോ അല്ലാതെയോ;
സി. പട്ടികജാതി, പട്ടികഗോത്രവർഗ വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ടവർക്കെതിരെ ശത്രുത, വെറുപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ വൈരാഗ്യം എന്നിവ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യണം.

77. ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, വീഡിയോ യൂട്യൂബിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിലൂടെ അപ്പീൽവാദി പട്ടികജാതി, *പട്ടികഗോത്രവർഗ* അംഗങ്ങൾക്കെതിരെ ശത്രുത, വെറുപ്പ്, വൈരാഗ്യം എന്നിവ പ്രചരിപ്പിക്കുകയോ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തുവെന്ന് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ സൂചിപ്പിക്കാൻ പോലും ഒന്നുമില്ല. വീഡിയോയ്ക്ക് പൊതുവായി പട്ടികജാതിക്കാരുമായോ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗക്കാരുമായോ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം പരാതികക്ഷി മാത്രമായിരുന്നു. പട്ടികജാതികളിൽ അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗങ്ങളിൽ പെട്ട അംഗങ്ങൾക്കെതിരെ അവരെ വ്യക്തികളായിട്ടല്ലാതെ ഒരു സംഘമായി

വൈരാഗ്യത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ശത്രുതയുടെ വികാരങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ വകുപ്പ് 3(1)(യു) പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ പ്രാബല്യത്തിൽ വരികയുള്ളൂ.

vi. 1989 നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ) പ്രകാരം കുറ്റം ആകർഷിക്കാൻ പരാതികക്ഷിയുടെ ജാതി സ്വത്വത്തിന്റെ കേവലം അറിവ് പര്യാപ്തമാണോ?

78. പരാതികക്ഷി ഒരു പട്ടികജാതിക്കാരനാണെന്ന് അപ്പീൽവാദിക്ക് നന്നായി അറിയാമായിരുന്നുവെന്നും അത്തരം അറിവ് ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹം വീഡിയോയിൽ അപകീർത്തികരമായ പ്രസ്താവനകൾ നടത്തുന്നത് തുടരുകയാണെങ്കിൽ 1989 ലെ നിയമത്തിലെ യഥാക്രമം 3(1)(ആർ), 3(1)(യു) വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ രൂപപ്പെട്ടു എന്ന് പറയാമെന്നും വാദിച്ചു.

79. മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനയിൽ ഈ കോടതി യാതൊരു യോഗ്യതയും കാണുന്നില്ല. ഇര പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്ര വർഗ്ഗത്തിലെ അംഗമാണെന്ന വസ്തുതയുടെ കേവലം അറിവ് 1989 ലെ നിയമപ്രകാരം ഒരു കുറ്റം രൂപപ്പെടാൻ പര്യാപ്തമാണെന്ന് നിയമനിർമ്മാണ സഭ എവിടെയൊക്കെ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ, അപ്പോഴെല്ലാം അത് ഒരുപാട് വാക്കുകളിലൂടെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പരാതികക്ഷി പട്ടികജാതികൾ അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗങ്ങളിൽ പെട്ട ആളാണെന്ന അറിവ് കുറ്റം രൂപപ്പെടാൻ പര്യാപ്തമായ ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഈ കോടതി ഇവിടെ എടുത്തെഴുതാം:

> *" **അതിക്രമകുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷകൾ** – (1)*
>
> *xxx xxx xxx*
>
> *(ഡബ്ല്യു)(i) ഒരു പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയെ അവർ ഒരു പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടയാളാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് മനഃപൂർവ്വം സ്പർശിക്കുമ്പോൾ, ആ സ്പർശനം ഒരു ലൈംഗീക സ്വഭാവമുള്ളതും സ്വീകർത്താവിന്റെ സമ്മതം ഇല്ലാതെയുമാണെങ്കിൽ;*
>
> *(ii) ഒരു പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയോട് അവർ ഒരു പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ആളാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ലൈംഗീക സ്വഭാവമുള്ള വാക്കുകളോ, പ്രവൃത്തികളോ അല്ലെങ്കിൽ ആംഗ്യങ്ങളോ ഉപയോഗിച്ചാൽ."*
>
> *xxx xxx xxx*
>
> *(2) പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിൽ അംഗമല്ലാത്ത ഏതൊരാൾ–*
>
> *xxx xxx xxx*

(v) പത്തുവർഷത്തേക്കോ അതിൽ കൂടുതൽ കാലത്തേക്കോ തടവുശിക്ഷ നൽകി ശിക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്ന, ഇൻഡ്യൻ ശിക്ഷാ നിയമസംഹിതപ്രകാരം ഉള്ള ഏതെങ്കിലും കുറ്റം, ഒരാളിനെതിരായോ അല്ലെങ്കിൽ വസ്തുവിന്മേലോ അയാൾ പട്ടികജാതിയിലെയോ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെയോ ഒരംഗമാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള വസ്തു അങ്ങനെയുള്ള ഒരംഗത്തിന്റെതാണെന്നോ ഉള്ള കാരണത്തിന്മേൽ ചെയ്യുന്നത്, ആ ആൾ ജീവപര്യന്ത തടവുശിക്ഷയും പിഴശിക്ഷയും നൽകി ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും;

(va) ഒരു വ്യക്തിക്കെതിരെ അല്ലെങ്കിൽ വസ്തുവിനെതിരെ, ആ ആൾ ഒരു പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെ അംഗമാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ആ വസ്തു അങ്ങനെയുള്ള ആളിൻ റേതാണെന്നോ ഉള്ള അറിവോടെ ഷെഡ്യൂളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും കുറ്റം ചെയ്താൽ, അങ്ങനെയുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമസംഹിതയിൽ (1860 ലെ 45) വ്യക്തമാക്കിയത് പോലെ ഉള്ള അങ്ങനെയുള്ള ശിക്ഷയും പിഴശിക്ഷയും നൽകി ശിക്ഷിക്കപ്പെടും;]"

(ഊന്നൽ നൽകി)

80. 1989 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ)ലെ വാക്കുകൾ ആകെപ്പാടെ വ്യത്യസ്തമാണ് എന്ന് പറയട്ടെ. ഇര പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെ ഒരംഗം ആണെന്ന വസ്തുതയുടെ കേവലം അറിവ് 1989 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 3(1)(ആർ) ആകർഷിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ല. നേരത്തെ ചർച്ച ചെയ്തതു പോലെ, അങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തി പട്ടികജാതി അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികഗോത്രവർഗ്ഗത്തിലെ ഒരംഗം ആണെന്ന കാരണത്താൽ ആയിരിക്കണം കുറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ടാവേണ്ടത്. അപ്പീൽവാദിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ ഉതകുന്ന പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വസ്തുതകൾ ഉണ്ടോ എന്ന് പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി നടത്തി എന്ന് ആരോപിക്കുന്ന ആരോപണങ്ങൾ/പ്രസ്താവനകൾ പരാതികക്ഷി ഒരു പട്ടികജാതിയിലെ അംഗമാണെന്ന കാരണത്താലാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് യാതൊന്നുമില്ല.

81. *"വീഡിയോ രണ്ടാം അപ്പീൽ എതിർകക്ഷിയെ അപമാനിക്കാനും അവഹേളിക്കാനും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്ന് രേഖയിലെ വസ്തുതകൾ സൂചിപ്പിക്കും"* എന്ന് ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ അപവദിത ഉത്തരവിൽ നിരീക്ഷിച്ചു. പരാതികക്ഷിയെ അപമാനിക്കാനും അവഹേളിക്കാനുമായിരിക്കണം അപ്പീൽ വാദിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഭാഗം ശരിയായിരിക്കാം. എന്നാൽ അപ്രകാരമുള്ള അപമാനമോ അല്ലെങ്കിൽ അവഹേളനമോ പരാതികക്ഷി പട്ടികജാതിയിൽ പെട്ടത് കൊണ്ടാണോ എന്ന് പരിഗണിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടു. താൻ പട്ടികജാതിയിൽ പെട്ട ആളായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, അപ്പീൽവാദി തനിക്കെതിരെ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കില്ലായിരുന്നു എന്നതായിരുന്നോ പരാതികക്ഷിയുടെ കേസ്? ഇതിനുത്തരം ചോദ്യത്തിൽ തന്നെ കിടപ്പുണ്ട്.

82. ഒരു ശിക്ഷാ നിയമത്തിന് കർശനമായ വ്യാഖ്യാനം ലഭിക്കണം. നിയമപരമായ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ഒരു തത്വം പൊതു നയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള നിയമത്തിന്റെ നയത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. വിരുദ്ധമായ ഉദ്ദേശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിയമസഭാംഗം ഈ നിയമപരമായ നയവുമായി പൊരുത്തപ്പെടാൻ

ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി കോടതി അനുമാനിക്കുന്നു. നിയമനിർമ്മാണ ഉദ്ദേശ്യത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമായി രൂപപ്പെടുത്തിയ നിയമ നയത്തിന്റെ തത്വമാണ് നിയമപരമായ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ തത്വം.

83. "*ശിക്ഷാനിയമങ്ങളുടെ കർശനമായ വ്യാഖ്യാനം അതിനെ സ്വയം നാല് രീതിയിൽ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്ന് കാണാം: ഒരു കുറ്റം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായി വ്യക്തമായ ഭാഷയുടെ ആവശ്യം; ഒരു കുറ്റത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന വാക്കുകൾ കർശനമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിന്; ശിക്ഷ നൽകുന്നതിന്റെ മുൻ നിയമവ്യവസ്ഥകൾ പൂർത്തീകരിക്കുന്ന ആവശ്യത്തിന്; ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമവും അധികാരിതയും സംബന്ധിച്ച സാങ്കേതിക വ്യവസ്ഥകളുടെ കർശനമായ പാലനം നിർബന്ധിക്കുന്നതിന്*" *എന്ന്* നിയമങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ (12 ആം പതിപ്പ്) മാക്സ്വെൽ നിരീക്ഷിച്ചു.

84. നിയമചട്ടം (7 ആം പതിപ്പ് താൾ 530 ൽ)-ൽ ***യു.എസ്. v. വിൽറ്റ്ബെർഗർ*** [5 L Ed 37 : 18 US (5 Wheat.) 76 (1820)] കേസിനെ പരാമർശിച്ചു കൊണ്ട് വില്യം എഫ്. ക്രേയിസ് ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

> *"കർശനമായ വ്യാഖ്യാനവും കൂടുതൽ സ്വതന്ത്രമായ വ്യാഖ്യാനവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ആധുനിക കാലത്ത് ഏതാണ്ട് അപ്രത്യക്ഷമായി എന്നതിൽ സംശയമില്ല, ഇപ്പോൾ ചോദ്യം ഇതാണ്, നിയമത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ വ്യാഖ്യാനം എന്താണ്? ഒരു ക്രിമിനൽ നിയമത്തിൽ ചുമത്തപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യം നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിലാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നു. വ്യക്തികളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കായുള്ള നിയമത്തിന്റെ ആർദ്രതയിലും ശിക്ഷയുടെ അധികാരം ജുഡീഷ്യൽ വകുപ്പിലല്ല, നിയമനിർമ്മാണസഭയിലാണ് എന്ന ലളിതമായ തത്വത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്നും അധിഷ്ഠിതമാണ് ഈ ചട്ടമെന്നും പറയുന്നു, കാരണം ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തെ നിർവചിക്കുകയും അതിന്റെ ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കോടതിയല്ല, നിയമസഭയാണ്."*
>
> (ഊന്നൽ നൽകി)

85. **(1953) 1 WLR 312 : (1953) 1 All ER 436** ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ***ലണ്ടൻ ആൻഡ് കൺട്രി കമേഴ്സ്യൽ പ്രോപ്പർട്ടീസ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെൻറ്സ് ക്ലിപ്പം v. അറ്റോർണി ജനറൽ*** കേസിൽ പിന്തുടർന്ന **(1887) 19 QBD 629 (CA)**ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ***ടക് & സൺസ് v. പ്രീസ്റ്റർ*** കേസിൽ ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

> *"ആ വകുപ്പ് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ നാം വളരെ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കണം, കാരണം അത് പിഴ ചുമത്തുന്നു. ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക കേസിൽ ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കുന്ന ന്യായമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം ഉണ്ടെങ്കിൽ, നമ്മൾ ആ വ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിക്കണം. വ്യക്തമായ നിബന്ധനകളോടെ ശിക്ഷകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ അവ നടപ്പാക്കാൻ കഴിയില്ല. കൂടാതെ, ഒരു വകുപ്പിന്റെ വിവിധ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ സ്വീകാര്യമാണെങ്കിൽ, ഫലം യുക്തിരഹിതമോ അടിച്ചമർത്തലോ ആണെന്ന് തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ അത് ഒരു പ്രത്യേക വ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനെതിരെ ശക്തമായ കാരണമാണ്.*
>
> (ഊന്നൽ നൽകി)

86. *"നിയമനിർമ്മാണസഭ പിഴ ചുമത്തുമ്പോൾ, അതിനുപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകൾ വ്യക്തവും വ്യതിരിക്തവുമായിരിക്കണം"* എന്ന് **(1875) LR 10 QB 383** ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ***വില്ലിസ് v. തോർപ്പ്*** കേസിൽ ജസ്റ്റിസ് ബ്ലാക്ക്ബേൺ നിരീക്ഷിച്ചു.

87. നിയമപരമായ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾ മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ട് 1989 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 ഈ കോടതി വ്യാഖാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കോടതി സ്വീകരിച്ച കാഴ്ചപ്പാടല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും കാഴ്ചപ്പാട് സ്വീകരിക്കുന്നത് യുക്തിരഹിതവും അടിച്ചമർത്തുന്നതും നമ്മുടെ ഭരണഘടനയുടെ സമർപ്പിത തത്വങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്തതുമാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു.

എച്ച് . <u>ഉപസംഹാരം</u>

88. മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാ കാരണങ്ങളാലും, ഈ അപ്പീൽ വിജയിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹൈക്കോടതി പാസാക്കിയ അപവദിത ഉത്തരവ് ഇതിനാൽ റദ്ദാക്കി.

89. എളമക്കര പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ നൽകിയ 2023 ലെ പ്രഥമവിവര റിപ്പോർട്ട് നമ്പർ 899 മായി ബന്ധപ്പെട്ട് അപ്പീൽവാദിയെ പോലീസ് അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ചുമത്താമെന്ന് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ യോഗ്യമെന്ന് കരുതുന്ന നിബന്ധനകളിന്മേലും വ്യവസ്ഥകളിന്മേലും അദ്ദേഹത്തെ ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടയക്കണമെന്ന് ഈ കോടതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

90. ഏതെങ്കിലും ഹർജികൾ നിലവിലുണ്ടെങ്കിൽ, അത് തീർപ്പാക്കി ഉത്തരവിടുന്നു.

കേസിന്റെ ഫലം: അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.

[1] *തലവാചകക്കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കിയത്:* ദിവ്യ പാണ്ഡേ